

ΙΕΡΕΜΪΑΣ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38
39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52					

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 1

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΙΕΡΕΜΙΑ, ΓΙΟΥ ΤΟΥ ΧΕΛΚΙΑ, ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ, ΠΟΥ ΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΘΩΘ, ΣΤΗ ΓΗ ΤΟΥ ΒΕΝΙΑΜΙΝ·

² προς τον οποίο έγινε λόγος τού Κυρίου, στις ημέρες τού Ιωσία, γιου τού Αμών, βασιλιά τού Ιούδα, κατά τον 13ο χρόνο τής βασιλείας του.

³ Έγινε και στις ημέρες τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, του βασιλιά τού Ιούδα, μέχρι το τέλος τού 11ου χρόνου τού Σεδεκία, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, μέχρι την αιχμαλωσία τής Ιερουσαλήμ, κατά τον πέμπτο μήνα.

⁴ Και έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

⁵ Πριν σε μορφώσω στην κοιλιά, σε γνώρισα· και πριν βγεις από τη μήτρα σε αγίασα· σε κατέστησα προφήτη στα έθνη.

⁶ Κι εγώ είπα: Ω! Κύριε, Θεέ! Δες, δεν ξέρω να μιλήσω· επειδή, είμαι παιδί.

⁷ Και ο Κύριος μου είπε: Μη λες: Είμαι παιδί· επειδή, θα πας σε όλους, στους οποίους θα σε αποστείλω· και θα πεις όλα όσα σε προστάξω.

⁸ Μη φοβηθείς από το πρόσωπό τους· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου για να σε ελευθερώνω, λέει ο Κύριος.

⁹ Και ο Κύριος άπλωσε το χέρι του, και άγγιξε το στόμα μου· και ο Κύριος μου είπε: Δες, έβαλα τα λόγια μου στο στόμα σου.

¹⁰ Δες, σήμερα σε κατέστησα επάνω στα έθνη, και επάνω στις βασιλείες, για να ξεριζώνεις, και να κατασκάβεις, και να καταστρέφεις, και να κατεδαφίζεις, να ανοικοδομείς, και να καταφυτεύεις.

¹¹ Λόγος τού Κυρίου έγινε ακόμα σε μένα, λέγοντας: Τι βλέπεις εσύ, Ιερεμία; Και είπα: Βλέπω μια αμυγδαλένια βακτηρία.

¹² Και ο Κύριος μου είπε: Καλά είδες· επειδή, εγώ θα επιταχύνω να εκπληρώσω τον λόγο μου.

¹³ Και έγινε λόγος τού Κυρίου σε μένα για δεύτερη φορά, λέγοντας: Τι βλέπεις εσύ; Και είπα: Βλέπω ένα καζάνι να βράζει· και το πρόσωπό του είναι προς βορράν.

¹⁴ Και ο Κύριος μου είπε: Από βορρά θα εκχυθεί το κακό επάνω σε όλους τους κατοίκους τής γης.

¹⁵ Επειδή, δες, εγώ θα καλέσω όλες τις οικογένειες των βασιλιάδων τού βορρά, λέει ο Κύριος· και θάρθουν, και θα βάλουν κάθε ένας τον θρόνο του στην είσοδο των πυλών τής Ιερουσαλήμ, και ενάντια σε όλα τα τείχη της ολόγυρα, και ενάντια σε όλες τις πόλεις τού

Ιούδα.

¹⁶ Και θα προφέρω τις κρίσεις μου εναντίον τους, για όλη την κακία τους· επειδή, με εγκατέλειψαν, και θυμίασαν σε ξένους θεούς, και προσκύνησαν τα έργα των χεριών τους.

¹⁷ Εσύ, λοιπόν, περιζώσε την οσφύ σου, και σήκω, και πες τους όλα όσα εγώ θα σε προστάξω· μη φοβηθείς από το πρόσωπό τους, μήπως και σε αφήσω να πέσεις σε αμηχανία μπροστά τους.

¹⁸ Επειδή, δες, εγώ σε έβαλα σήμερα σαν οχυρή πόλη, και σαν σιδερένια στήλη, και σαν χάλκινα τείχη ενάντια σε ολόκληρη τη γη, ενάντια στους βασιλιάδες τού Ιούδα, ενάντια στους άρχοντές του, ενάντια στους ιερείς του, και ενάντια στον λαό τής γης·

¹⁹ και θα σε πολεμήσουν, όμως δεν θα υπερσχύσουν εναντίον σου· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου για να σε ελευθερώσω, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΑΙ έγινε λόγος τού Κυρίου σε μένα, λέγοντας:

² Πήγαινε και βόησε στα αυτιά τής Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Θυμάμαι για σένα την ευμένειά μου, που σου έδειξα στη νεότητά σου, την αγάπη τής νύμφευσής σου, όταν με ακολουθούσες στην έρημο, σε άσπαρτη γη·

³ ο Ισραήλ ήταν άγιος στον Κύριο, απαρχή των γεννημάτων του· όλοι εκείνοι που τον κατέτρωγαν ήσαν ένοχοι· κακό ήρθε επάνω τους, λέει ο Κύριος.

⁴ Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, ω οίκος τού Ιακώβ, και όλες οι συγγένειες του οίκου τού Ισραήλ·

⁵ έτσι λέει ο Κύριος: Ποια αδικία βρήκαν σε μένα οι πατέρες σας, ώστε απομακρύνθηκαν από μένα, και περπάτησαν πίσω από τη ματαιότητα, και έγιναν μάταιοι;

⁶ Και δεν είπαν: Πού είναι ο Κύριος· αυτός που μας ανέβασε από τη γη τής Αιγύπτου, που μας οδήγησε μέσα από την έρημο, μέσα από τόπο ερημιάς και χασμάτων, μέσα από τόπο ανυδρίας και σκιάς θανάτου, μέσα από τόπο που άνθρωπος δεν πέρασε, και όπου άνθρωπος δεν κατοίκησε;

⁷ Και σας έφερα μέσα σε καρποφόρο τόπο, για να τρώτε τούς καρπούς του και τα αγαθά του· αφού όμως μπήκατε μέσα, μολύνετε τη γη μου, και κάνετε την κληρονομιά μου βδέλυγμα.

⁸ Οι ιερείς δεν είπαν: Πού είναι ο Κύριος; Κι εκείνοι που κρατούσαν τον νόμο δεν με γνώρισαν· και οι ποιμένες γίνονταν παραβάτες εναντίον μου, και οι προφήτες προφήτευαν διαμέσου τού Βάαλ, και περπατούσαν πίσω από πράγματα ανωφελή.

⁹ Γι' αυτό, θα κριθώ ακόμα με σας, λέει ο Κύριος, και με τους γιους των γιων σας θα κριθώ.

¹⁰ Επειδή, διαβείτε στα νησιά των Κητιαίων, και δείτε· και στείλτε στην Κηδάρ, και παρατηρήστε με επιμέλεια, και δείτε αν στάθηκε ένα τέτοιο πράγμα.

¹¹ Άλλαξε ποτέ έθνος θεούς, αν κι αυτοί δεν είναι θεοί; Όμως, ο λαός μου άλλαξε τη δόξα του με πράγμα ανωφελές.

¹² Εκπλαγείτε ουρανοί, για το πράγμα αυτό, και φρίξτε, συνταραχθείτε υπερβολικά, λέει ο Κύριος.

¹³ Επειδή, δύο κακά έπραξε ο λαός μου· εγκατέλειψαν εμένα, την πηγή των ζωντανών νερών, και έσκαψαν για τον εαυτό τους λάκκους, λάκκους συντριμμένους, που δεν μπορούν να κρατήσουν νερό.

¹⁴ Μήπως ο Ισραήλ είναι δούλος; Ή, δούλος που γεννήθηκε στο σπίτι; Γιατί έγινε λάφυρο;

- 15** Τα λιονταράκια βρύχησαν εναντίον του, έβγαλαν τη φωνή τους, και έκαναν έρημη τη γη του· οι πόλεις του κατακάηκαν, και έμειναν ακατοίκητες.
- 16** Επιπλέον, οι γιοι τής Νωφ και της Τάφνης σύντριψαν την κορυφή σου.
- 17** Δεν το έκανες εσύ αυτό στον εαυτό σου, επειδή εγκατέλειψες τον Κύριο τον Θεό σου, όταν σε οδηγούσε στον δρόμο;
- 18** Και τώρα τι έχεις να κάνεις στον δρόμο τής Αιγύπτου, για να πιεις τα νερά Σιών; Ή, τι έχεις να κάνεις στον δρόμο τής Ασσυρίας, για να πιεις τα νερά τού ποταμού;
- 19** Η ασέβειά σου θα σε παιδεύσει, και οι παραβάσεις σου θα σε ελέγξουν· γνώρισε, λοιπόν, και δες, ότι είναι κακό και πικρό, το ότι εγκατέλειψες τον Κύριο τον Θεό σου, και ο φόβος μου δεν υπάρχει μέσα σου, λέει ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων.
- 20** Επειδή, πριν πολύ καιρό σύντριψα τον ζυγό σου, έσπασα τα δεσμά σου, κι εσύ είπες: Δεν θα σταθώ πλέον παραβάτης· ενώ επάνω σε κάθε ψηλό τόπο, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, περιπλανήθηκες εκπορνεύοντας.
- 21** Κι εγώ σε φύτεψα εκλεκτή άμπελο, σπέρμα ολοκληρωτικά αληθινό· πώς μεταβλήθηκες, λοιπόν, σε παρεφθαρμένο κλήμα αμπέλου, ξένης σε μένα;
- 22** Γι' αυτό, και αν πλυθείς με νίτρο, και πληθύνεις για τον εαυτό σου την καθαρική αλοιφή, η ανομία σου μένει μπροστά μου σημειωμένη, λέει ο Κύριος ο Θεός.
- 23** Πώς μπορείς να πεις: Δεν μολύνθηκα, δεν πήγα πίσω από τους Βασιλείμ; Κοίταξε τον δρόμο σου στη φάραγγα, γνώρισε τι έπραξες· είσαι γρήγορη δρομάδα που τρέχει μέσα στους δρόμους της·
- 24** άγριο γαϊδούρι, συνηθισμένο στην έρημο, που αναπνέει τον αέρα σύμφωνα με την επιθυμία τής καρδιάς του· την ορμή του, ποιος μπορεί να την επιστρέψει σ' αυτό; Όλοι εκείνοι που το ζητούν δεν θα κοπιάσουν· στον μήνα του θα το βρουν.
- 25** Κράτησε το πόδι σου από το να περπατήσεις ανυπόδητος, και τον λάρυγγά σου από δίψα· αλλά, εσύ είπες: Εις μάτην, όχι· επειδή, αγάπησα ξένους, και θα πάω πίσω απ' αυτούς.
- 26** Όπως ο κλέφτης ντρέπεται όταν βρεθεί, έτσι θα ντροπιαστεί ο οίκος Ισραήλ, αυτοί, οι βασιλιάδες τους, οι άρχοντές τους, και οι ιερείς τους, και οι προφήτες τους·
- 27** που λένε προς το ξύλο: Είσαι πατέρας μου· και προς την πέτρα: Εσύ με γέννησες· επειδή, έστρεψαν σε μένα τα νώτα, και όχι το πρόσωπο· στον καιρό τής συμφοράς τους, όμως, θα πουν: Σήκω, και σώσε μας.
- 28** Αλλά, πού είναι οι θεοί σου, που έκανες για τον εαυτό σου; Ας σηκωθούν, αν μπορούν να σε σώσουν στον καιρό τής συμφοράς σου· επειδή, σύμφωνα με τον αριθμό των πόλεων σου ήσαν και οι θεοί σου, ω Ιούδα.
- 29** Γιατί θα θέλατε να κριθείτε μαζί μου; Εσείς όλοι είστε παραβάτες σε μένα, λέει ο Κύριος.
- 30** Μάταια πάταξα τα παιδιά σας· δεν δέχθηκαν διόρθωση· η μάχαιρά σας κατέφαγε τους προφήτες σας, σαν λιοντάρι που εξολόθρευε.
- 31** Ω γενεά, δέστε τον λόγο τού Κυρίου· Στάθηκα έρημος στον Ισραήλ, γη σκοταδιού; Γιατί λέει ο λαός μου: Εμείς είμαστε κύριοι· δεν θάρθουμε πλέον σε σένα;
- 32** Μπορεί η κόρη να λησμονήσει τους στολισμούς της, η νύφη τον καλλωπισμό της; Κι όμως, ο λαός μου με λησμόνησε αναρίθμητες ημέρες.
- 33** Γιατί καλλωπίζεις τον δρόμο σου για να ζητάς εραστές; Με τρόπο ώστε, και δίδαξες τους δρόμους σου στις κακές γυναίκες.
- 34** Ακόμα και στα κράσπεδά σου βρέθηκαν αίματα ψυχών φτωχών αθώων· δεν τα βρήκα αυτά σκάβοντας, αλλ' επάνω σε όλα αυτά.
- 35** Και όμως, λες: Επειδή είμαι αθώος, σίγουρα ο θυμός του θα αποστραφεί από μένα. Δες, εγώ θα κριθώ μαζί σου, επειδή λες: Δεν αμάρτησα.

³⁶ Γιατί περιπλανιέσαι τόσο για να αλλάξεις τον δρόμο σου; Θα καταντροπιαστείς και από την Αίγυπτο, όπως καταντροπιάστηκες από την Ασσυρία.

³⁷ Ναι, θα βγεις από εδώ έξω με τα χέρια σου επάνω στο κεφάλι σου· επειδή, ο Κύριος απέβαλε τις ελπίδες σου, και δεν θα ευημερήσεις σ' αυτές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Λένε: Αν κάποιος αποβάλει τη γυναίκα του, και αναχωρήσει απ' αυτόν, και γίνει άλλου άνδρα, θα γυρίσει εκείνος ξανά σ' αυτή; Εκείνη η γη δεν θα μολυνθεί ολοκληρωτικά; Εσύ μεν πόρνευες με πολλούς εραστές· όμως, γύρνα ξανά σ' εμένα, λέει ο Κύριος.

² Σήκωσε τα μάτια σου προς τους ψηλούς τόπους, και δες πού δεν ασέληγες. Στους δρόμους κάθησες γι' αυτούς, σαν τον Άραβα στην έρημο, και μόλυνες τη γη με τις πορνείες σου, και με την κακία σου.

³ Γι' αυτό οι βροχές κρατήθηκαν, και δεν έγινε όψιμη βροχή· κι εσύ είχες το μέτωπο της πόρνης, απέβαλες κάθε ντροπή.

⁴ Από τώρα, δεν θα κρίζεις σε μένα: Πατέρα μου, εσύ είσαι ο οδηγός τής νιότης μου;

⁵ Θα διατηρεί την οργή του για πάντα; Θα τη φυλάττει μέχρι τέλους; Δες, μίλησες και έπραξες τα κακά, όσο μπόρεσες.

⁶ Ο ΚΥΡΙΟΣ μού είπε ακόμα, στις ημέρες τού βασιλιά Ιωσία: Είδες εκείνα, που έπραξε η αποστάτρια, ο Ισραήλ; Πήγε σε κάθε ψηλό βουνό, και κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, κι εκεί πόρνευσε.

⁷ Και αφού έπραξε όλα αυτά, είπα: Επιστρέψε σε μένα· και δεν επέστρεψε. Και ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, το είδε.

⁸ Και είδα ότι, ενώ εγώ την είχα αποπέμψει (επειδή, ο Ισραήλ, η αποστάτρια, μοίχευσε) και της έδωσα το γράμμα τού διαζυγίου της, ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, δεν φοβήθηκε, αλλά πήγε και πόρνευσε κι αυτή.

⁹ Και με τη διαφήμιση της πορνείας της μόλυνε τον τόπο, και μοίχευσε μαζί με τις πέτρες και μαζί με τα ξύλα.

¹⁰ Και σε όλα αυτά ο Ιούδας, η άπιστη αδελφή της, δεν γύρισε σε μένα με όλη της την καρδιά, αλλά με τρόπο ψεύτικο, λέει ο Κύριος.

¹¹ Και ο Κύριος μου είπε: Ο Ισραήλ, η αποστάτρια, δικαίωσε τον εαυτό της περισσότερο από τον Ιούδα, την άπιστη.

¹² Πήγαινε και διακήρυξε αυτά τα λόγια προς τον βορρά, και πες: Γύρνα, Ισραήλ, η αποστάτρια, λέει ο Κύριος, και δεν θα κάνω να πέσει η οργή μου επάνω σας· επειδή, είμαι ελεήμονας, λέει ο Κύριος· δεν θα φυλάττω την οργή για πάντα.

¹³ Μόνον, γνώρισε την ανομία σου, ότι αμάρτησες στον Κύριο τον Θεό σου, και διαίρεσες τους δρόμους σου στους ξένους κάτω από κάθε πράσινο δέντρο, και δεν υπακούσατε στη φωνή μου, λέει ο Κύριος.

¹⁴ Επιστρέψτε, γιοι αποστάτες, λέει ο Κύριος, αν και εγώ σας αποστράφηκα· και θα σας πάρω έναν από πόλη, και δύο από συγγένειες, και θα σας φέρω μέσα στη Σιών·

¹⁵ και θα σας δώσω ποιμένες σύμφωνα με την καρδιά μου, και θα σας ποιμάνουν με γνώση και σύνεση.

¹⁶ Και όταν πληθυνθείτε, και αυξηθείτε επάνω στη γη, κατά τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, δεν θα προφέρουν πλέον: Η κιβωτός τής διαθήκης τού Κυρίου· ούτε θα ανέβει στην καρδιά τους· ούτε θα τη θυμηθούν· ούτε θα επισκεφθούν· ούτε θα κατασκευαστεί πλέον.

- ¹⁷ Κατά τον καιρό εκείνο, θα ονομάσουν την Ιερουσαλήμ θρόνον του Κυρίου· και όλα τα έθνη θα συγκεντρωθούν σ' αυτή, στο όνομα του Κυρίου, προς την Ιερουσαλήμ· και δεν θα περπατήσουν πλέον πίσω από την όρεξη της πονηρής καρδιάς τους.
- ¹⁸ Κατά τις ημέρες εκείνες, ο οίκος του Ιούδα θα περπατήσει μαζί με τον οίκο Ισραήλ, και θάρθουν μαζί από τη γη του βορρά, στη γη που κληροδότησα στους πατέρες σας.
- ¹⁹ Εγώ, όμως, είπα: Πώς θα σε κατατάξω ανάμεσα στα παιδιά, και θα σου δώσω επιθυμητή γη, ένδοξη κληρονομιά των δυνάμεων των εθνών; Και είπα: Εσύ θα με κράξεις: Πατέρα μου· και δεν θα αποστρέψεις από πίσω μου.
- ²⁰ Βέβαια, όπως η γυναίκα αθετεί στον άνδρα της, έτσι αθετήσατε σε μένα, ω οίκος Ισραήλ, λέει ο Κύριος.
- ²¹ Φωνή ακούστηκε επάνω στους ψηλούς τόπους, κλαυθμός και δειήσεις των γιων Ισραήλ· επειδή, διέστρεψαν τον δρόμο τους, λησμόνησαν τον Κύριο τον Θεό τους.
- ²² Επιστρέψτε, γιοι αποστάτες, και θα γιατρέψω τις αποστασίες σας. Να, εμείς ερχόμαστε σε σένα· επειδή, εσύ είσαι ο Κύριος ο Θεός μας.
- ²³ Πραγματικά, μάταια ελπίζεται σωτηρία από τους λόφους, και από το πλήθος των βουνών· μόνον στον Κύριο τον Θεό μας, είναι η σωτηρία του Ισραήλ.
- ²⁴ Επειδή, η ντροπή κατέφαγε τους κόπους των πατέρων μας, από τη νιότη μας· τα κοπάδια τους και τις αγέλες τους, τους γιους τους και τις θυγατέρες τους.
- ²⁵ Μέσα στη ντροπή μας βρισκόμαστε ξαπλωμένοι, και η ατιμία μας μάς σκεπάζει· επειδή, αμαρτήσαμε στον Κύριο τον Θεό μας, εμείς και οι πατέρες μας, από τη νιότη μας μέχρι αυτή την ημέρα, και δεν υπακούσαμε στη φωνή του Κυρίου του Θεού μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Αν επιστρέψεις, Ισραήλ, λέει ο Κύριος, επίστρεψε σε μένα· και αν βγάλεις τα βδελύγματά σου από μπροστά μου, τότε δεν θα μεταποπιστείς.

² Και θα ορκιστείς, λέγοντας: Ζει ο Κύριος, με αλήθεια, με κρίση, με δικαιοσύνη· και τα έθνη θα ευλογούνται σ' αυτόν, και σ' αυτόν θα δοξαστούν.

³ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος στους άνδρες του Ιούδα, και στην Ιερουσαλήμ: Αροτριάστε τα χωράφια σας που παρέμειναν χέρσα, και μη σπείρετε ανάμεσα σε αγκάθια.

⁴ Περιτμηθείτε στον Κύριο, και αφαιρέστε τις ακροβυστίες τής καρδιάς σας, άνδρες του Ιούδα και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, μήπως και βγει ο θυμός μου σαν φωτιά, κι ανάψει, και δεν υπάρξει κανένας που θα τη σβήσει, ένεκα της κακίας των πράξεών σας.

⁵ Αναγγείλατε στον Ιούδα, και κηρύξτε στην Ιερουσαλήμ· και πείτε, και ηχήστε σάλπιγγα στη γη· βοήστε, συγκεντρωθείτε, και πείτε: Συγκεντρωθείτε, κι ας μπορούμε στις οχυρωμένες πόλεις.

⁶ Υψώστε σημαία προς τη Σιών, συρθείτε, μη σταθείτε, επειδή, εγώ θα φέρω κακό από βορρά, και μεγάλον συντριμμό.

⁷ Το λιοντάρι ανέβηκε από το δάσος του, και ο εξολοθρευτής των εθνών σηκώθηκε· και βγήκε από τον τόπο του για να ερημώσει τη γη σου· οι πόλεις σου θα καταστραφούν, ώστε κανένας δεν θα υπάρχει που να κατοικεί.

⁸ Γι' αυτό, περιζωστείτε σάκους, θρηνήστε και ολολύξτε· επειδή, ο φλογερός θυμός του Κυρίου, δεν στράφηκε από μας.

⁹ Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος, η καρδιά του βασιλιά θα χαθεί, και η καρδιά των αρχόντων· και οι ιερείς θα εκθαμπωθούν, και οι προφήτες θα εκπλαγούν.

¹⁰ Τότε, είπα: Ω! Κύριε, Θεέ! Απατώντας, λοιπόν, απάτησες αυτό τον λαό, και την

Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Θα έχετε ειρήνη· ενώ η μάχαιρα έφτασε μέχρι την ψυχή.

11 Κατά τον καιρό εκείνο, θα πουν σ' αυτό τον λαό, και στην Ιερουσαλήμ: Καυστικός άνεμος των ψηλών τόπων τής ερήμου φυσάει προς τη θυγατέρα τού λαού μου, όχι για να ανεμίσει ούτε για να καθαρίσει·

12 άνεμος ισχυρότερος απ' αυτούς θάρθει για μένα· και εγώ, θα φέρω τώρα κρίσεις σ' αυτούς.

13 Δέστε, θα ανέβει σαν σύννεφο, και οι άμαξές του θα είναι σαν ανεμοστρόβιλος. Τα άλογά του είναι ελαφρότερα από τους αετούς. Αλλοίμονο σε μας! Επειδή, χαθήκαμε.

14 Ιερουσαλήμ, ξέπλυνε την καρδιά σου από κακία, για να σωθείς· μέχρι πότε θα κατοικούν μέσα σε σένα οι μάταιοι συλλογισμοί σου;

15 Επειδή, μια φωνή αναγγέλλει από τον Δαν, και κηρύττει θλίψη από το βουνό τού Εφραΐμ.

16 Θυμίστε στα έθνη τούτο· δέστε, διακηρύξτε ενάντια στην Ιερουσαλήμ ότι, έρχονται πολιορκητές από μακρινή γη, και στέλνουν τη φωνή τους ενάντια στις πόλεις τού Ιούδα.

17 Παρατάχθηκαν σαν φύλακες του χωραφιού εναντίον της, ολόγυρα· επειδή, αποστάτησε εναντίον μου, λέει ο Κύριος.

18 Οι δρόμοι σου και τα επιτηδεύματά σου τα προξένησαν αυτά σε σένα· η κακία σου αυτή, μάλιστα, στάθηκε πικρή, ναι, έφτασε μέχρι την καρδιά σου.

19 Τα εντόσθιά μου, τα εντόσθιά μου! Πονάω στα βάθη τής καρδιάς μου. Η καρδιά μου θορυβείται μέσα μου· δεν μπορώ να σιωπήσω, Επειδή, ψυχή μου, άκουσες ήχον σάλπιγγας, αλαλαγμόν πολέμου.

20 Συντριμμός επί συντριμμόν διακηρύττεται· επειδή, ολόκληρη η γη ερημώνεται. Ξαφνικά, οι σκηνές μου ερημώθηκαν, και τα παραπετάσματά μου σε μια στιγμή.

21 Μέχρι πότε θα βλέπω τη σημαία, θα ακούω τον ήχο τής σάλπιγγας;

22 Επειδή, ο λαός μου είναι άφρονas· δεν με γνώρισαν· είναι γιοι άφρονες, και δεν έχουν σύνεση· είναι σοφοί στο να κακοποιούν, αλλά να αγαθοποιούν δεν ξέρουν.

23 Κοίταξα επάνω στη γη, και δέστε, είναι άμορφη και έρημη· και στους ουρανούς, και δεν υπήρχε το φως τους.

24 Είδα τα βουνά, και προσέξτε, έτρεμαν, και όλοι οι λόφοι κατασεύονταν.

25 Είδα, και προσέξτε, δεν υπήρχε άνθρωπος, και όλα τα πουλιά τού ουρανού είχαν φύγει.

26 Είδα, και προσέξτε, ο Κάρμηλος ήταν έρημος, και όλες οι πόλεις του κατεδαφισμένες μπροστά από τον Κύριο, από τον φλογερό θυμό του.

27 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Ολόκληρη η γη θα είναι έρημη· συντέλεια, όμως, δεν θα κάνω.

28 Γι' αυτό, η γη θα πενθήσει, και οι ουρανοί από πάνω θα συσκοτιστούν· επειδή,μίλησα εγώ, αποφάσισα και δεν θα μετανοήσω, ούτε θα επιστρέψω απ' αυτό.

29 Ολόκληρη η πόλη θα φύγει από τον θόρυβο των καβαλάρηδων και των τοξοτών· θάρθουν στα δάση, και θα ανέβουν στους βράχους· κάθε πόλη θα εγκαταλειφθεί, και δεν θα υπάρχει άνθρωπος που θα κατοικεί σ' αυτές.

30 Κι εσύ αφανισμένη, τι θα κάνεις; Και αν ντυθείς κόκκινο, και αν στολιστείς με χρυσούς στολισμούς, και μεγαλώσεις τα μάτια σου με στίμμι, μάταια θα καλλωπιστείς· οι εραστές σου θα σε καταφρονήσουν, θα ζητούν τη ζωή σου.

31 Επειδή, άκουσα φωνή σαν κάποια που κοιλοπονάει, στεναγμόν, σαν κάποια που πρωτογεννάει, φωνή τής θυγατέρας Σιών, που θρηνηλογεί τον εαυτό της, απλώνει τα χέρια της, λέγοντας: Αλλοίμονο τώρα σε μένα! Επειδή, η ψυχή μου λειποθυμεί εξαιτίας των φονευτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΠΕΡΙΕΛΘΕΤΕ στους δρόμους τής Ιερουσαλήμ, και δείτε τώρα, και μάθετε, και ζητήστε στις πλατείες της, αν μπορείτε να βρείτε έναν άνθρωπο, αν υπάρχει κάποιος που να κάνει κρίση, που να ζητάει αλήθεια· και θα συγχωρήσω σ' αυτή.

² Κι αν λένε: Ζει ο Κύριος, στην πραγματικότητα ορκίζονται ψεύτικα.

³ Κύριε, τα μάτια σου δεν επιβλέπουν επάνω στην αλήθεια; Τους μαстіγωσες, και δεν πόνεσαν· τους κατανάλωσες, και δεν θέλησαν να δεχθούν διόρθωση· σκλήρυναν τα πρόσωπά τους περισσότερο από τον βράχο· δεν θέλησαν να επιστρέψουν.

⁴ Τότε, εγώ είπα: Αυτοί βέβαια είναι φτωχοί· είναι άφρονες· επειδή, δεν γνωρίζουν τον δρόμο τού Κυρίου, την κρίση τού Θεού τους·

⁵ Θα πάω στους μεγάλους, και θα τους μιλήσω· επειδή, αυτοί γνώρισαν τον δρόμο τού Κυρίου, την κρίση τού Θεού τους· αλλά, κι αυτοί όλοι μαζί σύντριψαν τον ζυγό, έκοψαν τα δεσμά.

⁶ Γι' αυτό, λιοντάρι από το δάσος θα τους φονεύσει, λύκος τής ερήμου θα τους εξολοθρεύσει, πάρδαλη θα κατασκοπεύσει επάνω στις πόλεις τους· καθένας ο οποίος θα βγει από εκεί έξω, θα κατασπαραχθεί· επειδή, πλήθυναν οι παραβάσεις τους, αυξήθηκαν οι αποστασίες τους.

⁷ Πώς να σε συγχωρήσω γι' αυτό; Οι γιοι σου με εγκατέλειψαν, και ορκίζονταν στους μη θεούς· αφού τους χόρτασα, τότε μοίχευαν, και συγκεντρώνονταν σε σπίτι πόρνης.

⁸ Ήσαν σαν τα χορτασμένα άλογα το πρωί· κάθε ένας χρεμέτιζε πίσω από τη γυναίκα τού κοντινού του.

⁹ Δεν θα κάνω επίσκεψη γι' αυτά; λέει ο Κύριος· και η ψυχή μου δεν θα εκδικηθεί ενάντια σε τέτοιο έθνος;

¹⁰ Ανεβείτε επάνω στα τείχη της, και γκρεμίζετε· όμως, μη κάνετε συντέλεια· αφαιρέστε τις επάλξεις της· επειδή, δεν είναι τού Κυρίου.

¹¹ Επειδή, ο οίκος τού Ισραήλ, και ο οίκος τού Ιούδα φέρθηκαν πολύ άπιστα σε μένα, λέει ο Κύριος.

¹² Αρνήθηκαν τον Κύριο, και είπαν: Δεν είναι αυτός· και δεν θάρθει επάνω μας κακό· ούτε θα δούμε μάχαιρα ή πείνα·

¹³ και οι προφήτες είναι άνεμος, και ο λόγος δεν υπάρχει μέσα τους· έτσι θα γίνει σ' αυτούς.

¹⁴ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων: Επειδή μιλάτε αυτό τον λόγο, προσέξτε, εγώ θα κάνω τα λόγια μου στο στόμα σου φωτιά, κι αυτό τον λαό ξύλα, και θα τους καταφάει.

¹⁵ Δέστε, εγώ θα φέρω επάνω σας ένα έθνος από μακριά, ω οίκος Ισραήλ, λέει ο Κύριος· είναι ισχυρό έθνος, είναι αρχαίο έθνος, ένα έθνος τού οποίου δεν γνωρίζεις τη γλώσσα ούτε καταλαβαίνεις τι λένε.

¹⁶ Η φαρέτρα τους είναι σαν ανοιγμένος τάφος· είναι όλοι ισχυροί.

¹⁷ Και θα κατατρώνε τον θερισμό σου, και το ψωμί σου, που θα έτρωγαν οι γιοι σου και οι θυγατέρες σου· θα κατατρώνε τα κοπάδια σου, και τις αγέλες σου· θα κατατρώνε τούς αμπελώνες σου, και τις συκιές σου· θα εξολοθρεύσουν με ρομφαία τις οχυρές πόλεις σου, στις οποίες εσύ έλπιζες.

¹⁸ Και όμως, κατά τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, δεν θα κάνω σε σας συντέλεια.

¹⁹ Και όταν πείτε: Γιατί ο Κύριος ο Θεός μας έκανε σε μας όλα αυτά; Τότε, θα τους πεις: Όπως με εγκαταλείψατε, και δουλέψατε ξένους θεούς στη γη σας, έτσι θα δουλέψετε ξένους θεούς σε γη όχι δική σας.

- ²⁰ Αναγγείλατε τούτο στον οίκο του Ιακώβ, και κηρύξτε το στον Ιούδα, λέγοντας:
- ²¹ Ακούστε, τώρα, τούτο, λαέ μωρέ και ασύνετε· που έχετε μάτια, αλλά δεν βλέπετε· έχετε αυτιά, αλλά δεν ακούτε·
- ²² Δεν φοβάστε εμένα; λέει ο Κύριος· δεν θα τρέμετε μπροστά μου, που σας έβαλα την άμμο ως όριο της θάλασσας σύμφωνα με αιώνιο πρόσταγμα, και δεν θα το υπερβεί· και τα κύματά της συνταράζονται, όμως δεν θα υπερισχύσουν· και ηχούν, όμως δεν θα το υπερβούν;
- ²³ Αυτός ο λαός, όμως, έχει στασιαστική και απειθή καρδιά· αποστάτησαν και έφυγαν.
- ²⁴ Και δεν είπαν στην καρδιά τους: Ας φοβηθούμε τώρα τον Κύριο, τον Θεό μας, που δίνει βροχή πρώιμη και όψιμη στον καιρό της· φυλάττει για μας τις διορισμένες εβδομάδες του θερισμού.
- ²⁵ Οι ανομίες σας τα απέστρεψαν αυτά, και οι αμαρτίες σας εμπόδισαν από σας το αγαθό.
- ²⁶ Επειδή, βρέθηκαν μέσα στον λαό μου ασεβείς· έστησαν ενέδρα, όπως εκείνος που στήνει βρόχια· βάζουν παγίδα, συλλαμβάνουν ανθρώπους.
- ²⁷ Όπως το κλουβί είναι γεμάτο με πουλιά, έτσι και τα σπίτια τους είναι γεμάτα με δόλο· γι' αυτό μεγάλυνθηκαν, και πλούτησαν.
- ²⁸ Πάχυναν, γυαλίζουν· υπερέβηκαν μάλιστα τις πράξεις των ασεβών· δεν κρίνουν την κρίση, την κρίση τού ορφανού, και ευημερούν· και δεν κρίνουν το δίκιο των φτωχών.
- ²⁹ Δεν θα κάνω γι' αυτά επίσκεψη; λέει ο Κύριος· η ψυχή μου δεν θα εκδικηθεί ενάντια σε ένα τέτοιο έθνος;
- ³⁰ Έκπληξη και φρίκη έγιναν στη γη.
- ³¹ Οι προφήτες προφητεύουν με ψέμα, και οι ιερείς δεσπόζουν διαμέσου αυτών· και ο λαός μου αγαπάει με τέτοιον τρόπο· και τι θα κάνετε στο διάστημα ύστερα απ' αυτά;

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 6

Γ ΙΟΙ Βενιαμίν, φύγετε με βιασύνη μέσα από την Ιερουσαλήμ, και ηχήστε σάλπιγγα στη Θεκουέ, και υψώστε σημάδι από φωτιά στη Βαιθ-ακκερέμ· επειδή, κακό ξεπροβάλλει από τον βορρά, και μεγάλος συντριμμός.

- ² Παρομοίωσα τη θυγατέρα Σιών με εύχαρη και τρυφερή γυναίκα.
- ³ Οι βοσκοί και τα κοπάδια τους θάρθουν σ' αυτή· θα στήσουν σκηνές εναντίον της, ολόγουρα· καθένας θα ποιμαίνει στον τόπο του.
- ⁴ Ετοιμάστε πόλεμο εναντίον της· σηκωθείτε, και ας ανέβουμε το μεσημέρι. Αλλοίμονο σ' εμάς! Επειδή, γέρνει η ημέρα, επειδή απλώνονται οι σκιές τής εσπέρας.
- ⁵ Σηκωθείτε, και ας ανέβουμε μέσα στη νύχτα, και ας καταστρέψουμε τα παλάτια της.
- ⁶ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Κατακόψτε δέντρα, και υψώστε περιχαρακώματα εναντίον τής Ιερουσαλήμ· αυτή είναι η πόλη, επάνω στην οποία πρέπει να γίνει επίσκεψη· είναι ολόκληρη καταδυναστεία στο μέσον της.
- ⁷ Όπως η πηγή αναβλύζει τα νερά της, έτσι αυτή αναβλύζει την κακία της· βία και αρπαγή ακούγονται μέσα σ' αυτή· μπροστά μου είναι ακατάπαυστα πόνος και πληγές.
- ⁸ Σωφρονίσου, Ιερουσαλήμ, μήπως και αποσυρθεί η ψυχή μου από σένα· μήπως και σε κάνω έρημη, ακατοίκητη γη.
- ⁹ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Θα σταφυλογηθούν ολοκληρωτικά τα υπόλοιπα του Ισραήλ σαν μια άμπελο· επέστρεψε το χέρι σου στα καλάθια, σαν τον τρυγητή.
- ¹⁰ Σε ποιον θα μιλήσω, και θα διαμαρτυρηθώ, για να ακούσουν; Δες, το αυτί τους είναι απερίτμητο, και δεν μπορούν να ακούσουν· δες, ο λόγος του Κυρίου είναι σ' αυτούς

όνειδος· δεν ευχαριστιούνται σ' αυτόν.

11 Γι' αυτό, είμαι γεμάτος από θυμό τού Κυρίου· απέκαμα συγκρατώντας τον εαυτό μου· θα τον εκχέω επάνω στα νήπια απέξω, κι επάνω στη συγκέντρωση των νέων, μαζί· επειδή, και ο άνδρας θα πιαστεί μαζί με τη γυναίκα, και ο ηλικιωμένος μ' εκείνον που είναι πλήρης ημερών.

12 Και τα σπίτια τους θα περάσουν σε άλλους, τα χωράφια και οι γυναίκες, μαζί· επειδή, θα απλώσω το χέρι μου επάνω στους κατοίκους τής γης, λέει ο Κύριος:

13 Επειδή, από τον μικρό τους μέχρι τον μεγάλο τους, κάθε ένας δόθηκε στην πλεονεξία· και από προφήτη μέχρι ιερέα κάθε ένας πράττει τό ψέμμα.

14 Και γιάτρεψαν το σύντριμμα της θυγατέρας τού λαού μου με επιπόλαιο τρόπο, λέγοντας: Ειρήνη, ειρήνη· και δεν υπάρχει ειρήνη.

15 Μήπως ντράπηκαν, όταν έπραξαν βδέλυγμα; Μάλιστα, δεν ντράπηκαν με κανέναν τρόπο ούτε κοκκίνισαν· γι' αυτό, θα πέσουν ανάμεσα σ' εκείνους που πέφτουν· όταν τους επισκεφθώ, θα απολεστούν, είπε ο Κύριος.

16 Έτσι λέει ο Κύριος: Σταθείτε επάνω στους δρόμους, και δείτε, και ρωτήστε για τα αιώνια μονοπάτια, πού είναι ο αγαθός δρόμος, και περπατάτε σ' αυτόν, και θα βρείτε ανάπαυση στις ψυχές σας. Αυτοί, όμως, είπαν: Δεν θα περπατήσουμε σ' αυτόν.

17 Και έβαλα σκοπούς επάνω σας, λέγοντας: Ακούστε τον ήχο τής σάλπιγγας. Αλλά, είπαν: Δεν θα ακούσουμε.

18 Γι' αυτό, ακούστε, έθνη, κι εσύ, συναγωγή, γνώρισε τι είναι μεταξύ τους!

19 Άκου, γη· να, εγώ θα φέρω κακό επάνω σ' αυτό τον λαό, τον καρπό των συλλογισμών τους· επειδή, δεν πρόσεξαν στα λόγια μου, και στον νόμο μου, αλλά τον απέρριψαν.

20 Τι με αφορά το λιβάνι που προέρχεται από τη Σεβά, και η ευωδιαστή κανέλλα από μακρυνή γη; Τα ολοκαυτώματά σας δεν είναι δεκτά ούτε οι θυσίες σας είναι ευάρεστες σε μένα.

21 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, εγώ θα βάλω προσκόμενα σ' αυτό τον λαό, και οι πατέρες και οι γιοι θα προσκόψουν επάνω σ' αυτά, ο γείτονας και ο φίλος του θα απολεσθούν.

22 Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, λαός έρχεται από τη γη τού βορρά, και μεγάλο έθνος θα σηκωθεί από τα άκρα τής γης.

23 Θα κρατούν τόξο και λόγχη· είναι σκληροί, και ανήλεοι· η φωνή τους ηχεί σαν τη θάλασσα· και επιβαίνουν επάνω σε άλογα, παραταγμένα σαν άνδρες σε πόλεμο εναντίον σου, θυγατέρα Σιών.

24 Ακούσαμε τη φήμη τους· τα χέρια μας παρέλυσαν· μας κατέλαβε στενοχώρια, ωδίνες, σαν εκείνη που γεννάει.

25 Μη βγείτε στο χωράφι, και στον δρόμο μη περπατάτε· επειδή, η ρομφαία τού εχθρού είναι τρόμος από παντού.

26 Θυγατέρα τού λαού μου, περιζώσου σάκο, και κυλίσου μέσα σε στάχτη. Κάνε στον εαυτό σου πένθος, όπως σε γιον μονογενή· θρήνησε πικρά· επειδή, ο εξολοθρευτής θάρθει ξαφνικά επάνω μας.

27 Σε έβαλα σκοπιά, φρούριο ανάμεσα στον λαό μου, για να γνωρίσεις και να εξερευνήσεις τον δρόμο τους.

28 Όλοι είναι ολοκληρωτικά απειθείς, περπατούν κακολογώντας· είναι χαλκός και σίδηρος· όλοι είναι διεφθαρμένοι.

²⁹ Το φουσητήρι κάηκε· το μολύβι καταναλώθηκε από τη φωτιά· ο χωνευτής διαλύει μάταια· επειδή, οι κακοί δεν χωρίστηκαν.

³⁰ Θα τους ονομάσουν ασήμι αποδοκιμασμένο, επειδή ο Κύριος τους αποδοκίμασε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

² Στάσου στην πύλη τού οίκου τού Κυρίου, και κήρυξε εκεί τούτο τον λόγο, και πες: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, όλοι όσοι ανήκετε στον Ιούδα, που μπαίνετε μέσα διαμέσου αυτών των πυλών για να προσκυνείτε τον Κύριο.

³ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Διορθώστε τους δρόμους σας και τις πράξεις σας, και θα σας στερεώσω σ' αυτό τον τόπο.

⁴ Μη έχετε πεποίθηση σε αναληθή λόγια, λέγοντας: Ο ναός τού Κυρίου, ο ναός τού Κυρίου, ο ναός τού Κυρίου είναι αυτός.

⁵ Επειδή, αν αληθινά διορθώσετε τους δρόμους σας και τις πράξεις σας· αν, εντελώς, εκτελέσετε κρίση ανάμεσα σε άνθρωπο και στον κοντινό του·

⁶ αν δεν καταδυναστεύετε τον ξένο, τον ορφανό και τη χήρα, και δεν χύνετε αθώο αίμα σ' αυτό τον τόπο ούτε περπατάτε πίσω από ξένους θεούς για δική σας φθορά·

⁷ τότε, θα σας κάνω να κατοικήτε σ' αυτό τον τόπο, μέσα στη γη που έδωσα στους πατέρες σας, από αιώνα σε αιώνα.

⁸ Να, εσείς είχατε την πεποίθηση σε λόγια αναληθή, από τα οποία δεν θα ωφεληθείτε.

⁹ Κλέβετε, φονεύετε, και μοιχεύετε, και ορκίζεστε αναληθώς, και θυμιάζετε στον Βάαλ, και περπατάτε πίσω από άλλους θεούς, που δεν γνωρίζετε·

¹⁰ έπειτα, έρχεστε και στέκεστε μπροστά μου σ' αυτό τον οίκο, επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου, και λέτε: Ελευθερωθήκαμε, για να κάνετε όλα αυτά τα βδελύγματα;

¹¹ Σπήλαιο ληστών έγινε μπροστά σας αυτός ο οίκος, επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου; Να, εγώ ο ίδιος τα είδα αυτά, λέει ο Κύριος.

¹² Αλλά, πηγαίνετε τώρα στον τόπο μου, που είναι στη Σηλώ, όπου είχα βάλει το όνομά μου, αρχικά, και δείτε τι έκανα σ' αυτόν εξαιτίας τής κακίας τού λαού μου Ισραήλ.

¹³ Και τώρα, επειδή πράξατε όλα αυτά τα έργα, λέει ο Κύριος, και σας μίλησα, σηκωνόμενος το πρωί και μιλώντας, και δεν ακούσατε· και σας έκραξα, και δεν απαντήσατε·

¹⁴ γι' αυτό, στον οίκο, επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου, στον οποίο εσείς έχετε το θάρρος, και στον τόπο, που έδωσα σε σας και στους πατέρες σας, θα κάνω όπως έκανα στη Σηλώ·

¹⁵ και θα σας απορρίψω από το πρόσωπό μου, όπως απέρριψα όλους τούς αδελφούς σας, ολόκληρο το σπέρμα τού Εφραΐμ.

¹⁶ Γι' αυτό, εσύ μη προσεύχεσαι υπέρ αυτού του λαού, και μη υψώνεις φωνή ή δέηση υπέρ αυτών ούτε να μεσιτεύεις σε μένα· επειδή, δεν θα σε εισακούσω.

¹⁷ Δεν βλέπεις τι κάνουν αυτοί μέσα στις πόλεις τού Ιούδα, και στους δρόμους τής Ιερουσαλήμ;

¹⁸ Οι γιοι μαζεύουν ξύλα, και οι πατέρες ανάβουν τη φωτιά, και οι γυναίκες ζυμώνουν το ζυμάρι, για να κάνουν πλακούντες στη βασίλισσα του ουρανού, και να κάνουν σπονδές σε άλλους θεούς, για να με παροξύνουν.

¹⁹ Μήπως εμένα παροξύνουν; λέει ο Κύριος· όχι τον εαυτό τους για καταντρόπιασμα του

προσώπου τους;

20 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός: Να, η οργή μου και ο θυμός μου εκχέονται επάνω σ' αυτό τον τόπο, επάνω σε άνθρωπο, κι επάνω σε κτήνος, κι επάνω στα δέντρα τού χωραφιού, κι επάνω στον καρπό τής γης· και θα ανάψει και δεν θα σβήσει.

21 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Προσθέστε τα ολοκαυτώματά σας στις θυσίες σας, και να φάτε κρέας.

22 Επειδή, δεν μίλησα στους πατέρες σας ούτε τους έδωσα εντολές, κατά την ημέρα που τους έβγαλα έξω από τη γη τής Αιγύπτου, για ολοκαυτώματα και θυσίες·

23 αλλά, τους πρόσταξα αυτό τον λόγο, λέγοντας: Ακούστε τη φωνή μου, και θα είμαι Θεός σας, κι εσείς θα είστε λαός μου· και περπατάτε σε όλους τούς δρόμους, που διόρισα σε σας, για να ευημερείτε·

24 όμως, δεν άκουσαν ούτε έστρεψαν το αυτί τους, αλλά περπάτησαν στις βουλές τους, στις ορέξεις τής πονηρής τους καρδιάς, και πήγαν προς τα πίσω, και όχι προς τα εμπρός.

25 Από την ημέρα που οι πατέρες σας βγήκαν από τη γη τής Αιγύπτου, μέχρι τη σημερινή ημέρα, σας έστειλα όλους τους δούλους μου τους προφήτες κάθε ημέρα σηκωνόμενος το πρωί και στέλνοντας·

26 όμως, δεν με υπάκουσαν ούτε έστρεψαν το αυτί τους, αλλά σκλήρυναν τον τράχηλό τους· έπραξαν χειρότερα από τους πατέρες τους.

27 Γι' αυτό, θα τους μιλήσεις όλα αυτά τα λόγια, και δεν θα σε ακούσουν· και θα φωνάξεις προς αυτούς, αλλά δεν θα σου απαντήσουν.

28 Θα τους πεις, όμως: Αυτό είναι το έθνος που δεν ακούει τη φωνή τού Κυρίου τού Θεού του ούτε δέχεται διαπαιδαγώγηση· η αλήθεια έπαψε να υπάρχει, και χάθηκε από το στόμα τους.

29 Κούρεψε το κεφάλι σου, Ιερουσαλήμ και πέταξε τις τρίχες, και ανάλαβε θρήνο επάνω στους ψηλούς τόπους· επειδή, ο Κύριος απέρριψε και εγκατέλειψε αυτή τη γενεά, ενάντια στην οποία οργίστηκε.

30 Επειδή, οι γιοι τού Ιούδα έπραξαν μπροστά μου πονηρά, λέει ο Κύριος· έβαλαν τα βδελύγματά τους μέσα στον οίκο, επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου, για να τον μολύνουν.

31 Και οικοδόμησαν τους ψηλούς τόπους τού Τοφέθ, ο οποίος είναι στη φάραγγα του γιου τού Εννόμ, για να καίνε τους γιους τους, και τις θυγατέρες τους σε φωτιά· το οποίο δεν πρόσταξα ούτε ανέβηκε στην καρδιά μου.

32 Γι' αυτό, να, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, κατά τις οποίες δεν θα ονομάζεται πλέον Τοφέθ ούτε φάραγγα του γιου τού Εννόμ, αλλά: Η φάραγγα της σφαγής· επειδή, θα θάβουν στον Τοφέθ, μέχρι να μη υπάρχει τόπος.

33 Και τα πτώματα αυτού του λαού θα είναι τροφή στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης· και δεν θα υπάρχει κάποιος που να τα εκφοβίζει.

34 Και από τις πόλεις τού Ιούδα, και από τους δρόμους τής Ιερουσαλήμ, θα σταματήσω τη φωνή τής χαράς και τη φωνή τής ευφροσύνης, τη φωνή τού νυμφίου, και τη φωνή τής νύφης· επειδή, η γη θα γίνει έρημος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 8

Κατά τον καιρό εκείνο, λέει ο Κύριος, θα πετάξουν τα κόκαλα των βασιλιάδων τού Ιούδα, και τα κόκαλα των αρχόντων του, και τα κόκαλα των ιερέων, και τα κόκαλα των προφητών, και τα κόκαλα των κατοίκων τής Ιερουσαλήμ, έξω από τους τάφους τους·

2 και θα τα απλώσουν απέναντι στον ήλιο και στο φεγγάρι, κι απέναντι σε ολόκληρη τη

στρατιά του ουρανού, τα οποία αγάπησαν, και τα οποία λάτρευσαν, και πίσω από τα οποία περπάτησαν, και τα οποία εκζήτησαν, και τα οποία προσκύνησαν· δεν θα μαζευτούν ούτε θα ταφούν· θα είναι για κοπριά επάνω στην επιφάνεια της γης.

³ Και ο θάνατος θα είναι προτιμότερος παρά η ζωή σε ολόκληρο το υπόλοιπο εκείνων που εναπέμειναν από εκείνη την πονηρή γενεά, όσοι θα έμεναν σε όλους τους τόπους, όπου θα τους είχα εξώσει, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

⁴ Και θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Αν κάποιος πέσει, δεν σηκώνεται; Αν κάποιος ξεκλίνει, δεν θα επιστρέψει;

⁵ Γιατί αυτός ο λαός της Ιερουσαλήμ στράφηκε με παντοτινή στροφή; Προσηλώνονται στην απάτη, αρνούνται να επιστρέψουν.

⁶ Ακροάστηκα, και άκουσα, αλλά, δεν μίλησαν με ευθύτητα· δεν υπάρχει κανένας που να μετανοεί από την κακία του, λέγοντας: Τι έκανα; Κάθε ένας στράφηκε στον δρόμο του, σαν το άλογο που ορμάει στη μάχη.

⁷ Κι αυτός ο πελαργός στον ουρανό γνωρίζει τους διορισμένους καιρούς του· και το τρυγόνι, και ο γερανός, και το χελιδόνι φυλάττουν τον καιρό του ερχομού τους· ο λαός μου, όμως, δεν γνωρίζει την κρίση του Κυρίου.

⁸ Πώς λέτε: Είμαστε σοφοί, και ο νόμος του Κυρίου είναι μαζί μας; Δέστε, σίγουρα, μάταια έγινε αυτό· το καλάμι των γραμματέων είναι αναληθές.

⁹ Οι σοφοί καταντροπιιάστηκαν, πτοήθηκαν, και συνελήφθηκαν· επειδή, απέρριψαν τον λόγο του Κυρίου· και ποια σοφία υπάρχει μέσα τους;

¹⁰ Γι' αυτό, θα δώσω τις γυναίκες τους σε άλλους, τα χωράφια τους σ' εκείνους που θα τους κληρονομήσουν· επειδή, κάθε ένας, από μικρόν μέχρι μεγάλον δόθηκε σε πλεονεξία· από προφήτη μέχρι ιερέα, κάθε ένας πράττει το ψέμα.

¹¹ Επειδή, γιάτρεψαν το σύντριμμα της θυγατέρας του λαού μου με επιπόλαιο τρόπο, λέγοντας: Ειρήνη, ειρήνη· αλλά, δεν υπάρχει ειρήνη.

¹² Μήπως ντράπηκαν ότι έπραξαν βδέλυγμα; Μάλιστα, καθόλου δεν ντράπηκαν ούτε κοκκίνισαν· γι' αυτό, θα πέσουν ανάμεσα σ' εκείνους που πέφτουν· στον καιρό της επίσκεψής τους θα απολεστούν, είτε ο Κύριος.

¹³ Εξάπαντος θα τους αναλώσω, λέει ο Κύριος· δεν θα είναι σταφύλια στην άμπελο ούτε σύκα στη συκιά, και το φύλλο θα μαραθεί· και τα αγαθά, που τους έδωσα, θα φύγουν απ' αυτούς.

¹⁴ Γιατί καθόμαστε; Συγκεντρωθείτε, ας μπορούμε μέσα στις οχυρές πόλεις, και ας μείνουμε εκεί ολοκληρωτικά σιωπηλοί· επειδή, ο Κύριος ο Θεός μας μάς κράτησε σε τέλεια σιωπή, και μας πότισε νερό χολής, μια που αμαρτήσαμε στον Κύριο.

¹⁵ Προσμείναμε ειρήνη, όμως κανένα αγαθό· καιρό θεραπείας, όμως, δέστε, ταραχή.

¹⁶ Το φρύαγμα των αλόγων του ακούστηκε από τη Δαν· σείστηκε ολόκληρη η γη από τον ήχο του χρεμετισμού των ρωμαλέων αλόγων του· επειδή, ήρθαν και κατέφαγαν τη γη, και το πλήρωμά της· την πόλη, κι αυτούς που κατοικούν σ' αυτή·

¹⁷ επειδή, δέστε, εγώ σας στέλνω φίδια, οχιές, που δεν θα γοητεύονται, αλλά θα σας δαγκώνουν, λέει ο Κύριος.

¹⁸ Θέλησα να παρηγορηθώ από τη λύπη, η καρδιά μου, όμως, είναι μέσα μου παραλυμένη.

¹⁹ Δέστε, φωνή κραυγής της θυγατέρας του λαού μου, από μακρινή γη. Δεν είναι ο Κύριος στη Σιών; Ο βασιλιάς της δεν είναι μέσα σ' αυτή; Γιατί με παρόργισαν με τα γλυπτά τους, με ξένες ματαιότητες;

²⁰ Πέρασε ο θερισμός, τελείωσε το καλοκαίρι, κι εμείς δεν σωθήκαμε.

²¹ Για το σύντριμμα της θυγατέρας του λαού μου πληγώθηκα· είμαι σε πένθος· με

κατέλαβε έκπληξη. Δεν υπάρχει βάλαμο στη Γαλαάδ;

²² Δεν υπάρχει εκεί γιατρός; Γιατί, λοιπόν, η θυγατέρα τού λαού μου δεν ανέλαβε την υγεία της;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Είθε να ήταν το κεφάλι μου νερά, και τα μάτια μου πηγή από δάκρυα, για να κλαίω ημέρα και νύχτα για τους φονευμένους τής θυγατέρας τού λαού μου!

² Είθε να είχα κατάλυμα οδοιπόρων στην έρημο, για να εγκαταλείψω τον λαό μου, και να φύγω απ' αυτούς! Επειδή, όλοι είναι μοιχοί, ένα άθροισμα απίστων.

³ Τέντωσαν και τη γλώσσα τους σαν τόξο ψέματος· και έγιναν ισχυροί στη γη, όχι υπέρ τής αλήθειας· επειδή, προχωρούν από κακία σε κακία, και δεν γνωρίζουν εμένα, λέει ο Κύριος.

⁴ Φυλάγεστε κάθε ένας από τον πλησίον του, και μη έχετε πεποίθηση σε κανέναν αδελφό· επειδή, κάθε αδελφός θα υποσκελίζει πάντοτε, και κάθε πλησίον θα περπατάει με δολιότητα.

⁵ Και κάθε ένας θα απατάει τον πλησίον του, και δεν θα μιλούν την αλήθεια· δίδαξαν τη γλώσσα τους να μιλάει ψέματα, αποκάνουν πράττοντας ανομία.

⁶ Η κατοικία σου είναι ανάμεσα σε δολιότητα· μέσα στη δολιότητα αρνούνται να με γνωρίσουν, λέει ο Κύριος.

⁷ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δέστε, θα τουςβάλω σε χωνευτήρι, και θα τους δοκιμάσω· επειδή, πώς θα κάνω για χάρη τής θυγατέρας τού λαού μου;

⁸ Η γλώσσα τους είναι βέλος που εξακοντίζεται· μιλάει δόλια· κάθε ένας μιλάει με το στόμα του ειρηνικά προς τον πλησίον του, όμως στην καρδιά του στήνει εναντίον του ενέδρα.

⁹ Δεν θα τους επισκεφθώ γι' αυτά; λέει ο Κύριος· η ψυχή μου δεν θα εκδικηθεί ενάντια σε ένα τέτοιο έθνος;

¹⁰ Για τα βουνά θα αναλάβω κλαυθμό και θρήνο, και για τις βοσκές τής ερήμου οδυρμό, επειδή αφανίστηκαν, ώστε δεν υπάρχει άνθρωπος που να διαβαίνει ούτε ακούγεται φωνή ποιμνίου· από το πουλί τού ουρανού μέχρι το κτήνος, έφυγαν, απήλθαν.

¹¹ Και θα καταστήσω την Ιερουσαλήμ σε σωρούς, κατοικία τσακαλιών· και θα κάνω τις πόλεις τού Ιουδα ερήμωση, ώστε να μη υπάρχει αυτός που κατοικεί.

¹² Ποιος είναι ο άνθρωπος ο σοφός που μπορεί να το εννοήσει; Και στον οποίο το στόμα τού Κυρίου μίλησε για να το αναγγείλει, για ποιον λόγο χάθηκε η γη, αφανίστηκε σαν έρημος, ώστε να μη υπάρχει αυτός που διαβαίνει;

¹³ Και ο Κύριος είπε: Επειδή εγκατέλειψαν τον νόμο μου, που είχαβάλει μπροστά τους, και δεν υπάκουσαν στη φωνή μου, και δεν περπάτησαν σ' αυτόν·

¹⁴ αλλά, περπάτησαν πίσω από την όρεξη της καρδιάς τους, και πίσω από τους Βααλείμ, που οι πατέρες τους τούς δίδαξαν·

¹⁵ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, εγώ θα τους θρέψω με ασίνι, αυτό τον λαό, και θα τους ποτίσω νερό χολής·

¹⁶ και θα τους διασκορπίσω στα έθνη, που αυτοί και οι πατέρες τους δεν είχαν γνωρίσει· και θα στείλω από πίσω τους τη μάχαιρα, μέχρις ότου τους αναλώσω.

¹⁷ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Συλλογιστείτε, και καλέστε νάρθουν οι γυναίκες που θρηνούν· και στείλτε νάρθουν οι σοφές γυναίκες·

¹⁸ και ας σπεύσουν, και ας αναλάβουν οδυρμό για σας, και ας κατεβάσουν τα μάτια μας δάκρυα, και τα βλέφαρά μας ας ρέυσουν νερά.

¹⁹ Επειδή, ακούστηκε φωνή θρήνου από τη Σιών: Πώς χαθήκαμε! Καταντροπιαστήκαμε

υπερβολικά, επειδή εγκαταλείψαμε τη γη, επειδή οι κατοικίες μας μάς πέταξαν έξω.

20 Ακούστε, λοιπόν, γυναίκες, τον λόγο του Κυρίου, και το αυτί σας ας δεχθεί τον λόγο του στόματός του, και διδάξτε τις θυγατέρες σας οδυρμό, και κάθε μία την κοντινή της θρήνο.

21 Επειδή, θάνατος ανέβηκε μέσα από τις θυρίδες μας, μπήκε στα παλάτια μας, για να εξολοθρεύσει τα νήπια από τους δρόμους, τους νέους από τις πλατείες.

22 Πες: Έτσι λέει ο Κύριος: Και τα πτώματα των ανθρώπων θα ριχτούν σαν κοπριά επάνω στην επιφάνεια του χωραφιού, και σαν χειρόβολο πίσω από τον θεριστή, και δεν θα υπάρχει αυτός που μαζεύει.

23 Έτσι λέει ο Κύριος: Ας μη καυχάται ο σοφός στη σοφία του, και ας μη καυχάται ο δυνατός στη δύναμή του, ας μη καυχάται ο πλούσιος στον πλούτο του.

24 αλλ' εκείνος που καυχάται, ας καυχάται σε τούτο: Ότι εννοεί και γνωρίζει εμένα, ότι εγώ είμαι ο Κύριος, που κάνω έλεος, κρίση, και δικαιοσύνη επάνω στη γη· επειδή, σ' αυτά ευαρεστούμαι, λέει ο Κύριος.

25 Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω επίσκεψη επάνω σε όλους τους περιτμημένους μαζί με τους απερίτμητους.

26 επάνω στην Αίγυπτο, κι επάνω στον Ιούδα, κι επάνω στον Εδώμ, κι επάνω στους γιους Αμμών, κι επάνω στον Μωάβ, κι επάνω σε όλους αυτούς που κουρεύουν την κώμη ολόγυρα, αυτούς που κατοικούν στην έρημο· επειδή, όλα τα έθνη είναι απερίτμητα, και ολόκληρος ο οίκος Ισραήλ είναι απερίτμητος στην καρδιά.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 10

ΑΚΟΥΣΤΕ τον λόγο, που ο Κύριος μιλάει σε σας, ω οίκος Ισραήλ.

2 Έτσι λέει ο Κύριος: Μη μαθαίνετε τον δρόμο των εθνών, και στα σημεία του ουρανού μη φοβάστε, επειδή τα έθνη τα φοβούνται.

3 Δεδομένου ότι, τα νόμιμα των λαών είναι μάταια· επειδή, κόβουν ξύλο από το δάσος, εργασία χειρών ενός μαραγκού με τον πέλεκυ.

4 Το καλλωπίζουν με ασήμι και με χρυσάφι· το στερεώνουν με καρφιά και με σφυριά, για να μη κινείται.

5 Είναι όρθια σαν τον φοίνικα, αλλά δεν μιλούν· έχουν ανάγκη να βαστάζονται, επειδή δεν μπορούν να περπατήσουν. Μη τα φοβάστε· επειδή, δεν μπορούν να κακοποιούν ούτε είναι δυνατόν σ' αυτά να αγαθοποιήσουν.

6 Κύριε, δεν υπάρχει όμοιος με σένα· είσαι μέγας, και το όνομά σου είναι μέγα σε δύναμη.

7 Ποιος δεν θα σε φοβόταν, Βασιλιά των εθνών; Επειδή, σε σένα ανήκει τούτο· για τον λόγο ότι, ανάμεσα σε όλους τους σοφούς των εθνών, και σε όλα τα βασίλειά τους, όμοιος με σένα δεν υπάρχει.

8 Αλλά, είναι ολοκληρωτικά κτηνώδεις και άφρονες· το ξύλο είναι διδασκαλία ματαιοτήτων.

9 Ασήμι, χυμένο σε πλάκες, φέρθηκε από τη Θαρσείς, και χρυσάφι από την Ουφάζ, εργασία τεχνίτη, και χειρών χρυσοχόου· βαθυγάλαζο, και πορφυρούν είναι το ένδυμά τους· εργασία σοφών όλα αυτά.

10 Ο Κύριος, όμως, είναι αληθινός Θεός, είναι ζωντανός Θεός, και αιώνιος βασιλιάς· στην οργή του η γη θα σειστεί, και τα έθνη δεν θα αντέξουν στην αγανάκτησή του.

11 Έτσι θα τους πείτε: Οι θεοί, που δεν έκαναν τον ουρανό και τη γη, θα αφανιστούν από τη γη, και από κάτω απ' αυτόν τον ουρανό.

12 Αυτός δημιούργησε τη γη με τη δύναμή του, και στερέωσε την οικουμένη με τη σοφία του, και άπλωσε τους ουραμούς με τη σύνεσή του.

- 13** Όταν εκπέμπει τη φωνή του, συγκεντρώνεται πλήθος από νερά στους ουρανούς, και σηκώνει σύννεφα από τα άκρα τής γης· κάνει αστραπές για βροχή, και βγάζει άνεμο από τους θησαυρούς του.
- 14** Κάθε άνθρωπος μωράθηκε από τη γνώση του· κάθε χωνευτής καταντροπιάστηκε από τα γλυπτά· επειδή, το χωνευτό του είναι ψέμα, και πνοή δεν υπάρχει μέσα σ' αυτό.
- 15** Αυτά είναι ματαιότητα, εργασία πλάνης· στον καιρό της επίσκεψής τους θα χαθούν.
- 16** Η μερίδα τού Ιακώβ δεν είναι όπως αυτά· επειδή, αυτός είναι που δημιούργησε τα πάντα· και ο Ισραήλ είναι η ράβδος τής κληρονομιάς του· ο Κύριος των δυνάμεων είναι το όνομά του.
- 17** ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕ την περιουσία σου από τη γη, εσύ, η οποία κατοικείς σε οχύρωμα.
- 18** Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εγώ θα εκσφενδονίσω τούς κατοίκους τής γης αυτή τη φορά, και θα τους στενοχωρήσω, ώστε αυτό να το βρουν.
- 19** Αλλοίμονο σε μένα για τη θραύση μου! Η πληγή μου είναι οδυνηρή· εγώ, όμως, είπα: Τούτο, πραγματικά, είναι πόνος μου, και πρέπει να τον υποφέρω.
- 20** Η σκηνή μου ερημώθηκε, και όλα τα σχοινιά μου κατακόπηκαν· οι γιοι μου χωρίστηκαν από μένα, και δεν υπάρχουν· Δεν υπάρχει πλέον αυτός που απλώνει την σκηνή μου, και που σηκώνει τα παραπετάσματά μου.
- 21** Επειδή, οι βοσκοί μωράθηκαν, και δεν ζήτησαν τον Κύριο, γι' αυτό δεν θα ευοδωθούν, και όλα τα κοπάδια τους θα διασκορπιστούν.
- 22** Δέστε, θόρυβος έρχεται, και συγκίνηση μεγάλη από τη γη τού βορρά, για να κάνει τις πόλεις τού Ιούδα ερήμωση, κατοικία τσακαλιών.
- 23** Κύριε, γνωρίζω ότι ο δρόμος τού ανθρώπου δεν εξαρτάται απ' αυτόν· του ανθρώπου που περπατάει δεν είναι το να κατευθύνει τα διαβήματά του.
- 24** Κύριε, διαπαιδαγωγήσέ με, όμως με κρίση· όχι μέσα στον θυμό σου, για να μη με συντελέσεις.
- 25** Ξέχυνε τον θυμό σου επάνω στα έθνη, εκείνα που δεν σε γνωρίζουν, κι επάνω σε γενεές, που δεν επικαλούνται το όνομά σου. Επειδή, κατέφαγαν τον Ιακώβ, και τον κατανάλωσαν, και τον κατέφθειραν, και ερήμωσαν την κατοικία του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 11

Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

- 2** Ακούστε τα λόγια αυτής τής διαθήκης, και μιλήστε στους άνδρες τού Ιούδα, και στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ·
- 3** και πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Επικατάρατος ο άνθρωπος, που δεν υπακούει στα λόγια αυτής τής διαθήκης,
- 4** την οποία πρόσταξα στους πατέρες σας, κατά την ημέρα που τους έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, από το σιδερένιο καμίνι, λέγοντας: Ακούστε τη φωνή μου, και πράττετε αυτά, και όλα όσα σας πρόσταξα· και θα είστε λαός μου, κι εγώ θα είμαι Θεός σας·
- 5** για να εκπληρώσω τον όρκο, που ορκίστηκα στους πατέρες σας, να τους δώσω μια γη, που να ρέει γάλα και μέλι, όπως αυτή την ημέρα. Τότε απάντησα, και είπα: Αμήν, Κύριε.
- 6** Και ο Κύριος μου είπε: Διακήρυξε όλα αυτά τα λόγια στις πόλεις τού Ιούδα, και στους δρόμους τής Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Ακούστε τα λόγια αυτής τής διαθήκης, και πράττετε αυτά.
- 7** Επειδή, διαμαρτυρήθηκα ρητά στους πατέρες σας, κατά την ημέρα που τους ανέβασα από τη γη της Αιγύπτου μέχρι σήμερα, σηκωνόμενος το πρωί και διαμαρτυρόμενος,

λέγοντας: Ακούστε τη φωνή μου.

⁸ Αλλά, δεν άκουσαν, και δεν έστρεψαν το αυτί τους, αλλά περπάτησαν κάθε ένας στις ορέξεις τής πονηρής τους καρδιάς· γι' αυτό, θα φέρω επάνω τους όλα τα λόγια αυτής τής διαθήκης, που είχα προστάξει να πράττουν, αλλά δεν έπραξαν.

⁹ Και ο Κύριος μου είπε: Βρέθηκε συνωμοσία ανάμεσα στους άνδρες τού Ιούδα, κι ανάμεσα στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ.

¹⁰ Γύρισαν στις αδικίες των προπατόρων τους, οι οποίοι δεν θέλησαν να ακούσουν τα λόγια μου· κι αυτοί πήγαν πίσω από άλλους θεούς, για να τους λατρεύσουν· ο οίκος τού Ισραήλ και ο οίκος τού Ιούδα αθέτησαν τη διαθήκη μου, που είχα κάνει στους πατέρες τους.

¹¹ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, θα φέρω επάνω τους κακό, από το οποίο δεν θα μπορούν να βγουν· και θα βοήσουν σε μένα, αλλά δεν θα τους εισακούσω.

¹² Τότε, οι πόλεις τού Ιούδα, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ θα πάνε, και θα βοήσουν στους θεούς στους οποίους θυμιάζουν· όμως, δεν θα τους σώσουν κατά κανέναν τρόπο σε καιρό τής ταλαιπωρίας τους.

¹³ Επειδή, σύμφωνα με τον αριθμό των πόλεών σου ήσαν οι θεοί σου, Ιούδα· και σύμφωνα με τον αριθμό των δρόμων τής Ιερουσαλήμ είχατε ανεγείρει βωμούς στα αισχρά, βωμούς για να θυμιάζετε στον Βάαλ.

¹⁴ Γι' αυτό, εσύ μη προσεύχεσαι υπέρ αυτού τού λαού, και μη υψώνεις φωνή ή δέηση υπέρ αυτών· επειδή, εγώ δεν θα σε εισακούσω, όταν κρίζουν σε μένα σε καιρό τής ταλαιπωρίας τους.

¹⁵ Τι έχει να κάνει η αγαπημένη μου στον οίκο μου, αφού έπραξε ασέλγεια με πολλούς, και το άγιο κρέας έχει αφαιρεθεί από σένα; Όταν πράττεις το κακό, τότε ευφραίνεσαι.

¹⁶ Ο Κύριος αποκάλεσε το όνομά σου: Ελιόδεντρο αειθαλές, ωραίο, καλλίκαρπο· μαζί με ήχο μεγάλου θορύβου εξάφθηκε φωτιά επάνω του, και τα κλαδιά του έσπασαν μαζί.

¹⁷ Επειδή, ο Κύριος των δυνάμεων, που σε φύτεψε, πρόφερε εναντίον σου κακό, εξαιτίας τής κακίας τού οίκου Ισραήλ και του οίκου Ιούδα, που έπραξαν ενάντια στον εαυτό τους, ώστε να με παροργίσουν θυμιάζοντας στον Βάαλ.

¹⁸ Και ο Κύριος μου έδωσε γνώση, και γνώρισα· τότε, μου έδειξες τις πράξεις τους.

¹⁹ Εγώ, όμως, ήμουν σαν άκακο αρνί, που έφερναν σε σφαγή· και δεν είχα καταλάβει ότι είχαν συσκεφθεί για βουλές εναντίον μου, λέγοντας: Ας καταστρέψουμε το δέντρο μαζί με τον καρπό του, και ας τον αποκόψουμε από τη γη των ζωντανών ανθρώπων, ώστε το όνομά του να μη αναφερθεί πλέον.

²⁰ Αλλά, ω, Κύριε των δυνάμεων, που κρίνεις δίκαια, που δοκιμάζεις τους νεφρούς και την καρδιά, ας δώ την εκδίκησή σου επάνω σ' αυτούς! Επειδή, σε σένα φανέρωσα τη δίκη μου.

²¹ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τους άνδρες τής Αναθώθ, που ζητούν τη ζωή σου, λέγοντας: Μη προφητεύεις στο όνομα του Κυρίου, για να μη πεθάνεις κάτω από τα χέρια μας·

²² γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δες, θα τους επισκεφθώ· οι νέοι θα πεθάνουν από μάχαιρα· οι γιοι τους και οι θυγατέρες τους θα πεθάνουν από πείνα·

²³ και απ' αυτούς δεν θα μείνει υπόλοιπο· επειδή, επάνω στους άνδρες τής Αναθώθ θα φέρω κακό, κατά τη χρονιά τής επίσκεψής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12

Κύριε, είσαι δίκαιος, όταν αντιμάχομαι μαζί σου· όμως, ας συζητήσω μαζί σου για τις κρίσεις σου. Γιατί ευοδώνεται ο δρόμος των ασεβών; Γιατί ευημερούν όλοι όσοι φέρονται άπιστα;

² Τους φύτεψες, μάλιστα ριζώθηκαν· αυξάνουν, μάλιστα καρποφορούν. Εσύ είσαι κοντά στο στόμα τους, και μακριά από τα νεφρά τους.

³ Αλλ' εσύ, Κύριε, με γνωρίζεις· με είδες και δοκίμασες την καρδιά μου μπροστά σου. Σύρε τους σαν πρόβατα για σφαγή, και ετοίμασέ τους για την ημέρα τής σφαγής.

⁴ Μέχρι τότε θα πενθεί η γη, και θα ξεραίνεται το χορτάρι κάθε χωραφιού, εξαιτίας τής κακίας αυτών που κατοικούν σ' αυτή; Αφανίστηκαν τα κτήνη και τα πουλιά· επειδή, είπαν: Δεν θα δει τα έσχατά μας.

⁵ Αν τρέξεις μαζί με τους πεζούς, και σε κάνουν να ατονήσεις, τότε πώς θα αντιπαραταχθείς προς τα άλογα; Και αν απέκανες στη γη τής ειρήνης, στην οποία έλπιζες, τότε πώς θα κάνεις στο φρύαγμα του Ιορδάνη;

⁶ Επειδή, και οι αδελφοί σου και η οικογένεια του πατέρα σου, κι αυτοί φέρθηκαν άπιστα σε σένα· ναι, αυτοί βόησαν πίσω σου μεγαλόφωνα· μη τους πιστέψεις, κι αν ακόμα μιλήσουν καλά σε σένα.

⁷ Εγκατέλειψα τον οίκο μου, άφησα την κληρονομία μου, έδωσα την αγαπημένη τής ψυχής μου στα χέρια των εχθρών της.

⁸ Η κληρονομιά μου έγινε σε μένα σαν λιοντάρι μέσα σε δρυμό· ύψωσε τη φωνή της εναντίον μου· γι' αυτό, τη μίσησα.

⁹ Η κληρονομιά μου είναι σε μένα αρπακτικό όρνεο, τα όρνεα ολόγυρα είναι εναντίον της· ελάτε, συγκεντρωθείτε, όλα τα θηρία τού χωραφιού, ελάτε να την καταφάτε.

¹⁰ Πολλοί ποιμένες διέφθειραν τον αμπελώνα μου, καταπάτησαν τη μερίδα μου, έκαναν την επιθυμητή μερίδα μου άβατη έρημο.

¹¹ Την παρέδωσαν σε ερήμωση· και αφού ερημώθηκε, πενθεί μπροστά μου· ολόκληρη η γη ερημώθηκε, επειδή δεν υπάρχει εκείνος που φροντίζει.

¹² Σε όλες τις ψηλές θέσεις τής ερήμου ήρθαν οι λεηλάτες· επειδή, η μάχαιρα του Κυρίου θα καταφάει απ' άκρου μέχρις άκρου τής γης· σε καμιά σάρκα δεν θα υπάρχει ειρήνη.

¹³ Έσπειραν σιτάρι, αλλά θα θερίσουν αγκάθια· κοπίασαν, αλλά δεν θα ωφεληθούν· και θα ντροπιαστείτε για τα προϊόντα σας από τον φλογερό θυμό τού Κυρίου.

¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος εναντίον όλων των κακών γειτόνων μου, που αγγίζουν την κληρονομιά, που κληροδότησα στον λαό μου τον Ισραήλ: Δες, θα τους αποσπάσω από τη γη τους, και θα αποσπάσω τον οίκο τού Ιούδα από ανάμεσά τους.

¹⁵ Και αφού τους αποσπάσω, θα επιστρέψω, και θα τους ελεήσω, και κάθε έναν θα τον επαναφέρω στην κληρονομιά του, και κάθε έναν στη γη του.

¹⁶ Και αν μάθουν καλά τους δρόμους τού λαού μου, να ορκίζονται στο όνομά μου: Ζει ο Κύριος, καθώς είχαν διδάξει τον λαό μου να ορκίζεται στον Βάαλ, τότε θα οικοδομηθούν ανάμεσα στον λαό μου.

¹⁷ Αλλά, αν δεν υπακούσουν, θα αποσπάσω ολοκληρωτικά και θα εξολοθρεύσω εκείνο το έθνος, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 13

ΕΤΣΙ μου είπε ο Κύριος: Πήγαινε, και απόκτησε για τον εαυτό σου μια ζώνη λινή, και βάλ' την ολόγυρα στην οσφύ σου, και σε νερό μη τη βάλεις.

² Απέκτησα, λοιπόν, τη ζώνη, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, και την έβαλα ολόγυρα

στην οσφύ μου.

³ Και μου έγινε λόγος τού Κυρίου για μια δεύτερη φορά, λέγοντας:

⁴ Πάρε τη ζώνη που απέκτησες, που είναι επάνω στην οσφύ σου, και αφού σηκωθείς, πήγαινε στον Ευφράτη, και κρύψ' την εκεί στην τρύπα τού βράχου.

⁵ Πήγα, λοιπόν, και την έκρυψα κοντά στον Ευφράτη, όπως με είχε προστάξει ο Κύριος.

⁶ Και ύστερα από πολλές ημέρες ο Κύριος μου είπε: Αφού σηκωθείς, πήγαινε στον Ευφράτη, και πάρε από εκεί τη ζώνη, που σε είχα προστάξει να κρύψεις εκεί.

⁷ Και πήγα στον Ευφράτη, και έσκαψα, και πήρα τη ζώνη από τον τόπο όπου την είχα κρύψει· και τι βλέπω, η ζώνη ήταν φθαρμένη, δεν ήταν χρήσιμη για τίποτε.

⁸ Τότε, έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

⁹ Έτσι λέει ο Κύριος: Μ' αυτό τον τρόπο θα φθείρω την υπερηφάνεια του Ιούδα, και τη μεγάλη υπερηφάνεια της Ιερουσαλήμ.

¹⁰ Αυτός ο κακός λαός, που αρνούνται να υπακούσουν στα λόγια μου, και περπατούν στις ορέξεις τής καρδιάς τους, και πηγαίνουν πίσω από άλλους θεούς, για να τους λατρεύουν, και να τους προσκυνούν, θα είναι εξάπαντος σαν αυτή τη ζώνη, που δεν είναι σε τίποτε χρήσιμη.

¹¹ Επειδή, όπως η ζώνη προσκολλάται στην οσφύ τού ανθρώπου, έτσι προσκόλλησα στον εαυτό μου ολόκληρο τον οίκο Ισραήλ, και ολόκληρο τον οίκο Ιούδα, λέει ο Κύριος· για να είναι σε μένα λαός, και όνομα, και καύχημα, και δόξα· αλλά, δεν υπάκουσαν.

¹² Γι' αυτό, θα τους μιλήσεις τούτο τον λόγο: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Κάθε ασκός θα γεμίσει από κρασί· κι αυτοί θα σου πουν: Μήπως, πραγματικά, δεν γνωρίζουμε ότι κάθε ασκός θα γεμίσει από κρασί;

¹³ Τότε, θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, θα γεμίσω όλους τούς κατοίκους αυτής τής γης, και τους βασιλιάδες που κάθονται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, και τους ιερείς, και τους προφήτες, και όλους τούς κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, από μεθοκόπημα.

¹⁴ Και θα τους συντρίψω, τον έναν με τον άλλον, και τους πατέρες και τους γιους μαζί, λέει ο Κύριος· δεν θα σπλαχνισθώ ούτε θα λυπηθώ ούτε θα ελεήσω, αλλά θα τους εξολοθρεύσω.

¹⁵ Ακούστε, και ακροαστείτε· να μη υπερηφανεύεστε· επειδή, ο Κύριος μίλησε.

¹⁶ Δώστε δόξα στον Κύριο τον Θεό σας, πριν φέρει σκοτάδι, και πριν τα πόδια σας προσκόψουν επάνω στα σκοτεινά βουνά, κι ενώ προσμένετε φως, το μετατρέψει σε σκιά θανάτου, και το κάνει πυκνό σκοτάδι.

¹⁷ Αλλά, αν δεν το ακούσετε, η ψυχή μου θα κλάψει κρυφά για την υπερηφάνειά σας· και το μάτι μου θα κλάψει πικρά, και θα κατεβάσει δάκρυα· επειδή, το ποίμνιο του Κυρίου φέρνεται σε αιχμαλωσία.

¹⁸ Πείτε στον βασιλιά και στη βασίλισσα: Ταπεινωθείτε, καθήστε· επειδή, θα κατεβάσουν από τα κεφάλια σας το στεφάνι τής δόξας σας.

¹⁹ Οι πόλεις τού νότου θα κλειστούν, και δεν θα υπάρχει εκείνος που τις ανοίγει· ολόκληρος ο Ιούδας θα φερθεί σε αιχμαλωσία, θα φερθεί ολοκληρωτικά αιχμάλωτος.

²⁰ Υψώστε τα μάτια σας, και κοιτάξτε αυτούς που έρχονται από τον βορρά· πού είναι το ποίμνιο, που σου είχε δοθεί, τα ωραία σου πρόβατα;

²¹ Τι θα πεις όταν σε επισκεφθεί; Επειδή, εσύ τους δίδαξες να άρχουν επάνω σου σαν ηγεμόνες· δεν θα σε πιάσουν πόνοι, σαν τη γυναίκα που γεννάει;

²² Και αν πεις στην καρδιά σου: Γιατί μου συνέβησαν αυτά; Εξαιτίας τού πλήθους της ανομίας σου σηκώθηκαν τα κράσπεδά σου, και γυμνώθηκαν οι φτέρνες σου.

²³ Μπορεί ο Αιθίοπας να αλλάξει το δέρμα του ή η λεοπάρδαλη τα ποικίλματά της; Τότε, μπορείτε κι εσείς να κάνετε καλό, οι οποίοι έχετε μάθει το κακό.

- ²⁴ Γι' αυτό, θα τους σκορπίσω σαν άχυρο που φέρνεται από τον άνεμο της ερήμου.
- ²⁵ Αυτός είναι από μένα ο κλήρος σου, το μετρημένο μερίδιο σε σένα, λέει ο Κύριος· επειδή, με λησμώνησες, και έλπισες στο ψέμα.
- ²⁶ Γι' αυτό, και εγώ θα σηκώσω τα κράσπεδά σου επάνω στο πρόσωπό σου και θα φανεί η ντροπή σου.
- ²⁷ Είδα τις μοιχείες σου, και τους χρεμετισμούς σου, την αισχύρτητα της πορνείας σου, τα βδελύγματά σου επάνω στους λόφους, επάνω στις πεδιάδες. Ουαί σε σένα, Ιερουσαλήμ! Δεν θα καθαριστείς; Μέχρι πότε ακόμα;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14

Ο ΛΟΓΟΣ τού Κυρίου, που έγινε στον Ιερεμία για την ανομβρία.

- ² Ο Ιούδας πενθεί, και οι πύλες του είναι περίλυπες· κείτονται καταγής, μαυροφορεμένες· κι ανέβηκε η κραυγή τής Ιερουσαλήμ.
- ³ Και οι μεγιστάνες της έστειλαν τους νέους τους για νερό· ήρθαν στα πηγάδια, νερό δεν βρήκαν· γύρισαν με τα δοχεία τους αδειανά· αισχύνθηκαν, και ντράπηκαν, και σκέπασαν τα κεφάλια τους.
- ⁴ Επειδή, η γη σχίστηκε, επειδή δεν υπήρχε βροχή επάνω στη γη, οι γεωργοί ντροπιάστηκαν, σκέπασαν τα κεφάλια τους.
- ⁵ Και η ελαφίνα ακόμα, που είχε γεννήσει στην πεδιάδα, εγκατέλειψε το παιδί της, επειδή δεν υπήρχε χορτάρι.
- ⁶ Και τα άγρια γαϊδούρια στάθηκαν επάνω στους ψηλούς τόπους, ρουφούσαν αέρα σαν τσακάλια· τα μάτια τους μαράθηκαν, επειδή δεν υπήρχε χορτάρι.
- ⁷ Κύριε, αν και οι ανομίες μας καταμαρτυρούν εναντίον μας, κάνε, όμως, για το όνομά σου. Επειδή, οι αποστασίες μας πλήθυναν· αμαρτήσαμε σε σένα.
- ⁸ Ελπίδα τού Ισραήλ, σωτήρας του σε καιρό θλίψης, γιατί θα ήσουν σαν πάροικος στη γη, και σαν οδοιπόρος, στρέφοντας σε κατάλυμα για μια νύχτα;
- ⁹ Γιατί θα ήσουν σαν ένας εκστατικός άνθρωπος, σαν ένας ισχυρός που δεν μπορεί να σώσει; Αλλ' εσύ, Κύριε, είσαι ανάμεσά μας, και το όνομά σου αποκλήθηκε επάνω μας· μη μας εγκαταλείπεις.
- ¹⁰ Έτσι λέει ο Κύριος σ' αυτό τον λαό: Επειδή αγάπησαν να πλανιούνται, και δεν κράτησαν τα πόδια τους, γι' αυτό ο Κύριος δεν ευδόκησε σ' αυτούς· τώρα θα θυμηθεί την ανομία τους, και θα επισκεφθεί τις αμαρτίες τους.
- ¹¹ Και ο Κύριος μου είπε: Μη προσεύχεσαι υπέρ αυτού του λαού για καλό.
- ¹² Και αν νηστέψουν, δεν θα εισακούσω την κραυγή τους· και αν προσφέρουν ολοκαυτώματα και προσφορά, δεν θα ευδοκήσω σ' αυτά· αλλά, θα τους καταναλώσω με μάχαιρα, και με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια.
- ¹³ Και είπα: Ω! Κύριε, Θεέ! Δες, οι προφύτες λένε σ' αυτούς: Δεν θα δείτε μάχαιρα ούτε θα υπάρχει πείνα σε σας, αλλά θα σας δώσω σίγουρη ειρήνη σ' αυτό τον τόπο.
- ¹⁴ Και ο Κύριος μου είπε: Οι προφύτες προφητεύουν αναληθή πράγματα στο όνομά μου· δεν τους έστειλα εγώ ούτε τους πρόσταξα ούτεμίλησα σ' αυτούς· αυτοί προφητεύουν σε σας αναληθή όραση, και μαντεία, και ματαιότητα, και τη δολιότητα της καρδιάς τους.
- ¹⁵ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τους προφύτες, που προφητεύουν στο όνομά μου, ενώ δεν τους έστειλα εγώ, αλλά αυτοί λένε: Μάχαιρα και πείνα δεν θα υπάρχει σ' αυτό τον τόπο. Με μάχαιρα και με πείνα θα συντελεστούν εκείνοι οι προφύτες·
- ¹⁶ ενώ, ο λαός, στους οποίους αυτοί προφητεύουν, θα είναι πεταμένοι στους δρόμους τής

Ιερουσαλήμ από πείνα και μάχαιρα· και δεν θα υπάρχει εκείνος που θα τους θάβει, τις γυναίκες τους, και τους γιους τους, και τις θυγατέρες τους· και θα ξεχύνω επάνω τους την κακία τους.

17 Γι' αυτό, θα τους πεις τούτο τον λόγο: Ας χύσουν τα μάτια μου δάκρυα, νύχτα και ημέρα, και ας μη σταματήσουν· επειδή, η παρθένα, η θυγατέρα του λαού μου, συντρίφτηκε με μεγάλο σύντριμμα, με υπερβολικά οδυνηρή πληγή.

18 Αν βγω στην πεδιάδα, τότε δέστε, οι φονευμένοι με μάχαιρα· και αν μπω στην πόλη, τότε δέστε, οι νεκρωμένοι από την πείνα! Και ο προφήτης, ακόμα και ο ιερέας εμπορεύονται επάνω στη γη, και δεν αισθάνονται.

19 Απέρριψες ολοκληρωτικά τον Ιούδα; Αποστράφηκε η ψυχή σου τη Σιών; Γιατί μας πάταξες, και δεν υπάρχει σε μας θεραπεία; Προσμέναμε ειρήνη, αλλά κανένα αγαθό· και τον καιρό τής θεραπείας, και δες, ταραχή!

20 Γνωρίζουμε, Κύριε, την ασέβειά μας, την ανομία των πατέρων μας· ότι αμαρτήσαμε σε σένα.

21 Μη μας αποστραφείς, χάρη του ονόματός σου· μη ατιμάσεις τον θρόνο τής δόξας σου· θυμήσου, μη ακυρώσεις τη διαθήκη σου, που έκανες σε μας.

22 Υπάρχει ανάμεσα στις ματαιότητες των εθνών κάποιος που να δίνει βροχή; Ή, οι ουρανοί δίνουν ραγδαίες βροχές; Δεν είσαι εσύ ο ίδιος ο δοτήρας, Κύριε, Θεέ μας; Γι' αυτό, θα σε προσμένουμε· επειδή, εσύ έκανες όλα αυτά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15

Και ο Κύριος είπε σε μένα: Και αν ο Μωυσής και ο Σαμουήλ στέκονταν μπροστά μου, η ψυχή μου δεν θα ήταν υπέρ αυτού του λαού· απόδιωξέ τους από μπροστά μου, και ας βγουν έξω.

2 Και αν σου πουν: Πού έξω να βγούμε; Τότε, θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Όσοι είναι για τον θάνατο, σε θάνατο· και όσοι για τη μάχαιρα, σε μάχαιρα· και όσοι για την πείνα, σε πείνα· και όσοι για την αιχμαλωσία, σε αιχμαλωσία.

3 Και θα επιφέρω επάνω τους τέσσερα είδη, λέει ο Κύριος· τη μάχαιρα για σφαγή, και τα σκυλιά για σπαραγμό, και τα πουλιά τού ουρανού, και τα θηρία τής γης, για να καταφάνε, και να αφανίσουν.

4 Και θα τους παραδώσω σε διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης· εξαιτίας τού Μανασσή, γιου τού Εζεκία, βασιλιά του Ιούδα, για όσα έπραξε στην Ιερουσαλήμ.

5 Επειδή, ποιος θα σε οικτείρει, Ιερουσαλήμ; Ή, ποιος θα σε συλλυπηθεί; Ή, ποιος θα στραφεί για να σε ρωτήσει: Πώς έχεις;

6 Εσύ με εγκατέλειψες, λέει ο Κύριος, πήγες προς τα πίσω· γι' αυτό, θα απλώσω το χέρι μου εναντίον σου, και θα σε αφανίσω· απέκαμα να ελεώ.

7 Και θα τους λιχνίσω με το λιχνιστήρι στις πύλες τής γης· θα τους ατεκνώσω, θα αφανίσω τον λαό μου, επειδή δεν επιστρέφουν από τους δρόμους τους.

8 Οι χήρες τους πλήθυναν μπροστά μου περισσότερο από την άμμο τής θάλασσας· έφερα επάνω τους, επάνω στις μητέρες των νέων, λεηλάτη το μεσημέρι, έφερα επάνω τους ξαφνικά ταραχές και τρόμους.

9 Εκείνη, που γέννησε επτά, απέκαμε, παρέδωσε το πνεύμα· ο ήλιος της έδυσε, ενώ ακόμα ήταν ημέρα· καταντροπιάστηκε, και ταραχτηκε· και το υπόλοιπό τους θα το παραδώσω στη μάχαιρα μπροστά στους εχθρούς τους, λέει ο Κύριος.

10 Αλλοίμονο σε μένα, μητέρα μου, επειδή μου γέννησες άνδρα έριδας, και άνδρα φιλονικίας μαζί με ολόκληρη τη γη! Ούτε τόκισα ούτε με τόκισαν· και όμως, κάθε ένας απ'

αυτούς με καταριέται.

11 Ο Κύριος λέει: Σίγουρα, το υπόλοιπό σου θα είναι καλό· σίγουρα, θα μεσιτεύσω για σένα προς τον εχθρό σε καιρό συμφοράς, και σε καιρό θλίψης.

12 Το σίδηρο θα συντρίψει το σίδηρο του βορρά, και τον χαλκό;

13 Τα υπάρχοντά σου και τους θησαυρούς σου θα τα παραδώσω σε λεηλασία, χωρίς αντάλλαγμα, κι αυτό για όλες τις αμαρτίες σου και σε όλα τα όριά σου.

14 Και θα σε περάσω, μαζί με τους εχθρούς σου, σε έναν τόπο, που δεν γνωρίζεις· επειδή, στον θυμό μου άναψε φωτιά, που θα κάψει εναντίον σας.

15 Εσύ, Κύριε, γνωρίζεις· θυμήσου με, επισκέψου με, και κάνε την εκδίκησή μου από εκείνους που με καταδιώκουν. Μη με αρπάξεις στη μακροθυμία σου· γνώρισε ότι για σένα υπέφερα ονειδισμό.

16 Όπως βρέθηκαν τα λόγια σου, τα κατέφαγα· και ο λόγος σου ήταν μέσα μου χαρά και αγαλλίαση της καρδιάς μου. Επειδή, το όνομά σου αποκλήθηκε επάνω μου, Κύριε, Θεέ των δυνάμεων.

17 Δεν κάθησα σε συνέδριο χλευαστών και ευφράνθηκα μαζί τους· κάθησα μόνος εξαιτίας τού χεριού σου· επειδή, εσύ με γέμισες από αδημονία.

18 Γιατί ο πόνος μου είναι παντοτινός, και η πληγή μου ανίατη, χωρίς να θέλει να γιατρευτεί; Θα είσαι σε μένα ολοκληρωτικά σαν ψεύτης, και σαν τα απατηλά νερά;

19 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Αν επιστρέψεις, τότε θα σε αποκαταστήσω πάλι, και θα στέκεσαι μπροστά μου· και αν αποχωρίσεις το τίμιο από το αχρείο, θα είσαι σαν το στόμα μου· αυτοί ας γυρίσουν σε σένα· αλλ' εσύ μη γυρίσεις σ' αυτούς.

20 Και θα σε κάνω σ' αυτό τον λαό ισχυρό χάλκινο τείχος· και θα σε πολεμήσουν, όμως δεν θα υπερिσχύσουν εναντίον σου· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου για να σε σώζω, και να σε ελευθερώνω, λέει ο Κύριος.

21 Και θα σε ελευθερώσω από το χέρι των πονηρών, και θα σε λυτρώσω από το χέρι εκείνων που καταδυναστεύουν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 16

ΚΑΙ έγινε σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

2 Μη πάρεις γυναίκα για τον εαυτό σου ούτε να γίνουν σε σένα γιοι ούτε θυγατέρες, σ' αυτό τον τόπο.

3 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος για τους γιους και τις θυγατέρες που γεννιούνται σ' αυτό τον τόπο, και για τις μητέρες τους, που τους γέννησαν, και για τους πατέρες τους, που τους τεκνοποίησαν σ' αυτή τη γη:

4 Θα πεθάνουν με οδυνηρόν θάνατο· δεν θα κλατούν ούτε θα ταφούν· θα είναι για κοπριά επάνω στην επιφάνεια της γης· και θα αφανιστούν από μάχαιρα, και από πείνα· και τα πτώματά τους θα είναι τροφή στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης.

5 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Μη μπεις μέσα σε σπίτι πένθους, και μη πας να πενθήσεις ούτε μαζί να τους κλάψεις· επειδή, αφάιρεσα την ειρήνη μου από τούτο τον λαό, λέει ο Κύριος, το έλεος, και τους οικτιρμούς.

6 Και θα πεθάνουν μεγάλοι και μικροί σ' αυτή τη γη· δεν θα ταφούν ούτε θα τους κλάψουν ούτε θα κάνουν εντομές στα σώματά τους ούτε θα ξυριστούν γι' αυτούς·

7 ούτε θα μοιράσουν ψωμί στο πένθος για παρηγοριά τους λόγω του πεθαμένου· ούτε θα τους ποτίσουν το ποτήρι τής παρηγοριάς για τον πατέρα τους ή για τη μητέρα τους.

8 Και δεν θα μπεις μέσα σε σπίτι συμποσίου, για να καθήσεις μαζί τους για να φας και να

πιεις.

⁹ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Δέστε, εγώ, μπροστά στα μάτια σας, και στις ημέρες σας, θα σταματήσω απ' αυτό τον τόπο τη φωνή τής χαράς, και τη φωνή τής ευφροσύνης, τη φωνή τού νυμφίου, και τη φωνή τής νύφης.

¹⁰ Και όταν αναγγείλεις σ' αυτό τον λαό όλα αυτά τα λόγια, και σου πουν: Γιατί ο Κύριος πρόφερε όλο αυτό το μεγάλο κακό εναντίον μας; Και ποια είναι η ανομία μας; Και ποια είναι η αμαρτία μας, την οποία αμαρτήσαμε στον Κύριο τον Θεό μας;

¹¹ Τότε, θα τους πεις: Επειδή, με εγκατέλειψαν οι πατέρες σας, λέει ο Κύριος, και πήγαν πίσω από άλλους θεούς, και τους λάτρευσαν, και τους προσκύνησαν, και εγκατέλειψαν εμένα, και τον νόμο μου δεν φύλαξαν·

¹² και επειδή, εσείς πράξατε χειρότερα και από τους πατέρες σας· και δέστε, περπατάτε κάθε ένας πίσω από την όρεξη της δικής του πονηρής καρδιάς, ώστε να μη υπακούτε σε μένα·

¹³ γι' αυτό, θα σας απορρίψω απ' αυτή τη γη, στη γη που δεν γνωρίσατε, εσείς και οι πατέρες σας· κι εκεί θα λατρεύσετε άλλους θεούς ημέρα και νύχτα· επειδή, δεν θα κάνω σε σας έλεος.

¹⁴ Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και δεν θα πουν πια: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου·

¹⁵ αλλά: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους Ισραήλ από τη γη τού βορρά, και από όλους τούς τόπους, όπου τους είχε διώξει· και θα τους επαναφέρω πάλι στη γη τους, που είχα δώσει στους πατέρες τους.

¹⁶ Δέστε, θα στείλω πολλούς ψαράδες, λέει ο Κύριος, και θα τους ψαρέψουν· και ύστερα απ' αυτά, θα στείλω πολλούς κυνηγούς, και θα τους κυνηγήσουν από κάθε βουνό, και από κάθε λόφο, και από τις σχισμές των βράχων.

¹⁷ Επειδή, τα μάτια μου είναι επάνω σε όλους τούς δρόμους τους· δεν είναι κρυμμένοι από το πρόσωπό μου ούτε η ανομία τους είναι κρυμμένη μπροστά από τα μάτια μου.

¹⁸ Και πρώτα, θα ανταποδώσω διπλάσια την ανομία τους, και την αμαρτία τους· επειδή, μόλυναν τη γη μου με τα πτώματα των βδελυγμάτων τους, και γέμισαν την κληρονομιά μου από τα μολύσματά τους.

¹⁹ Κύριε, δύναμή μου, και φρούριό μου, και καταφυγή μου σε ημέρα θλίψης, τα έθνη θάρθουν σε σένα από τα πέρατα της γης, και θα πουν: Βέβαια, οι πατέρες μας κληρονόμησαν ψέμα, ματαιότητα, και τα ανωφελή.

²⁰ Θα κάνει ο άνθρωπος θεούς για τον εαυτό του, τους θεούς, που δεν υπάρχουν;

²¹ Γι' αυτό, δεσ, θα τους κάνω αυτή τη φορά να γνωρίσουν, θα τους κάνω να γνωρίσουν το χέρι μου και τη δύναμή μου· και θα γνωρίσουν ότι το όνομά μου είναι ο Κύριος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 17

Η ΑΜΑΡΤΙΑ τού Ιούδα είναι γραμμένη με σιδερένια γραφίδα, με αδαμάντινο νύχι· χαράχτηκε επάνω στην πλάκα τής καρδιάς τους, και επάνω στα κέρατα των θυσιαστηρίων σας·

² ώστε, οι γιοι τους θυμούνται τα θυσιαστήριά τους, και τα άλση τους, μαζί με τα πράσινα δέντρα επάνω στους ψηλούς λόφους.

³ Ω, βουνό μου στην πεδιάδα, θα δώσω την περιουσία σου και όλους τούς θησαυρούς σου σε διαρπαγή, και τους ψηλούς σου τόπους σε όλα τα όριά σου, λόγω της αμαρτίας.

⁴ Και εσύ, μάλιστα εσύ η ίδια, θα αποβληθείς από την κληρονομιά σου, που σου έδωσα· και θα σε καταδουλώσω στους εχθρούς σου, σε γη που δεν γνώρισες· επειδή, ανάψατε

φωτιά στον θυμό μου, η οποία θα καίγεται στον αιώνα.

5 Έτσι λέει ο Κύριος: Επικατάρατος ο άνθρωπος, που ελπίζει σε άνθρωπο, και κάνει τη σάρκα βραχίονά του, και του οποίου η καρδιά απομακρύνεται από τον Κύριο.

6 Επειδή, θα είναι σαν την αγριομυρική στην έρημο, και δεν θα δει όταν έρθει το αγαθό· αλλά θα κατοικεί σε ξερούς τόπους ερημιάς, σε γη αλμυρή και ακατοίκητη.

7 Ευλογημένος ο άνθρωπος που ελπίζει στον Κύριο, και του οποίου ο Κύριος είναι η ελπίδα.

8 Επειδή, θα είναι σαν δέντρο φυτεμένο κοντά στα νερά, που απλώνει τις ρίζες του κοντά στον ποταμό, και δεν θα δει όταν έρχεται το καύμα, αλλά το φύλλο του θα θάλλει· και δεν θα μεριμνήσει στη χρονιά τής ανομβρίας ούτε θα παύσει από το να κάνει καρπό.

9 Η καρδιά είναι απατηλή περισσότερο απ' όλα, και υπερβολικά διεφθαρμένη· ποιος μπορεί να τη γνωρίσει;

10 Εγώ ο Κύριος εξετάζω την καρδιά, δοκιμάζω τα νεφρά, για να δώσω στον κάθε έναν σύμφωνα με τους δρόμους του, σύμφωνα με τον καρπό των έργων του.

11 Όπως η πέρδικα που κλωσσάει, και δεν εκκολάπτει νεοσσούς, έτσι κι αυτός που αποκτάει πλούτη με άδικο τρόπο, θα τα αφήσει στο μέσον των ημερών του, και στα έσχατά του θα είναι άφρονas.

12 Θρόνος δόξας υψωμένος εξαρχής είναι ο τόπος του αγιαστηρίου μας.

13 Κύριε, η ελπίδα τού Ισραήλ, όλοι όσοι σε εγκαταλείπουν θα καταντροπιαστούν, και οι αποστάτες από μένα θα γραφούν στη γη· επειδή, εγκατέλειψαν τον Κύριο, την πηγή των ζωντανών νερών.

14 Γιάτρεψέ με, Κύριε, και θα γιατρευτώ· σώσε με, και θα σωθώ· επειδή, εσύ είσαι το καύχημά μου·

15 Δες, αυτοί λένε σε μένα: Πού είναι ο λόγος τού Κυρίου; Ας έρθει, τώρα.

16 Αλλ' εγώ, δεν αποσύρθηκα από το να σε ακολουθώ σαν ποιμένας· ούτε επιθύμησα την ημέρα της θλίψης· εσύ το ξέρεις αυτό· αυτά που βγήκαν από τα χείλη μου ήσαν μπροστά σου.

17 Μη γίνεις σε μένα τρόμος· εσύ είσαι η ελπίδα μου σε ημέρα συμφοράς.

18 Ας ντροπιαστούν ολότελα αυτοί που με καταδιώκουν, εγώ, όμως, ας μη ντροπιαστώ· ας τρομάξουν εκείνοι, εγώ όμως ας μη τρομάξω· φέρε επάνω τους ημέρα συμφοράς, και σύντριψέ τους με διπλό σύντριμμα.

19 ΕΤΣΙ μου είπε ο Κύριος: Πήγαινε και στάσου στην πύλη των γιων τού λαού σου, από την οποία μπαίνουν οι βασιλιάδες τού Ιούδα, και από την οποία βγαίνουν, και σε όλες τις πύλες τής Ιερουσαλήμ·

20 και πες τους: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, βασιλιάδες τού Ιούδα, και ολόκληρος ο Ιούδας, και όλοι οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ, που μπαίνετε απ' αυτές τις πύλες.

21 Έτσι λέει ο Κύριος: Προσέχετε τους εαυτούς σας, και μη βαστάζετε φορτίο την ημέρα τού σαββάτου ούτε να το περνάτε μέσα από τις πύλες τής Ιερουσαλήμ·

22 ούτε να βγάζετε φορτίο έξω από τα σπίτια σας την ημέρα τού σαββάτου, και μη κάνετε καμιά εργασία· αλλά αγιάζετε την ημέρα τού σαββάτου, όπως είχα προστάξει στους πατέρες σας·

23 δεν είχαν, όμως, υπακούσει ούτε είχαν στρέψει το αυτί τους, αλλά σκλήρυναν τον τράχηλό τους για να μη ακούσουν, και για να μη δεχθούν νουθεσία.

24 Αλλά, αν υπακούσετε σε μένα, λέει ο Κύριος, ώστε να μη βάζετε φορτίο μέσα από τις πύλες αυτής τής πόλης την ημέρα τού σαββάτου, αλλά να αγιάζετε την ημέρα τού σαββάτου, μη κάνοντας μέσα σ' αυτή την ημέρα καμιά εργασία·

25 τότε, θα μπουν μέσα από τις πύλες αυτής τής πόλης βασιλιάδες και άρχοντες, που θα

κάθονται επάνω στον θρόνο του Δαβίδ, καβάλα σε άμαξες και άλογα, αυτοί, και οι άρχοντές τους, οι άνδρες του Ιούδα, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ· κι αυτή η πόλη θα κατοικείται στον αιώνα.

²⁶ Και θάρθουν από τις πόλεις του Ιούδα, και από τα μέρη ολόγυρα από την Ιερουσαλήμ, και από τη γη του Βενιαμίν, και από την πεδινή χώρα, και από τα βουνά, και από τον νότο, φέρνοντας ολοκαυτώματα, και θυσίες, και προσφορές από άλφιτα, και λίβανο, φέρνοντας ακόμα και ευχαριστήριες προσφορές στον οίκο του Κυρίου.

²⁷ Αλλά, αν δεν με υπακούσετε, ώστε να αγιάζετε την ημέρα του σαββάτου, και να μη βαστάζετε φορτίο και το βάζετε μέσα από τις πύλες της Ιερουσαλήμ την ημέρα του σαββάτου, τότε θα ανάψω φωτιά στις πύλες της, και θα καταφάει τα παλάτια της Ιερουσαλήμ, και δεν θα σβήσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18

Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

² Σήκω, και κατέβα στο σπίτι του κεραμέα, και εκεί θα σε κάνω να ακούσεις τα λόγια μου.

³ Τότε, κατέβηκα στο σπίτι του κεραμέα· και δέστε, εργαζόταν ένα έργο επάνω στους τροχούς.

⁴ Και το αγγείο, που έκανε από πηλό, χάλασε στο χέρι του κεραμέα· και το ίδιο το έκανε ξανά ένα άλλο αγγείο, όπως άρεσε στον κεραμέα να κάνει.

⁵ Τότε, μου έγινε λόγος του Κυρίου, λέγοντας:

⁶ Ω, οίκος Ισραήλ, δεν μπορώ να κάνω σε σας, όπως αυτός ο κεραμέας; λέει ο Κύριος. Δέστε, όπως ο πηλός στο χέρι του κεραμέα, έτσι κι εσείς, οίκος Ισραήλ, είστε στο χέρι μου.

⁷ Κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα ενάντια σε έθνος ή ενάντια σε βασιλεία, για να ξεριζώσω και να κατασκάψω, και να καταστρέψω,

⁸ αν το έθνος εκείνο, ενάντια στο οποίο μίλησα, επιστρέψει από την κακία του, θα μετανοήσω από το κακό που είχα σκεφθεί να κάνω σ' αυτό.

⁹ Και κατά τη στιγμή, που θα μιλούσα για ένα έθνος ή για μια βασιλεία, να οικοδομήσω, και να φυτέψω,

¹⁰ αν κάνει κακό μπροστά μου, ώστε να μη υπακούει στη φωνή μου, τότε θα μετανοήσω για το καλό, με το οποίο είχα πει να το αγαθοποιήσω.

¹¹ Και, τώρα, πες στους άνδρες του Ιούδα, και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, εγώ ετοιμάζω κακό εναντίον σας· και έχω στη σκέψη μου μια απόφαση εναντίον σας· επιστρέψτε, λοιπόν, κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και διορθώστε τους δρόμους σας και τις πράξεις σας.

¹² Κι εκείνοι είπαν: Μάταια, επειδή θα περπατάμε πίσω από τους συλλογισμούς μας, κάθε ένας θα πράττουμε σύμφωνα με τις ορέξεις της πονηρής καρδιάς του.

¹³ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Ρωτήστε τώρα ανάμεσα στα έθνη, ποιος άκουσε τέτοια πράγματα; Η παρθένα του Ισραήλ έκανε πράγματα φρικτά σε υπερβολικό βαθμό.

¹⁴ Θα αφήσει κάποιος τον χιονώδη Λίβανο για τον βράχο της πεδιάδας; Ή, θα εγκαταλείψουν τα δροσερά πηγάζοντα νερά για εκείνα που έρχονται από μακριά;

¹⁵ Αλλά, ο λαός μου με λησμόνησε, θυμίασε στη ματαιότητα, και πρόσκοψαν στους δρόμους τους, στα αιώνια μονοπάτια, για να περπατούν σε μονοπάτια ενός δρόμου όχι εξομαλισμένου·

¹⁶ για να κάνουν τη γη τους ερήμωση, και αιώνιον χλευασμό· κάθε ένας που διαβαίνει απ' αυτή, θα μένει έκθαμβος, και θα κουνάει το κεφάλι του.

- ¹⁷ Θα τους διασκορπίσω μπροστά στον εχθρό, σαν καυστικός άνεμος· θα τους δείξω νώτα, και όχι πρόσωπο, κατά την ημέρα τής συμφοράς τους.
- ¹⁸ Τότε, είπαν: Ελάτε κι ας συμβουλευτούμε αποφάσεις ενάντια στον Ιερεμία· επειδή, νόμος δεν θα χαθεί από ιερέα ούτε βουλή από σοφό ούτε λόγος από προφήτη· ελάτε κι ας τον πατάξουμε με τη γλώσσα, και ας μη προσέξουμε σε κανένα από τα λόγια του.
- ¹⁹ Κύριε, πρόσεξε σε μένα, και άκουσε τη φωνή, αυτών που διαφιλονικούν μαζί μου.
- ²⁰ Θα ανταποδοθεί κακό αντί για καλό; Επειδή, έσκαψαν λάκκο για την ψυχή μου. Θυμήσου ότι στάθηκα μπροστά σου για να μιλήσω αγαθά υπέρ αυτών, για να αποστρέψω τον θυμό σου απ' αυτούς.
- ²¹ Γι' αυτό, παράδωσε τους γιους τους στην πείνα, και δώσ' τους σε χέρι μάχαιρας· και οι γυναίκες τους ας γίνουν άτεκνες και χήρες. Και οι άνδρες τους ας θανατωθούν· οι νεανίσκοι τους ας πέσουν με μάχαιρα στη μάχη.
- ²² Ας ακουστεί κραυγή από τα σπίτια τους, όταν φέρεις ξαφνικά λεηλάτες εναντίον τους. Επειδή, έσκαψαν λάκκο για να με πιάσουν, και έκρυψαν παγίδες για τα πόδια μου.
- ²³ Ενώ, εσύ, Κύριε, γνωρίζεις ολόκληρη τη βουλή τους εναντίον μου στο να με θανατώσουν. Μη συγχωρήσεις την ανομία τους, και μη εξαλείψεις την αμαρτία τους από μπροστά σου· αλλά, ας καταστραφούν μπροστά σου· ενέργησε εναντίον τους κατά τον καιρό τού θυμού σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19

- Ε**ΤΣΙ λέει ο Κύριος: Πήγαινε και απόκτησε μια πήλινη στάμνα από κεραμέα, και φέρε μερικούς από τους πρεσβύτερους του λαού, και από τους πρεσβύτερους των ιερέων·
- ² και βγες στη φάραγγα του γιου τού Εννόμ, που είναι κοντά στην είσοδο της ανατολικής πύλης, και διακήρυξε εκεί τα λόγια, που θα μιλήσω σε σένα.
- ³ Και πες: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, βασιλιάδες τού Ιούδα, και κάτοικοι της Ιερουσαλήμ. Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, θα φέρω κακά ενάντια σ' αυτό τον τόπο, τα οποία καθένας που θα τα ακούει, θα βουίξουν τα αυτιά του.
- ⁴ Επειδή, με εγκατέλειψαν, και βεβήλωσαν αυτό τον τόπο, και θυμίασαν μέσα σ' αυτόν σε άλλους θεούς, που δεν γνώρισαν, αυτοί και οι πατέρες τους, και οι βασιλιάδες τού Ιούδα, και γέμισαν αυτό τον τόπο από αίμα αθώων.
- ⁵ Και οικοδόμησαν τους ψηλούς τόπους τού Βάαλ, για να καίνε τους γιους τους μέσα σε φωτιά, ολοκαυτώματα προς τον Βάαλ· το οποίο δεν είχα προστάξει ούτε είχα μιλήσει ούτε είχε ανέβει στην καρδιά μου.
- ⁶ Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, κι αυτός ο τόπος δεν θα αποκαλείται πλέον Τοφέθ ούτε φάραγγα του γιου τού Εννόμ, αλλά φάραγγα της σφαγής.
- ⁷ Και θα ματαιώσω τη βουλή τού Ιούδα και της Ιερουσαλήμ σ' αυτό τον τόπο· και θα τους κάνω να πέσουν με μάχαιρα μπροστά στους εχθρούς τους, και με τα χέρια εκείνων που ζητούν τη ζωή τους· ενώ τα πτώματά τους θα τα δώσω για φάγωμα στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης.
- ⁸ Και θα κάνω αυτή την πόλη ερήμωση, και συριγμό· καθένας που διαβαίνει απ' αυτή, θα μένει έκθαμβος, και θα συρίξει για όλες τις πληγές της.
- ⁹ Και θα τους κάνω να φάνε τη σάρκα των γιων τους, και τη σάρκα των θυγατέρων τους, και κάθε ένας θα φάει τη σάρκα τού φίλου του, στην πολιορκία και στη στενοχώρια με την οποία οι εχθροί τους, κι εκείνοι που ζητούν τη ζωή τους, θα τους στενοχωρήσουν.
- ¹⁰ Τότε, θα συντρίψεις τη στάμνα μπροστά στους άνδρες που βγήκαν μαζί σου·
- ¹¹ και θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Έτσι θα συντρίψω αυτό τον λαό κι

αυτή την πόλη, καθώς κάποιος συντρίβει το αγγείο του κεραμέα, που πλέον δεν μπορεί να διορθωθεί· και θα τους θάβουν στην Τοφέθ, μέχρις ότου να μη υπάρχει τόπος για ταφή.

12 Έτσι θα κάνω σ' αυτό τον τόπο, λέει ο Κύριος, και στους κατοίκους του, και θα κάνω αυτή την πόλη σαν την Τοφέθ·

13 και τα σπίτια τής Ιερουσαλήμ, και τα παλάτια των βασιλιάδων τού Ιούδα, θα μολυνθούν, όπως ο τόπος τής Τοφέθ· μαζί με όλα τα σπίτια, επάνω στις ταράτσες των οποίων θυμίασαν σε ολόκληρη τη στρατιά τού ουρανού, και έκαναν σπονδές σε άλλους θεούς.

14 Τότε, ο Ιερεμίας ήρθε από την Τοφέθ, όπου τον είχε στείλει ο Κύριος για να προφητεύσει· και αφού στάθηκε στην αυλή τού οίκου τού Κυρίου, είπε σε ολόκληρο τον λαό:

15 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, θα φέρω επάνω σ' αυτή την πόλη, κι επάνω στις κωμοπόλεις της, όλα τα κακά όσα μίλησα εναντίον της· επειδή, σκλήρυναν τον τράχηλό τους, ώστε να μη ακούσουν τα λόγια μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20

ΚΑΙ ο Πασχώρ, ο γιος τού Ιμμήρ, ο ιερέας, που ήταν και προϊστάμενος στον οίκο τού Κυρίου, άκουσε τον Ιερεμία να προφητεύει αυτά τα λόγια.

2 Και ο Πασχώρ χτύπησε τον Ιερεμία τον προφήτη, και τον έβαλε στο δεσμοτήριο, αυτό που ήταν στην άνω πύλη τού Βενιαμίν, αυτό που ήταν στον οίκο τού Κυρίου.

3 Και την επόμενη ημέρα, ο Πασχώρ έβγαλε από το δεσμοτήριο τον Ιερεμία. Και ο Ιερεμίας τού είπε: Ο Κύριος δεν αποκάλεσε το όνομά σου Πασχώρ, αλλά Μαγόρ-μισσαβίβ.

4 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, θα σε κάνω τρόπο στον εαυτό σου, και σε όλους τούς φίλους σου· και θα πέσουν με τη μάχαιρα των εχθρών τους, και τα μάτια σου θα το δουν· και θα δώσω ολόκληρο τον Ιούδα στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα τους φέρει αιχμάλωτους στη Βαβυλώνα, και θα τους πατάξει με μάχαιρα.

5 Και θα δώσω ολόκληρη τη δύναμη αυτής τής πόλης, και όλους τούς κόπους της, και όλα τα πολύτιμά της, και όλους τούς θησαυρούς των βασιλιάδων τού Ιούδα θα τους δώσω στο χέρι των εχθρών τους, και θα τους λεηλατήσουν, και θα τους πάρουν, και θα τους φέρουν στη Βαβυλώνα.

6 Κι εσύ, Πασχώρ, και όλοι αυτοί που κατοικούν στο σπίτι σου, θα πάτε σε αιχμαλωσία· και θάρθεις στη Βαβυλώνα, και εκεί θα πεθάνεις, και εκεί θα ταφείς, εσύ, και όλοι οι φίλοι σου, στους οποίους προφήτευσες με αναλήθεια.

7 Κύριε, με δελέασες, και δελεάστηκα· υπήρξες ισχυρότερος εναντίον μου, και υπερίσχυες· έγινα χλευασμός όλη την ημέρα· όλοι με εμπαίζουν.

8 επειδή, αφού άνοιξα το στόμα, βρώ, φωνάζω βία και αρπαγή· γι' αυτό, ο λόγος τού Κυρίου έγινε σε μένα για ονειδισμό και για χλευασμό όλη την ημέρα.

9 Και είπα: Δεν θα αναφέρω γι' αυτό ούτε θα μιλήσω πλέον στο όνομά του. Όμως, ο λόγος του ήταν στην καρδιά μου σαν φωτιά που έκαιγε, περικλεισμένη μέσα στα κόκαλά μου, και απέκαμα να χαλινώνω τον εαυτό μου, και δεν μπορούσα πλέον.

10 Επειδή, άκουσα ύβρη από πολλούς· τρόμος από παντού: Κατηγορήστε, λένε, και θα τον κατηγορήσουμε. Όλοι όσοι ζούσαν ειρηνικά μαζί μου παραφύλαγαν την πρόσκρουσή μου, λέγοντας: Ίσως δελεαστεί, και θα υπερισχύσουμε εναντίον του, και θα εκδικηθούμε εναντίον του.

11 Ο Κύριος, όμως, είναι μαζί μου σαν ισχυρός πολεμιστής· γι' αυτό, οι διώκτες μου θα προσκόψουν και δεν θα υπερισχύσουν. Θα καταντροπιαστούν υπερβολικά· επειδή, δεν κατάλαβαν· η αιώνια ντροπή τους δεν θα λησμονηθεί.

- ¹² Αλλά, Κύριε των δυνάμεων, που δοκιμάζεις τον δίκαιο, που βλέπεις τους νεφρούς και την καρδιά, ας δώ την εκδίκησή σου επάνω τους· επειδή, σε σένα φανέρωσα την κρίση μου.
- ¹³ Ψάλλετε στον Κύριο, αινείτε τον Κύριο· επειδή, ελευθέρωσε την ψυχή τού φτωχού από το χέρι των πονηρευόμενων.
- ¹⁴ Επικατάρατη η ημέρα, κατά την οποία γεννήθηκα· η ημέρα κατά την οποία η μητέρα μου με γέννησε, ας μη είναι ευλογημένη.
- ¹⁵ Επικατάρατος ο άνθρωπος, που έφερε τα καλά νέα στον πατέρα μου, λέγοντας: Γεννήθηκε σε σένα αρσενικό παιδί, ευφραίνοντάς τον υπερβολικά.
- ¹⁶ Και ο άνθρωπος εκείνος ας είναι σαν τις πόλεις, που κατέστρεψε ο Κύριος, και δεν μεταμελήθηκε· και ας ακούσει κραυγή το πρωί, και αλαλαγμό το μεσημέρι.
- ¹⁷ Γιατί δεν θανατώθηκα από τη μήτρα; Ή, η μητέρα μου δεν έγινε για μένα τάφος, και η μήτρα της δεν με βάσταξε σε αιώνια σύλληψη;
- ¹⁸ Γιατί βγήκα από τη μήτρα, για να βλέπω μόχθο και λύπη, και οι ημέρες μου να τελειώσουν με ντροπή;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21

Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία, από τον Κύριο, όταν ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε σ' αυτόν τον Πασχώρ, τον γιο τού Μελχία, και τον Σοφονία, τον γιο τού Μαασία, τον ιερέα, λέγοντας:

- ² Ρώτησε, παρακαλώ, τον Κύριο για μας· επειδή, ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, ξεσήκωσε πόλεμο εναντίον μας· ίσως, ο Κύριος ενεργήσει σε μας σύμφωνα με όλα τα θαυμάσιά του, ώστε να φύγει από μας.
- ³ Τότε, ο Ιερεμίας τούς είπε: Έτσι θα πείτε στον Σεδεκία:
- ⁴ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Δες, εγώ στρέφω προς τα πίσω τα όπλα τού πολέμου, που είναι στα χέρια σας, με τα οποία εσείς πολεμάτε ενάντια στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και των Χαλδαίων, που σας πολιορκούν έξω από τα τείχη· και θα τους συγκεντρώσω στο μέσον αυτής τής πόλης.
- ⁵ Και εγώ θα πολεμήσω εναντίον σας, με απλωμένο χέρι, και με κραταιόν βραχίονα, και με θυμό, και με αγανάκτηση, και με μεγάλη οργή.
- ⁶ Και θα πατάξω τους κατοίκους αυτής τής πόλης, και άνθρωπο και κτήνος· από μεγάλη μεταδοτική αρρώστια θα πεθάνουν.
- ⁷ Και ύστερα απ' αυτά, λέει ο Κύριος, θα παραδώσω τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, και τους δούλους του, και τον λαό, κι αυτούς που εναπέμειναν σ' αυτή την πόλη από τη μεταδοτική αρρώστια, από τη μάχαιρα, και από την πείνα, στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και στο χέρι των εχθρών τους, και στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή τους· κι αυτός θα τους πατάξει με μάχαιρα· δεν θα τους λυπηθεί ούτε θα δείξει σ' αυτούς οίκτο ούτε θα τους σπλαχνιστεί.
- ⁸ Και σ' αυτό τον λαό θα πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, έβαλα μπροστά σας τον δρόμο τής ζωής, και τον δρόμο τού θανάτου.
- ⁹ Όποιος κάθετα σ' αυτή την πόλη, θα πεθάνει από μάχαιρα, και από πείνα, και από μεταδοτική αρρώστια· όποιος, όμως, βγει και προχωρήσει προς τους Χαλδαίους, που σας πολιορκούν, θα ζήσει, και η ζωή του θα είναι σσ' αυτόν σαν λάφυρο.
- ¹⁰ Επειδή, έστησα το πρόσωπό μου ενάντια σ' αυτή την πόλη για κακό, και όχι για καλό, λέει ο Κύριος· θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κατακάψει με φωτιά.

- ¹¹ Για τον οίκο, όμως, του βασιλιά τού Ιούδα, πες: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου·
- ¹² ω, οίκος τού Δαβίδ, έτσι λέει ο Κύριος: Κρίνετε κρίση το πρωί, και ελευθερώνετε τον γυμνωμένο από το χέρι τού δυνάστη, μήπως η οργή μου βγει σαν φωτιά, κι ανάψει, και δεν θα υπάρξει αυτός που τη σβήνει, εξαιτίας τής κακίας των έργων σας.
- ¹³ Δες, εγώ είμαι ενάντια σε σένα, λέει ο Κύριος, σ' αυτή που κάθεται μέσα στην κοιλάδα, και στον βράχο τής πεδιάδας, ενάντια σε σας που λέτε: Ποιος θα κατέβει εναντίον μας; Ή, ποιος θα μπει μέσα στα σπίτια μας;
- ¹⁴ Και θα σας τιμωρήσω, σύμφωνα με τον καρπό των έργων σας, λέει ο Κύριος· και θα ανάψω φωτιά στο δάσος της, και θα καταφάει όλα όσα είναι ολόγουρά της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22

ΕΤΣΙ λέει ο Κύριος: Κσατέβα στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα, και μίλησε εκεί αυτό τον λόγο,

- ² και πες: Άκουσε τον λόγο τού Κυρίου, βασιλιά τού Ιούδα, που κάθεται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, εσύ, και οι δούλοι σου, και ο λαός σου, εκείνοι που μπαίνουν μέσα απ' αυτές τις πύλες:
- ³ Έτσι λέει ο Κύριος: Κάντε κρίση και δικαιοσύνη, και ελευθερώνετε τον γυμνωμένο από το χέρι τού δυνάστη· και μη αδικείτε ούτε να καταδυναστεύετε τον ξένο, τον ορφανό, και τη χήρα, και μη χύνετε αθώο αίμα σ' αυτό τον τόπο.
- ⁴ Επειδή, αν πραγματικά κάνετε αυτό τον λόγο, τότε θα μπουν μέσα από τις πύλες αυτού τού παλατιού βασιλιάδες, που θα κάθονται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, καβάλα επάνω σε άμαξες και άλογα, αυτοί και οι δούλοι τους, και ο λαός τους.
- ⁵ Αλλά, αν δεν ακούσετε τα λόγια αυτά, ορκίζομαι στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι ο οίκος αυτός θα κατασταθεί έρημος.
- ⁶ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος προς το παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα: Εσύ είσαι σε μένα Γαλαάδ, και κορυφή του Λιβάνου· αλλά, θα σε κάνω ερημιά, πόλεις ακατοίκητες.
- ⁷ Και θα ετοιμάσω εναντίον σου εξολοθρευτές, κάθε έναν με τα όπλα του· και θα κατακόψουν τους εκλεκτούς κέδρους σου, και θα τους ρίξουν στη φωτιά.
- ⁸ Και πολλά έθνη θα διαβούν μέσα απ' αυτή την πόλη, και θα πουν, κάθε ένας στον πλησίον του: Γιατί ο Κύριος έκανε έτσι σ' αυτή τη μεγάλη πόλη;
- ⁹ Και θα απαντήσουν: Επειδή, εγκατέλειψαν τη διαθήκη τού Κυρίου τού Θεού τους, και προσκύνησαν άλλους θεούς, και τους λάτρευσαν.
- ¹⁰ Μη κλαίτε αυτόν που πέθανε, και μη τον θρηνείτε· κλάψτε πικρά αυτόν που βγαίνει έξω, επειδή δεν θα γυρίσει πλέον και δει τη γη τής γέννησής του.
- ¹¹ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος για τον Σαλλούμ, τον γιο τού Ιωσία, τον βασιλιά τού Ιούδα, που βασιλεύει αντί για τον Ιωσία, τον πατέρα του, που βγήκε απ' αυτό τον τόπο: Δεν θα γυρίσει πλέον εκεί·
- ¹² αλλά, θα πεθάνει στον τόπο, όπου τον έφεραν αιχμάλωτο, και δεν θα δει πλέον αυτή τη γη.
- ¹³ Ουαί σ' αυτόν που οικοδομεί το σπίτι του όχι με δικαιοσύνη, και τα υπερώα του όχι με ευθύτητα· αυτόν που μεταχειρίζεται την εργασία του πλησίον του χωρίς μισθό, και δεν του αποδίδει τον μισθό τού κόπου του·
- ¹⁴ αυτόν που λέει: Θα οικοδομήσω στον εαυτό μου ένα μεγάλο σπίτι, και ευρύχωρα υπερώα· και ανοίγει για τον εαυτό του παράθυρα, και τα στεγάζει με κέδρο, και τα χρωματίζει με μίνιο.

- 15** Θα βασιλεύεις, επειδή κλείνεις τον εαυτό σου μέσα σε κέδρο; Ο πατέρας σου δεν έτρωγε και έπινε, και ευημερούσε, επειδή έκανε κρίση και δικαιοσύνη;
- 16** Έκρινε την κρίση τού φτωχού και του πένητα, και τότε ευημερούσε· δεν ήταν αυτό να με γνωρίζει; λέει ο Κύριος.
- 17** Αλλά, τα μάτια σου και η καρδιά σου δεν είναι παρά στην πλεονεξία σου, και στο να εκχέεις αθώο αίμα, και στη δυναστεία, και στη βία, για να κάνεις αυτά.
- 18** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τον Ιωακείμ, τον γιο τού Ιωσία, τον βασιλιά τού Ιούδα: Δεν θα τον κλάψουν, λέγοντας: Αλλοίμονο, αδελφέ μου! Ή, αλλοίμονο, αδελφή! Δεν θα τον κλάψουν, λέγοντας: Αλλοίμονο, κύριε! Ή, αλλοίμονο, δόξα!
- 19** Θα ταφεί την ταφή ενός γαϊδουριού, σερνόμενος, και ριχνόμενος πέρα από τις πύλες τής Ιερουσαλήμ.
- 20** Ανέβα στον Λίβανο, και βόησε, και ύψωσε τη φωνή σου προς τη Βασάν, και βόησε από την Αβαρίμ· επειδή, αφανίστηκαν όλοι οι εραστές σου.
- 21** Σου μίλησα στην ευημερία σου· αλλά, είπες: Δεν θα ακούσω. Αυτός ήταν ο τρόπος σου από τη νιότη σου, ότι δεν υπάκουσες στη φωνή μου.
- 22** Ο άνεμος θα βοσκήσει ολοκληρωτικά όλους τους ποιμένες σου, και οι εραστές σου θα πάνε σε αιχμαλωσία· τότε, ναι, θα αισχυνθείς και θα ντραπείς για όλες τις ασέβειές σου.
- 23** Εσύ, που κατοικείς στον Λίβανο, που κάνεις τη φωλιά σου στους κέδρους, πόσο αξιοθρήνητος θα είσαι, όταν έρθουν επάνω σου λύπες, ωδίνες σαν εκείνη που γεννάει!
- 24** Ζω εγώ, λέει ο Κύριος, και αν ο Χονίας, ο γιος τού Ιωακείμ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, θα γινόταν σφραγίδα στο δεξί μου χέρι, και από εκεί θα σε αποσπούσα·
- 25** και θα σε παραδώσω στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή σου, και στο χέρι εκείνων που φοβάσαι το πρόσωπό τους, ναι, στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και στο χέρι των Χαλδαίων.
- 26** Και θα απορρίψω εσένα, και τη μητέρα σου, που σε γέννησε, σε ξένη γη, όπου δεν γεννηθήκατε· και εκεί θα πεθάνετε.
- 27** Στη γη, όμως, στην οποία επιθυμεί η ψυχή τους να επιστρέψουν, εκεί δεν θα επιστρέψουν.
- 28** Ο άνθρωπος αυτός, ο Χονίας, έγινε είδωλο καταφρονημένο και συντριμμένο; Σκεύος, στο οποίο δεν υπάρχει χάρη; Γιατί αποβλήθηκαν, αυτός και το σπέρμα του, και ρίχτηκαν στον τόπο, που δεν γνωρίζουν;
- 29** Ω γη, γη, γη, άκου τον λόγο τού Κυρίου.
- 30** Έτσι λέει ο Κύριος: Γράψτε αυτόν τον άνθρωπο άτεκνον, άνθρωπον, που δεν θα ευοδωθεί στις ημέρες του· επειδή, δεν θα ευοδωθεί από το σπέρμα του άνθρωπος που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ, και να εξουσιάζει πλέον επάνω στον Ιούδα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 23

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ στους ποιμένες, αυτούς που φθείρουν και διασκορπίζουν τα πρόβατα της βοσκής μου! λέει ο Κύριος.

2 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, ενάντια στους ποιμένες, που ποιμαίνουν τον λαό μου: Εσείς διασκορπίσατε τα πρόβατά μου, και τα αποδιώξατε, και δεν τα επισκεφθήκατε· δέστε, εγώ θα επισκεφθώ επάνω σε σας την κακία των έργων σας, λέει ο Κύριος.

3 Και εγώ θα συγκεντρώσω το υπόλοιπο των προβάτων μου από όλους τούς τόπους όπου τα έδιωξα, και θα τα επαναφέρω πάλι στις βοσκές τους, και θα καρποφορήσουν και

θα πληθύνουν·

⁴ και θα καταστήσω επάνω τους ποιμένες, και θα τα ποιμαίνουν· και δεν θα φοβηθούν πλέον ούτε θα τρομάξουν ούτε θα εκλείψουν, λέει ο Κύριος.

⁵ Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα ανεγείρω στον Δαβίδ έναν δίκαιο βλαστό, και βασιλιάς θα βασιλεύσει, και θα ευημερήσει, και θα εκτελέσει κρίση και δικαιοσύνη επάνω στη γη.

⁶ Και στις ημέρες του, ο Ιούδας θα σωθεί, και ο Ισραήλ θα κατοικήσει με ασφάλεια· και τούτο είναι το όνομά του, με το οποίο θα ονομαστεί: Ο ΚΥΡΙΟΣ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΑΣ.

⁷ Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και δεν θα πουν πλέον: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε τους γιους Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου·

⁸ αλλά: Ζει ο Κύριος, που ανέβασε και έφερε το σπέρμα τού οίκου Ισραήλ από τη γη τού βορρά, και από όλους τούς τόπους όπου τούς είχα διώξει· και θα κατοικήσουν στη γη τους.

⁹ ΕΞΑΙΤΙΑΣ των προφητών, η καρδιά μου συντρίβεται μέσα μου· όλα τα κόκαλά μου σαλεύονται· είμαι σαν άνθρωπος που μεθάει, και σαν άνθρωπος που είναι επηρεασμένος από κρασί, εξαιτίας τού Κυρίου, και εξαιτίας των λόγων τής αγιότητάς του.

¹⁰ Επειδή, η γη είναι γεμάτη από μοιχούς· επειδή, εξαιτίας τού όρκου η γη πενθεί· ξεράθηκαν οι βοσκές τής ερήμου, και ο δρόμος τους έγινε πονηρός, και η δύναμή τους άδικη.

¹¹ Επειδή, και ο προφήτης και ο ιερέας μολύνθηκαν· ναι, στον οίκο μου βρήκα τις ασέβειές τους, λέει ο Κύριος.

¹² Γι' αυτό, ο δρόμος τους θα είναι σ' αυτούς σαν γλίστρημα μέσα στο σκοτάδι· και θα τους σπρώξουν, και θα πέσουν μέσα σ' αυτόν· επειδή, θα φέρω επάνω τους κακό, στον χρόνο τής επίσκεψής τους, λέει ο Κύριος.

¹³ Είδα μεν αφροσύνη στους προφήτες τής Σαμάρειας· προφήτευσαν διαμέσου τού Βάαλ, και πλανούσαν τον λαό μου τον Ισραήλ·

¹⁴ αλλά, στους προφήτες τής Ιερουσαλήμ είδα φρίκη· μοιχεύουν, και περπατούν μέσα σε ψέμα και ενισχύουν τα χέρια των κακούργων, ώστε κανένας δεν επιστρέφει από την κακία του· όλοι αυτοί είναι σε μένα σαν τα Σόδομα, και οι κάτοικοί της σαν τα Γόμορρα.

¹⁵ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων ενάντια στους προφήτες: Δέστε, εγώ θα τους δώσω αψίνθι για ψωμί, και θα τους ποτίσω νερό χολής· επειδή, από τους προφήτες τής Ιερουσαλήμ βγήκε μολυσμός σε ολόκληρο τον τόπο.

¹⁶ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Μη ακούτε τα λόγια των προφητών, αυτών που προφητεύουν σε σας· αυτοί σας κάνουν μάταιους· μιλούν οράσεις από την καρδιά τους, όχι από το στόμα τού Κυρίου.

¹⁷ Λένε πάντοτε σ' αυτούς που με καταφρονούν: Ο Κύριος είπε: Ειρήνη θα είναι σε σας· λένε σε κάθε έναν που περπατάει σύμφωνα με τις ορέξεις τής καρδιάς του: Δεν θάρθει επάνω σας κακό·

¹⁸ επειδή, ποιος παραστάθηκε στη βουλή τού Κυρίου, και είδε, και άκουσε τον λόγο του; Ποιος πρόσεξε στον λόγο του, και άκουσε;

¹⁹ Δέστε, ανεμοστρόβιλος βγήκε από τον Κύριο με ορμή· και ορμητικός ανεμοστρόβιλος θα εξορμήσει ενάντια στο κεφάλι των ασεβών.

²⁰ Ο θυμός τού Κυρίου δεν θα αποστραφεί μέχρις ότου εκτελέσει, και μέχρις ότου πραγματοποιήσει τους στοχασμούς τής καρδιάς του· και στις έσχατες ημέρες θα το καταλάβετε αυτό εντελώς.

²¹ Δεν έστειλα αυτούς τούς προφήτες, κι αυτοί έτρεξαν· δεν μίλησα σ' αυτούς, κι αυτοί προφήτευσαν·

22 αλλά, αν θα παραστέκονταν στη βουλή μου, τότε θα έκαναν τον λαό μου να ακούσει τα λόγια μου, και θα τους απέστρεφαν από τον πονηρό τους δρόμο, και από την κακία των έργων τους.

23 Θεός που βρίσκομαι κοντά σας είμαι εγώ, λέει ο Κύριος, και όχι Θεός που βρίσκομαι μακριά σας;

24 Μπορεί κάποιος να κρυφτεί σε κρυφούς τόπους, και εγώ να μη τον δω; λέει ο Κύριος. Δεν γεμίζω εγώ τον ουρανό και τη γη; λέει ο Κύριος.

25 Άκουσα τι λένε οι προφήτες, που προφητεύουν ψέμα στο όνομά μου, λέγοντας: Είδα όνειρο, είδα όνειρο.

26 Μέχρι πότε θα είναι αυτό στην καρδιά των προφητών, που προφητεύουν ψέμα; Ναι, προφητεύουν τις απάτες τής καρδιάς τους.

27 οι οποίοι στοχάζονται να κάνουν τον λαό μου να ξεχάσει το όνομά μου, με τα όνειρά τους, που διηγούνται κάθε ένας στον πλησίον του, όπως οι πατέρες τους ξέχασαν το όνομά μου χάρη τού Βάαλ.

28 Ο προφήτης, στον οποίο υπάρχει ένα όνειρο, ας διηγηθεί το όνειρο· και εκείνος στον οποίο υπάρχει ο λόγος μου, ας μιλήσει τον λόγο μου με αλήθεια. Τι είναι το άχυρο απέναντι στο σιτάρι; λέει ο Κύριος.

29 Δεν είναι ο λόγος μου σαν φωτιά; λέει ο Κύριος· και σαν σφυρί που κατασυντρίβει τον βράχο;

30 Γι' αυτό, δέστε, εγώ είμαι ενάντια στους προφήτες, λέει ο Κύριος, που κλέβουν τα λόγια μου, κάθε ένας από τον πλησίον του.

31 Δέστε, εγώ είμαι ενάντια στους προφήτες, λέει ο Κύριος, που κινούν τις γλώσσες τους, και λένε: Αυτός λέει.

32 Δέστε, εγώ είμαι ενάντια σ' αυτούς που προφητεύουν ψεύτικα όνειρα, λέει ο Κύριος, που τα διηγούνται, και πλανούν τον λαό μου με τα ψέματά τους, και με την αφροσύνη τους· ενώ, δεν τους έστειλα εγώ ούτε τους πρόσταξα· γι' αυτό, καθόλου δεν θα ωφεληθούν αυτό τον λαό, λέει ο Κύριος.

33 Και αν αυτός ο λαός ή ο προφήτης ή ο ιερέας, σε ρωτήσουν, λέγοντας: Ποιο είναι το φορτίο τού Κυρίου; Τότε, θα τους πεις: Τι είναι το φορτίο; Σίγουρα θα σας εγκαταλείψω, λέει ο Κύριος.

34 Και τον προφήτη, και τον ιερέα, και τον λαό, που θα πει: Το φορτίο τού Κυρίου, εγώ θα επισκεφθώ με κρίση εκείνον τον άνθρωπο και την οικογένειά του.

35 Έτσι θα πείτε, κάθε ένας στον πλησίον του, και κάθε ένας στον αδελφό του: Τι απάντησε ο Κύριος; Και: Τι μίλησε ο Κύριος;

36 Και δεν θα αναφέρετε στο εξής το φορτίο τού Κυρίου· δεδομένου ότι, το φορτίο θα είναι σε κάθε έναν ο λόγος του· επειδή, διαστρέψατε τα λόγια τού ζωντανού Θεού, του Κυρίου των δυνάμεων, του Θεού μας.

37 Έτσι θα πεις στον προφήτη: Τι σου απάντησε ο Κύριος; Και: Τι μίλησε ο Κύριος;

38 Αλλά, επειδή λέτε: Το φορτίο τού Κυρίου, γι' αυτό έτσι λέει ο Κύριος: Επειδή, λέτε αυτό τον λόγο: Το φορτίο τού Κυρίου, ενώ εγώ απέστειλα προς εσάς, λέγοντας: Δεν θα λέτε: Το φορτίο τού Κυρίου·

39 γι' αυτό, δέστε, εγώ θα σας ξεχάσω ολοκληρωτικά, και θα σας απορρίψω από το πρόσωπό μου, και την πόλη που έδωσα σε σας και στους πατέρες σας.

40 Και θα φέρω επάνω σας αιώνιο όνειδος, και αιώνια ντροπή, που δεν θα ξεχαστεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Ο ΚΥΡΙΟΣ έδειξε σε μένα, και να, δύο καλάθια με σύκα, που κείτονταν μπροστά στον ναό τού Κυρίου, αφού ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, είχε αιχμαλωτίσει τον Ιεχονία, τον γιο τού Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, και τους άρχοντες του Ιούδα, και τους ξυλουργούς, και τους χαλκουργούς, από την Ιερουσαλήμ, και τους είχε φέρει στη Βαβυλώνα.

² Το ένα καλάθι είχε σύκα άριστης ποιότητας, σαν τα πρώιμα σύκα· ενώ, το άλλο καλάθι είχε σύκα κάκιστης ποιότητας, που εξαιτίας τής αχρειότητας δεν τρώγονταν.

³ Και ο Κύριος μου είπε: Τι βλέπεις Ιερεμία; Και είπα: Σύκα· τα σύκα τα καλά είναι άριστης ποιότητας, ενώ τα σύκα τα κακά είναι κάκιστης ποιότητας, ώστε, εξαιτίας τής αχρειότητας, δεν τρώγονται.

⁴ Έγινε πάλι σε μένα λόγος τού Κυρίου, λέγοντας:

⁵ Έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Όπως αυτά τα καλά σύκα, έτσι θα επιμεληθώ αυτούς που αιχμαλωτίστηκαν από τον Ιούδα, που τους έστειλα από τούτο τον τόπο στη γη των Χαλδαίων, για καλό.

⁶ Επειδή, θα στηρίξω επάνω τους τα μάτια μου για καλό, και θα τους αποκαταστήσω σ' αυτή τη γη· και θα τους κτίσω, και δεν θα τους καταγκρεμίσω, και θα τους φυτέψω, και δεν θα τους ξεριζώσω.

⁷ Και θα τους δώσω καρδιά για να με γνωρίζουν, ότι εγώ είμαι ο Κύριος· και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους· επειδή, θα επιστρέψουν σε μένα με όλη τους την καρδιά.

⁸ Και όπως τα κακά σύκα, που εξαιτίας τής αχρειότητάς τους δεν τρώγονται, έτσι βέβαια λέει ο Κύριος: Μ' αυτό τον τρόπο θα παραδώσω τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, και τους μεγιστάνες του, και το υπόλοιπο της Ιερουσαλήμ, που εναπέμεινε σ' αυτή τη γη, κι αυτούς που κατοικούν στη γη τής Αιγύπτου·

⁹ και θα τους παραδώσω σε διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης για κακό, σε όνειδος και σε παροιμία, σε λοιδορία, και σε κατάρα, σε όλους τούς τόπους που θα τους διώξω.

¹⁰ Και θα τους στείλω τη μάχαιρα, την πείνα, και τη μεταδοτική αρρώστια, μέχρις ότου αφανιστούν επάνω από τη γη, που έδωσα σ' αυτούς και στους πατέρες τους.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 25

Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε στον Ιερεμία για ολόκληρο τον λαό τού Ιούδα, στον τέταρτο χρόνο τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, που ήταν ο πρώτος χρόνος τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας·

² τον οποίο ο προφήτης Ιερεμίας μίλησε σε ολόκληρο τον λαό τού Ιούδα, και σε όλους τούς κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, λέγοντας:

³ Από τον 13ο χρόνο τού Ιωσία, γιου τού Αμμών, βασιλιά τού Ιούδα, μέχρι αυτή την ημέρα, που είναι ο 23ος χρόνος, ο λόγος τού Κυρίου έγινε σε μένα, και σας μίλησα, σηκώνόμενος το πρωί και μιλώντας· και δεν ακούσατε.

⁴ Και ο Κύριος σας έστειλε όλους τούς δούλους του τους προφήτες, σηκώνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας· και δεν ακούσατε ούτε στρέψατε το αυτί σας για να ακροαστείτε.

⁵ Οι οποίοι είπαν: «Στραφείτε, τώρα, κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και από την κακία των έργων σας, και κατοικήστε επάνω στη γη, που ο Κύριος έδωσε σε σας και στους πατέρες σας στον αιώνα τού αιώνα·

⁶ και μη πηγαίνετε πίσω από άλλους θεούς, για να τους λατρεύετε και να τους προσκυνάτε, και μη με παροργίζετε με τα έργα των χεριών σας· και δεν θα σας κάνω κακό».

⁷ Αλλά, δεν με ακούσατε, λέει ο Κύριος· για να με παροργίσετε με τα έργα των χεριών σας για το κακό σας.

⁸ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Επειδή, δεν ακούσατε τα λόγια μου:

⁹ Δέστε, εγώ θα στείλω και θα πάρω όλες τις οικογένειες του βορρά, λέει ο Κύριος, και τον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά της Βαβυλώνας, τον δούλο μου, και θα τους φέρω ενάντια σ' αυτή τη γη, και ενάντια στους κατοίκους της, και ενάντια σε όλα τα έθνη ολόγυρα, και θα τους εξολοθρεύσω, και θα τους καταστήσω έκπληξη, και αιώνιες ερημώσεις.

¹⁰ Και θα αφαιρέσω απ' αυτούς τη φωνή της χαράς και τη φωνή της ευφροσύνης, τη φωνή τού νυμφίου και τη φωνή της νύφης, τον ήχο από τις μολόπετρες και το φως τού λυχναριού.

¹¹ Και ολόκληρη αυτή η γη θα είναι σε ερήμωση, και θάμβος· κι αυτά τα έθνη θα γίνουν δούλοι στον βασιλιά της Βαβυλώνας για 70 χρόνια.

¹² Και όταν συμπληρωθούν τα 70 χρόνια, θα ανταποδώσω επάνω στον βασιλιά της Βαβυλώνας, κι επάνω στο έθνος εκείνο, λέει ο Κύριος, την ανομία τους, κι επάνω στη γη των Χαλδαίων, και θα την κάνω αιώνια ερήμωση.

¹³ Και θα φέρω επάνω σ' εκείνη τη γη όλα τα λόγια μου, που μίλησα εναντίον της, κάθε τι το γραμμένο σε τούτο το βιβλίο, που ο Ιερεμίας προφήτευσε ενάντια σε όλα τα έθνη.

¹⁴ Επειδή, πολλά έθνη και μεγάλοι βασιλιάδες θα καταδουλώσουν κι αυτούς· και θα ανταποδώσω σ' αυτούς σύμφωνα με τις πράξεις τους, και σύμφωνα με τα έργα των χεριών τους.

¹⁵ Επειδή, έτσι λέει σε μένα ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ: Πάρε αυτό το ποτήρι με το κρασί τού θυμού μου από το χέρι μου, και απ' αυτό πότισε όλα τα έθνη, προς τα οποία εγώ σε στέλνω·

¹⁶ και θα πιουν, και θα ταραχτούν και θα παραφρονήσουν, εξαιτίας της μάχαιρας, που εγώ θα στείλω ανάμεσά τους.

¹⁷ Τότε, πήρα το ποτήρι από το χέρι τού Κυρίου, και πότισα όλα τα έθνη, προς τα οποία με έστειλε ο Κύριος·

¹⁸ την Ιερουσαλήμ, και τις πόλεις τού Ιούδα, και τους βασιλιάδες του, και τους μεγιστάνες του, για να τους καταστήσω ερήμωση, θάμβος, συριγμό, και κατάρα, όπως αυτή την ημέρα·

¹⁹ τον Φαραώ, τον βασιλιά της Αιγύπτου, και τους δούλους του, και τους μεγιστάνες του, και ολόκληρο τον λαό του·

²⁰ και ολόκληρο τον σύμμικτο λαό, και όλους τούς βασιλιάδες της γης Ουζ, και όλους τούς βασιλιάδες της γης των Φιλισταίων, και την Ασκάλωνα, και τη Γάζα, και την Ακκαρών, και το υπόλοιπο της Αζώτου,

²¹ τον Εδώμ, και τον Μωάβ, και τους γιους Αμμών,

²² και όλους τούς βασιλιάδες της Τύρου, και όλους τούς βασιλιάδες της Σιδώνας, και τους βασιλιάδες των νησιών, που είναι πέρα από τη θάλασσα,

²³ τη Δαιδάν, και τη Θαιμά, και τη Βουζ, και όλους αυτούς που κόβουν ολόγυρα τα μαλλιά τους,

²⁴ και όλους τούς βασιλιάδες της Αραβίας, και όλους τούς βασιλιάδες των σύμμικτων λαών, που κατοικούν στην έρημο,

²⁵ και όλους τούς βασιλιάδες της Ζιμβρί, και όλους τούς βασιλιάδες της Ελάμ, και όλους τούς βασιλιάδες των Μήδων,

²⁶ και όλους τούς βασιλιάδες τού βορρά, εκείνους που είναι μακριά, και εκείνους που είναι κοντά, τον έναν ύστερα από τον άλλον, και όλα τα βασίλεια της οικουμένης, που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης· και ο βασιλιάς της Σησάχ θα πει μαζί ύστερα απ' αυτούς.

- ²⁷ Γι' αυτό, πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Πιείτε, και μεθύστε, και κάντε εμετό, και να πέσετε, και να μη σηκωθείτε, εξαιτίας της μάχαιρας, που εγώ θα στείλω ανάμεσά σας.
- ²⁸ Και αν δεν θέλουν να πάρουν το ποτήρι από το χέρι σου για να πιουν, τότε θα τους πεις: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Θα πιείτε, οπωσδήποτε.
- ²⁹ Επειδή, δέστε, ενώ εγώ αρχίζω να φέρνω κακό επάνω στην πόλη στην οποία αποκλήθηκε το όνομά μου, θα μείνετε λοιπόν εσείς ατιμώρητοι; Δεν θα μείνετε ατιμώρητοι· επειδή, εγώ θα καλέσω τη μάχαιρα ενάντια σε όλους τούς κατοίκους τής γης, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.
- ³⁰ Γι' αυτό, εσύ προφήτευσε εναντίον τους όλα αυτά τα λόγια, και πες τους: Ο Κύριος θα βρυχήσει από ψηλά, και θα εκπέμψει τη φωνή του από το κατοικητήριο της αγιότητάς του· θα βρυχήσει δυνατά επάνω στην κατοικία του· θα βοησεί, σαν αυτούς που πατάνε τον ληνό, ενάντια σε όλους τούς κατοίκους τής γης.
- ³¹ Θόρυβος θα φτάσει μέχρι τα πέρατα της γης· επειδή, ο Κύριος έχει κρίση μαζί με τα έθνη· αυτός διαδικάζεται με κάθε σάρκα· θα παραδώσει τούς ασεβείς σε μάχαιρα, λέει ο Κύριος.
- ³² Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δέστε, θα βγει κακό από έθνος σε έθνος, και μεγάλος ανεμοστρόβιλος θα σηκωθεί από τα άκρα τής γης.
- ³³ Και κατά την ημέρα εκείνη, θα κείτονται θανατωμένοι από τον Κύριο, από το ένα άκρο μέχρι το άλλο άκρο τής γης· δεν θα θρηνολογούν ούτε θα συγκεντρωθούν ούτε θα ταφούν· θα είναι για κοπριά επάνω στην επιφάνεια της γης.
- ³⁴ Ολολύξετε, ποιμένες, και αναβοήστε· και κυλιστείτε στο χώμα, οι έγκριτοι του ποιμνίου· επειδή, συμπληρώθηκαν οι ημέρες σας για τη σφαγή, και για τον διασκορπισμό σας· και θα πέσετε σαν εκλεκτό σκεύος.
- ³⁵ Και η διαφυγή θα λείψει από τους ποιμένες, και η σωτηρία από τους έγκριτους του ποιμνίου.
- ³⁶ Φωνή κραυγής των ποιμένων, και ολολυγμός των έγκριτων του ποιμνίου· επειδή, ο Κύριος αφάνισε τη βοσκή τους.
- ³⁷ Και οι ειρηνικές κατοικίες κατεδαφίστηκαν, εξαιτίας τής φλογερής οργής τού Κυρίου.
- ³⁸ Εγκατέλειψε το κατοικητήριό του, σαν το λιοντάρι· επειδή, η γη τους έγινε έρημη, εξαιτίας τής αγριότητας εκείνου που καταδυναστεύει, και εξαιτίας τού θυμού τής οργής του.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 26

ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ τής βασιλείας τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, έγινε αυτός ο λόγος από τον Κύριο, λέγοντας:

- ² Έτσι λέει ο Κύριος: Στάσου στην αυλή τού οίκου τού Κυρίου, και μίλησε προς όλες τις πόλεις τού Ιούδα, που έρχονται για να προσκυνήσουν στον οίκο τού Κυρίου, όλα αυτά τα λόγια, που σε πρόσταξα να μιλήσεις σ' αυτούς· έναν λόγο μη αφαιρέσεις·
- ³ ίσως θα ακούσουν, και επιστρέψει κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και μετανοήσω για το κακό, που σκέπτομαι να κάνω σ' αυτούς εξαιτίας τής κακίας των έργων τους.
- ⁴ Και πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος: Αν δεν με ακούσετε, ώστε να περπατάτε στον νόμο μου, που έβαλα μπροστά σας,
- ⁵ για να υπακούτε στα λόγια των δούλων μου των προφητών, που έστειλα σε σας, σηκώνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας, όμως εσείς δεν ακούσατε,
- ⁶ τότε, θα κάνω αυτό τον οίκο σαν τη Σηλώ, και θα κάνω αυτή την πόλη κατάρα σε όλα τα έθνη τής γης.

⁷ Και οι ιερείς, και οι προφήτες, και ολόκληρος ο λαός άκουσαν τον Ιερεμία να μιλάει αυτά τα λόγια στον οίκο του Κυρίου.

⁸ Και αφού ο Ιερεμίας σταμάτησε να μιλάει όλα όσα ο Κύριος τον είχε προστάξει για να μιλήσει σε ολόκληρο τον λαό, οι ιερείς, και οι προφήτες, και ολόκληρος ο λαός τον έπιασαν, λέγοντας: Θα θανατωθείς, οπωσδήποτε·

⁹ γιατί προφήτευσες στο όνομα του Κυρίου, λέγοντας: Αυτός ο οίκος θα είναι σαν τη Σηλώ, κι αυτή η πόλη θα ερημωθεί, ώστε να μη υπάρχει κάποιος που να κατοικεί; Και ολόκληρος ο λαός συγκεντρώθηκε ενάντια στον Ιερεμία στον οίκο του Κυρίου.

¹⁰ Και όταν οι άρχοντες του Ιούδα άκουσαν αυτά τα πράγματα, ανέβηκαν από τον οίκο του βασιλιά, στον οίκο του Κυρίου και κάθησαν στην είσοδο της νέας πύλης του Κυρίου.

¹¹ Τότε, οι ιερείς και οι προφήτες μίλησαν στους άρχοντες και σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Κρίση θανάτου ανήκει σ' αυτό τον άνθρωπο, επειδή προφήτευσε ενάντια σ' αυτή την πόλη, όπως ακούσατε με τα αυτιά σας.

¹² Και ο Ιερεμίας μίλησε σε όλους τούς άρχοντες και σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Ο Κύριος με έστειλε για να προφητεύσω ενάντια σ' αυτό τον οίκο, και ενάντια σ' αυτή την πόλη, όλα αυτά τα λόγια που ακούσατε.

¹³ Γι' αυτό, τώρα, διορθώστε τούς δρόμους σας και τις πράξεις σας, και υπακούστε στη φωνή του Κυρίου του Θεού σας· και ο Κύριος θα μετανοήσει για το κακό, που μίλησε εναντίον σας.

¹⁴ Και εγώ, δέστε, είμαι στα χέρια σας· κάντε σε μένα όπως είναι καλό και όπως είναι αρεστό στα μάτια σας.

¹⁵ Όμως, να ξέρετε με βεβαιότητα, ότι αν με θανατώσετε, θα φέρετε αθώο αίμα επάνω σας, κι επάνω σ' αυτή την πόλη, κι επάνω στους κατοίκους της· επειδή, στ' αλήθεια, ο Κύριος με απέστειλε σε σας, για να μιλήσω στα αυτιά σας όλα αυτά τα λόγια.

¹⁶ Τότε, οι άρχοντες και ολόκληρος ο λαός είπαν στους ιερείς και στους προφήτες: Δεν υπάρχει κρίση θανάτου σ' αυτό τον άνθρωπο· επειδή, μας μίλησε στο όνομα του Κυρίου του Θεού μας.

¹⁷ Τότε, σηκώθηκαν μερικοί από τους πρεσβύτερους του τόπου, και μίλησαν σε ολόκληρη τη σύναξη του λαού, λέγοντας:

¹⁸ Ο Μιχαίας ο Μωρασθίτης προφήτευσε στις ημέρες του Εζεκία, του βασιλιά του Ιούδα, και μίλησε σε ολόκληρο τον λαό του Ιούδα, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Η Σιών θα αροτριάσει σαν χωράφι, και η Ιερουσαλήμ θα γίνει σωροί από πέτρες, και το βουνό του οίκου σαν ψηλοί τόποι δρυμού.

¹⁹ Μήπως ο Εζεκίας, ο βασιλιάς του Ιούδα, και ολόκληρος ο Ιούδας τον θανάτωσαν; Δεν φοβήθηκε τον Κύριο, και παρακάλεσε το πρόσωπο του Κυρίου, και ο Κύριος μετανόησε για το κακό, που είχε μιλήσει εναντίον τους; Εμείς, λοιπόν, θα προξενούσαμε μεγάλο κακό ενάντια στις ψυχές μας.

²⁰ Κι ακόμα, υπήρξε ένας άνθρωπος που προφήτεψε στο όνομα του Κυρίου, ο Ουρίας, ο γιος του Σεμαΐα, από την Κιριάθ-ιαρείμ, και προφήτευσε ενάντια σ' αυτή την πόλη, και ενάντια σ' αυτή τη γη, σύμφωνα με όλα τα λόγια του Ιερεμία·

²¹ και όταν άκουσε ο βασιλιάς Ιωακείμ, και όλοι οι δυνατοί του, και όλοι οι άρχοντες, τα λόγια του, ο βασιλιάς ζητούσε να τον θανατώσει· και όταν το άκουσε ο Ουρίας, φοβήθηκε και έφυγε, και πήγε στην Αίγυπτο·

²² και ο βασιλιάς Ιωακείμ έστειλε άνδρες στην Αίγυπτο, τον Ελναθάν, τον γιο του Αχβώρ, και μαζί του άνδρες στην Αίγυπτο·

²³ και έβγαλαν τον Ουρία από την Αίγυπτο, και τον έφεραν στον βασιλιά Ιωακείμ, και τον

πάταξε με μάχαιρα, και έρριξε το πτώμα του στους τάφους τού λαού.

²⁴ Όμως, το χέρι τού Αχικάμ, του γιου τού Σαφάν, ήταν μαζί με τον Ιερεμία, για να μη τον παραδώσουν στο χέρια τού λαού, ώστε να τον θανατώσουν.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 27

ΣΤΗΝ αρχή τής βασιλείας τού Ιωακείμ, γιου τού Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, έγινε αυτός ο λόγος στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

² Έτσι λέει σε μένα ο Κύριος: Κάνε για τον εαυτό σου δεσμά, και ζυγούς, και βάλ' τα επάνω στον τράχηλό σου·

³ και στείλ' τα στον βασιλιά τού Εδώμ, και στον βασιλιά τού Μωάβ, και στον βασιλιά των γιων Αμμών, και στον βασιλιά τής Τύρου, και στον βασιλιά τής Σιδώνας, διαμέσου των μηνυτών που έρχονται στην Ιερουσαλήμ προς τον βασιλιά τού Ιούδα, τον Σεδεκία·

⁴ και πρόστάξέ τους να πουν στους κυρίους τους: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Έτσι θα πείτε στους κυρίους σας:

⁵ Εγώ έκανα τη γη, τον άνθρωπο, και τα ζώα που είναι επάνω στο πρόσωπο της γης, με τη μεγάλη μου δύναμη, και με τον απλωμένον βραχίονά μου· και την έδωσα σε όποιον ευδόκησα.

⁶ Και, τώρα, εγώ έδωσα όλους αυτούς τούς τόπους στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, του δούλου μου· κι αυτά τα θηρία τού χωραφιού τα έδωσα σ' αυτόν, για να τον υπηρετήσουν.

⁷ Και όλα τα έθνη θα δουλέψουν σ' αυτόν, και στον γιο του, και στον γιο τού γιου του, μέχρις ότου έρθει ο καιρός τής γης, κι αυτού τού ίδιου· και πολλά έθνη και μεγάλοι βασιλιάδες θα τον καταδουλώσουν.

⁸ Και το έθνος και το βασίλειο, που δεν θα δουλέψει σ' αυτόν, τον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και που δεν θα βάλει τον τράχηλό του κάτω από τον ζυγό τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, εκείνο το έθνος θα το τιμωρήσω, λέει ο Κύριος, με μάχαιρα, και με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια, μέχρις ότου το εξολοθρεύσω με το χέρι εκείνου.

⁹ Κι εσείς, μη ακούτε τούς προφήτες σας ούτε τους μάντιες σας ούτε τους ενυπνιαστές σας ούτε τους οικονοσκόπους σας ούτε τους μάγους σας, που μιλούν σε σας, λέγοντας: Δεν θα δουλέψετε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας·

¹⁰ επειδή, αυτοί προφητεύουν σε σας ψέμα, για να σας απομακρύνουν από τη γη σας· και για να σας διώξω, και να χαθείτε.

¹¹ Και το έθνος, που θα βάλει τον τράχηλό του κάτω από τον ζυγό τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα δουλέψει σ' αυτόν, εκείνο θα το αφήσω να μένει στη γη του, λέει ο Κύριος, και θα την εργάζεται, και θα κατοικεί σ' αυτή.

¹² Μίλησα και στον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, λέγοντας: Φέρτε τούς τραχήλους σας κάτω από τον ζυγό τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και δουλέψτε σ' αυτόν και στον λαό του, και θα ζήσετε.

¹³ Γιατί θέλετε να πεθάνετε, εσύ και ο λαός σου, με μάχαιρα, με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια, όπως μίλησε ο Κύριος ενάντια στο έθνος, που δεν θα δουλέψει στον βασιλιά τής Βαβυλώνας;

¹⁴ Γι' αυτό, μη ακούτε τα λόγια των προφητών, που σας μιλούν, λέγοντας: Δεν θα δουλέψετε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας· επειδή, αυτοί προφητεύουν σε σας ψέμα.

¹⁵ Επειδή, εγώ δεν τους έστειλα, λέει ο Κύριος, κι αυτοί προφητεύουν με ψέματα στο όνομά μου· για να σας διώξω, και να χαθείτε, εσείς, και οι προφήτες, που προφητεύουν σε σας.

¹⁶ Μίλησα και στους ιερείς, και σε ολόκληρο αυτό τον λαό, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Μη ακούτε τα λόγια των προφητών σας, που προφητεύουν σε σας, λέγοντας: Δέστε, τα σκεύη του οίκου του Κυρίου θα επανέλθουν σε λίγο από τη Βαβυλώνα· επειδή, αυτοί προφητεύουν σε σας ψέμα.

¹⁷ Μη τους ακούτε· δουλέψτε στον βασιλιά της Βαβυλώνας, και θα ζήσετε· γιατί να ερημωθεί αυτή η πόλη;

¹⁸ Και αν αυτοί είναι προφήτες, και αν ο λόγος του Κυρίου είναι μαζί τους, ας παρακαλέσουν τώρα τον Κύριο των δυνάμεων, ώστε τα σκεύη που έχουν εναπομείνει στον οίκο του Κυρίου, και στο παλάτι του βασιλιά του Ιούδα, και στην Ιερουσαλήμ, να μη πάνε στη Βαβυλώνα.

¹⁹ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων για τους στύλους, και για τη θάλασσα, και για τις βάσεις, και για τα υπόλοιπα σκεύη, που εναπέμειναν σ' αυτή την πόλη·

²⁰ τα οποία ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, δεν πήρε, όταν έφερε αιχμάλωτο από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα τον Ιεχονία, τον γιο του Ιωακείμ, τον βασιλιά του Ιούδα, και όλους τους άρχοντες του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ·

²¹ μάλιστα, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, για τα σκεύη, που εναπέμειναν στον οίκο του Κυρίου, και στο παλάτι του βασιλιά του Ιούδα και στην Ιερουσαλήμ·

²² αυτά θα μετακομιστούν στη Βαβυλώνα, και θα είναι εκεί μέχρι την ημέρα κατά την οποία θα τα επισκεφθώ, λέει ο Κύριος· τότε θα τα επαναφέρω, και θα τα αποκαταστήσω σ' αυτό τον τόπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 28

ΚΑΙ κατά τον ίδιο χρόνο, στην αρχή της βασιλείας του Σεδεκία, βασιλιά του Ιούδα, στον τέταρτο χρόνο, στον πέμπτο μήνα, ο Ανανίας, ο γιος του Αζώρ, ο προφήτης, που ήταν από τη Γαβών, μου μίλησε στον οίκο του Κυρίου, μπροστά στους ιερείς και σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας:

² Έτσι είπε ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ, λέγοντας: Σύντριψα τον ζυγό του βασιλιά της Βαβυλώνας.

³ Μέσα στο διάστημα δύο ολόκληρων χρόνων θα επαναφέρω σ' αυτό τον τόπο όλα τα σκεύη του οίκου του Κυρίου, που, από τούτο τον τόπο πήρε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, και τα έφερε στη Βαβυλώνα·

⁴ και σε τούτο τον τόπο, λέει ο Κύριος, θα επαναφέρω τον Ιεχονία, τον γιο του Ιωακείμ, τον βασιλιά του Ιούδα, και όλους τους αιχμαλώτους του Ιούδα, που φέρθηκαν στη Βαβυλώνα· επειδή, θα συντρίψω τον ζυγό του βασιλιά της Βαβυλώνας.

⁵ Και ο προφήτης Ιερεμίας μίλησε στον προφήτη Ανανία, μπροστά στους ιερείς, και μπροστά σε ολόκληρο τον λαό, που παραστεκόταν στον οίκο του Κυρίου·

⁶ και ο προφήτης Ιερεμίας είπε: Αμήν· ο Κύριος να κάνει έτσι! Ο Κύριος να εκπληρώσει τούς λόγους σου, που εσύ προφήτευσες, να επαναφέρει από τη Βαβυλώνα σε τούτο τον τόπο τα σκεύη του οίκου του Κυρίου, και κάθε τι που αιχμαλωτίστηκε!

⁷ Όμως, άκουσε τώρα τούτο τον λόγο, που εγώ μιλάω στα αυτιά σου, και στα αυτιά ολόκληρου του λαού:

⁸ Οι προφήτες, που στάθηκαν πριν από μένα, και πριν από σένα, από παλιά, προφήτευσαν και ενάντια σε πολλούς τόπους, και ενάντια σε μεγάλους βασιλιάδες, για πόλεμο, και για κακά, και για μεταδοτική αρρώστια·

⁹ ο προφήτης, που προφητεύει για ειρήνη, όταν εκπληρωθεί ο λόγος του προφήτη, τότε

θα γνωριστεί ο προφήτης, ότι αληθινά τον απέστειλε ο Κύριος.

10 Τότε, ο Ανανίας ο προφήτης πήρε τον ζυγό από τον τράχηλο του προφήτη Ιερεμία, και τον έσπασε.

11 Και ο Ανανίας μίλησε μπροστά σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Σύμφωνα μ' αυτό τον τρόπο θα συντρίψω τον ζυγό τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, από τον τράχηλο όλων των εθνών, στο διάστημα δύο ολόκληρων χρόνων. Και ο Ιερεμίας πήγε στον δρόμο του.

12 Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, αφού ο προφήτης Ανανίας είχε συντρίψει τον ζυγό από τον τράχηλο του προφήτη Ιερεμία, λέγοντας:

13 Πήγαινε και πες στον Ανανία, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Εσύ σύντριψες τους ξύλινους ζυγούς· αλλά, αντί γι' αυτούς θα κάνεις σιδερένιους ζυγούς.

14 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Σιδερένιον ζυγό έβαλα επάνω στον τράχηλο αυτών των εθνών, για να δουλέψουν στον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά τής Βαβυλώνας· και σ' αυτόν θα δουλέψουν· κι αυτά τα θηρία τού χωραφιού τα έδωσα σ' αυτόν.

15 Τότε, ο προφήτης Ιερεμίας είπε στον προφήτη Ανανία: Άκουσε, τώρα, Ανανία: Δεν σε έστειλε ο Κύριος· αλλ' εσύ κάνεις αυτό τον λαό να ελπίζει στο ψέμα.

16 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Εγώ θα σε απορρίψω από το πρόσωπο της γης· μέσα σ' αυτή τη χρονιά θα πεθάνεις, επειδή μίλησες στασιασμό ενάντια στον Κύριο.

17 Και ο Ανανίας πέθανε μέσα σ' εκείνη τη χρονιά, τον έβδομο μήνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 29

ΚΑΙ αυτά είναι τα λόγια τής επιστολής, που ο προφήτης Ιερεμίας έστειλε από την Ιερουσαλήμ στους υπόλοιπους πρεσβύτερους της αιχμαλωσίας, και στους ιερείς, και στους προφήτες, και σε ολόκληρο τον λαό, που ο Ναβουχοδονόσορας έφερε αιχμάλωτο από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα,

2 (αφού ο Ιεχονίας, ο βασιλιάς, και η βασίλισσα, και οι ευνούχοι, οι άρχοντες του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ, και οι ξυλουργοί, και οι χαλκουργοί, βγήκαν από την Ιερουσαλήμ),

3 κάτω από την επιτήρηση του Ελασά, γιου του Σαφάν, και του Γεμαρία, γιου του Χελκία, που ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, έστειλε στη Βαβυλώνα, στον Ναβουχοδονόσορα, στον βασιλιά τής Βαβυλώνας· λέγοντας:

4 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, σε όλους εκείνους που φέρθηκαν αιχμάλωτοι, που εγώ έκανα να φερθούν αιχμάλωτοι από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα:

5 Κτίστε σπίτια, και κατοικήστε· και φυτέψτε κήπους και φάτε τον καρπό τους·

6 πάρτε γυναίκες, και γεννήστε γιους και θυγατέρες· και πάρτε γυναίκες για τους γιους σας, και δώστε τις θυγατέρες σας σε άνδρες, και ας γεννήσουν γιους και θυγατέρες, και αυξηθείτε εκεί, και μη λιγοστέψετε·

7 και ζητήστε την ειρήνη τής πόλης, όπου εγώ σας έκανα να φερθείτε αιχμάλωτοι, και προσεύχεστε γι' αυτή στον Κύριο· επειδή, μέσα στη δική της ειρήνη θα έχετε ειρήνη.

8 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Ας μη σας απατούν οι προφήτες σας, οι οποίοι βρίσκονται ανάμεσά σας, και οι μάντιες σας, και μη ακούτε τα όνειρά σας, που εσείς ονειρεύεστε·

9 επειδή, προφητεύουν σε σας με ψέματα στο όνομά μου· εγώ δεν τους απέστειλα, λέει ο Κύριος.

10 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος, ότι: Αφού συμπληρωθούν 70 χρόνια στη Βαβυλώνα, θα σας επισκεφθώ, και θα εκτελέσω σε σας τον αγαθό μου λόγο, να σας επαναφέρω σε τούτο τον

τόπο.

11 Επειδή, εγώ γνωρίζω τις βουλές που βουλεύομαι για σας, λέει ο Κύριος, βουλές ειρήνης, και όχι κακού, για να σας δώσω το προσδοκώμενο τέλος.

12 Τότε, θα κράξετε σε μένα, και θα πάτε να προσευχηθείτε σε μένα, και θα σας εισακούσω.

13 Και θα με ζητήσετε, και θα με βρείτε, όταν με ζητήσετε με όλη σας την καρδιά.

14 Και θα βρεθώ από σας, λέει ο Κύριος· και θα αποστρέψω την αιχμαλωσία σας, και θα σας συγκεντρώσω από όλα τα έθνη, και από όλους τούς τόπους όπου σας είχα διώξει, λέει ο Κύριος· και θα σας επαναφέρω στον τόπο απ' όπου σάς είχα κάνει να φερθείτε αιχμάλωτοι.

15 Επειδή, είπατε: Ο Κύριος σήκωσε σε μας προφήτες στη Βαβυλώνα,

16 γνωρίστε ότι έτσι λέει ο Κύριος για τον βασιλιά που κάθεται επάνω στον θρόνο του Δαβίδ, και για ολόκληρο τον λαό, που κατοικεί μέσα σ' αυτή την πόλη, και για τους αδελφούς σας που δεν είχαν βγει μαζί σας σε αιχμαλωσία·

17 έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δέστε, θα αποστείλω επάνω τους τη μάχαιρα, την πείνα, και τη μεταδοτική αρρώστια, και θα τους κάνω σαν τα αχρεία σύκα, που εξαιτίας της αχρειότητας δεν τρώγονται.

18 Και θα τους καταδιώξω με μάχαιρα, με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια· και θα τους παραδώσω σε διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης, ώστε να είναι κατάρα, και θάμβος, και συριγμός, και όνειδος, σε όλα τα έθνη όπου τούς είχα διώξει·

19 επειδή, δεν άκουσαν τα λόγια μου, λέει ο Κύριος, που τους έστειλα, με τους δούλους μου τους προφήτες, σηκωνόμενος πρωί και αποστέλλοντας· και δεν υπακούσατε, λέει ο Κύριος.

20 Ακούστε, λοιπόν, τον λόγο τού Κυρίου, όλοι εσείς που αιχμαλωτιστήκατε, τους οποίους έστειλα από την Ιερουσαλήμ στη Βαβυλώνα.

21 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, για τον Αχαάβ, τον γιο τού Κωλαΐα, και για τον Σεδεκία, τον γιο τού Μασσία, που προφητεύουν σε σας ψέματα στο όνομά μου: Δέστε, θα τους παραδώσω στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα τους πατάξει μπροστά σας.

22 Και απ' αυτούς θα πάρουν κατάρα σε όλους τούς αιχμαλώτους τού Ιούδα, που είναι στη Βαβυλώνα, λέγοντας: Ο Κύριος να σε κάνει σαν τον Σεδεκία, και σαν τον Αχαάβ, που ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έψησε μέσα σε φωτιά·

23 επειδή, έπραξαν αφροσύνη στον Ισραήλ, και μοίχευαν τις γυναίκες των πλησίων τους, και μιλούσαν αναληθή λόγια στο όνομά μου, που δεν είχα προστάξει σ' αυτούς· και εγώ ξέρω, και είμαι μάρτυρας, λέει ο Κύριος.

24 Και στον Σεμαΐα, τον Νεαιλαμίτη, θα μιλήσεις, λέγοντας:

25 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Επειδή, εσύ έστειλες επιστολές στο όνομά σου σε ολόκληρο τον λαό, που είναι στην Ιερουσαλήμ, και στον Σοφονία, τον γιο τού Μασσία, τον ιερέα, και σε όλους τούς ιερείς, λέγοντας:

26 Ο Κύριος σε έκανε ιερέα αντί για τον ιερέα Ιωδαέ, για να είστε επιστάτες στον οίκο τού Κυρίου επάνω σε κάθε άνθρωπο, που μαίνεται και προφητεύει, για να τον βάλεις σε φυλακή, και σε δεσμά·

27 τώρα, λοιπόν, γιατί δεν έλεγξες τον Ιερεμία, αυτόν από την Αναθώθ, που προφητεύει σε σας;

28 Επειδή, αυτός, γι' αυτό έστειλε σε σας στη Βαβυλώνα, λέγοντας: Η αιχμαλωσία αυτή είναι μακρινή· κτίστε σπίτια, και κατοικήστε· φυτέψτε κήπους, και φάτε τον καρπό τους.

29 Και ο ιερέας Σοφονίας διάβασε αυτή την επιστολή σε επήκοο του προφήτη Ιερεμία.

³⁰ Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:

³¹ Στείλε σε όλους τούς αιχμαλώτους, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος για τον Σεμαΐα, τον Νεαιλαμίτη: Επειδή, ο Σεμαΐας προφήτευσε σε σας, και εγώ δεν τον απέστειλα, και σας έκανε να ελπίζετε σε ψέμα,

³² γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, θα επισκεφθώ τον Σεμαΐα, τον Νεαιλαμίτη, και το σπέρμα του· αυτός δεν θα έχει άνθρωπο, που να κατοικεί ανάμεσα σ' αυτό τον λαό· ούτε θα δει το καλό, που εγώ θα κάνω στον λαό μου, λέει ο Κύριος· επειδή, μίλησε στασιασμό ενάντια στον Κύριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 30

Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

² Έτσι είπε ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Γράψε για τον εαυτό σου σε βιβλίο όλα τα λόγια που έχω μιλήσει σε σένα·

³ επειδή, πρόσεξε, έρχονται ημέρες, λέγει ο Κύριος, και θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τού λαού μου του Ισραήλ και του Ιούδα, λέει ο Κύριος· και θα τους επιστρέψω στη γη, που έδωσα στους πατέρες τους, και θα την κυριεύσουν.

⁴ Κι αυτά είναι τα λόγια, που ο Κύριος μίλησε για τον Ισραήλ και για τον Ιούδα.

⁵ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Ακούσαμε τρομερή φωνή, φόβον και όχι ειρήνη.

⁶ Ρωτήστε, τώρα, και δέστε, αν αρσενικό γεννάει· επειδή, βλέπω κάθε έναν άνδρα με τα χέρια του επάνω στη μέση του, σαν γυναίκα που γεννάει, και όλα τα πρόσωπα μεταστράφηκαν σε ωχρό χρώμα;

⁷ Αλλοίμονο! Επειδή, μεγάλη είναι εκείνη η ημέρα· όμοια μ' αυτή δεν υπήρξε, και είναι ο καιρός της στενοχώριας τού Ιακώβ· όμως, θα σωθεί απ' αυτή.

⁸ Και κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, θα συντρίψω τον ζυγό του από τον τράχηλό σου, και θα διασπάσω τα δεσμά σου, και ξένοι δεν θα τον καταδουλώσουν πλέον·

⁹ αλλά, θα δουλεύουν στον Κύριο τον Θεό τους, και τον Δαβίδ τον βασιλιά τους, που θα σηκώσω σ' αυτούς.

¹⁰ Κι εσύ, μη φοβάσαι, δούλε μου Ιακώβ, λέει ο Κύριος· ούτε να δειλιάσεις, Ισραήλ· επειδή, δες, εγώ θα σε σώσω από τον μακρινό τόπο, και το σπέρμα σου από τη γη τής αιχμαλωσίας τους· και ο Ιακώβ θα επιστρέψει, και θα ησυχάσει και θα αναπαυθεί, και δεν θα υπάρχει αυτός που εκφοβίζει.

¹¹ Επειδή, εγώ είμαι μαζί σου, λέει ο Κύριος, για να σε σώσω· και αν κάνω συντέλεια όλων των εθνών όπου σε διασκόρπισα, σε σένα όμως δεν θα κάνω συντέλεια, αλλά θα σε διαπαιδαγωγήσω με κρίση, και δεν θα σε αθώσω καθόλου.

¹² Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Το σύντριμμά σου είναι ανίατο, η πληγή σου οδυνηρή.

¹³ Δεν υπάρχει αυτός που να κρίνει την κρίση σου, ώστε να ανορθωθείς· δεν υπάρχουν για σένα θεραπευτικά φάρμακα.

¹⁴ Όλοι οι αγαπητοί σου σε λησμόνησαν· δεν σε ζητούν· επειδή, σε πλήγωσα με πληγήν εχθρού, με σκληρή τιμωρία, εξαιτίας τού πλήθους των ανομιών σου· οι αμαρτίες σου πλήθυναν.

¹⁵ Γιατί βοάς για το σύντριμμά σου; Ο πόνος σου είναι ανίατος εξαιτίας τού πλήθους των ανομιών σου· οι αμαρτίες σου πλήθυναν· αυτός είναι ο λόγος που έκανα αυτά σε σένα.

¹⁶ Γι' αυτό, και όλοι αυτοί που σε κατατρώνε, θα καταφαγωθούν· και όλοι οι εναντίοι σου, όλοι μαζί θα πάνε σε αιχμαλωσία· κι αυτοί που σε λαφυραγωγούν, θα γίνουν λάφυρο, και

όλους αυτούς που σε διαρπάζουν, θα τους δώσω σε διαρπαγή.

17 Επειδή, θα αποκαταστήσω σε σένα την υγεία, και θα σε γιατρέψω από τις πληγές σου, λέει ο Κύριος· επειδή, αυτοί σε ονόμασαν Απορριμμένη, λέγοντας: Αυτή είναι η Σιών· δεν υπάρχει αυτός που την αναζητάει.

18 Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, εγώ θα επιστρέψω από την αιχμαλωσία τις σκηνές τού Ιακώβ, και θα λυπηθώ τις κατοικίες του· και η πόλη θα ανοικοδομηθεί επάνω στα ερείπιά της, και ο ναός θα αποκατασταθεί σύμφωνα με τη διάταξή του.

19 Και απ' αυτούς θα βγαίνει ευχαριστία και φωνή αγαλλόμενων ανθρώπων· και θα τους πολλαπλασιάσω, και δεν θα λιγοστέψουν· και θα τους δοξάσω, και δεν θα μικρύνουν.

20 Και τα παιδιά τους θα είναι όπως πρώτα, και η συναγωγή τους θα στερεωθεί μπροστά μου, και θα τιμωρήσω όλους εκείνους που τους καταθλίζουν.

21 Και ο άρχοντάς τους θα είναι απ' αυτούς, και ο εξουσιαστής τους θα βγαίνει από ανάμεσά τους· και θα τον κάνω να πλησιάζει, και θα πλησιάζει σε μένα· επειδή, ποιος είναι αυτός, που εγγυάται την καρδιά του για να πλησιάζει σε μένα; λέει ο Κύριος.

22 Και θα είστε λαός μου, κι εγώ θα είμαι Θεός σας.

23 Δέστε, ανεμοστρόβιλος βγήκε με ορμή από τον Κύριο, ανεμοστρόβιλος που αφανίζει· θα εξορμήσει επάνω στο κεφάλι των ασεβών.

24 Ο φλογερός θυμός τού Κυρίου δεν θα επιστρέψει μέχρις ότου εκτελέσει, και μέχρις ότου εκπληρώσει τις βουλές τής καρδιάς του· στις έσχατες ημέρες θα το καταλάβετε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 31

Κατά τον ίδιο καιρό, λέει ο Κύριος, θα είμαι ο Θεός όλων των οικογενειών τού Ισραήλ, κι αυτοί θα είναι λαός μου.

2 Έτσι λέει ο Κύριος: Ο λαός, που εναπέμεινε από τη μάχαιρα, βρήκε χάρη στην έρημο· ο Ισραήλ πήγε να βρει ανάπαυση.

3 Ο Κύριος φάνηκε σε μένα από παλιά, λέγοντας: Ναι, σε αγάπησα με αιώνια αγάπη· γι' αυτό σε έλकुσα με έλεος.

4 Θα σε οικοδομήσω πάλι, και θα οικοδομηθείς, παρθένα τού Ισραήλ· θα ευπρεπιστείς ξανά με τα τύμπανά σου, και θα βγαίνεις στους χορούς των αγαλλόμενων.

5 Θα φυτέψεις ξανά αμπελώνες επάνω στα βουνά τής Σαμάρειας· οι φυτευτές θα φυτέψουν, και θα τρώνε τον καρπό.

6 Επειδή, θα υπάρχει ημέρα, κατά την οποία οι φύλακες επάνω στο βουνό Εφραΐμ θα φωνάζουν: Σηκωθείτε, και ας ανέβουμε στη Σιών προς τον Κύριο τον Θεό μας.

7 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Ψάλλετε με αγαλλίαση για τον Ιακώβ· αλαλάξτε για το κεφάλι των εθνών· κηρύξτε, αινέστε, και πείτε: Σώσε, Κύριε, τον λαό σου, το υπόλοιπο του Ισραήλ.

8 Δέστε, εγώ θα τους φέρω από τη γη τού βορρά, και θα τους συγκεντρώσω από τα έσχατα της γης, και μαζί τους τον τυφλό, και τον χωλό, την έγκυο, και, μαζί, εκείνη που γεννάει· μεγάλο συνάθροισμα θα επιστρέψει εδώ.

9 Θάρθουν με κλαυθμό, και θα τους επαναφέρω με δεήσεις· θα τους οδηγήσω κοντά σε ποταμούς νερών από ίσιον δρόμο, στον οποίο δεν θα προσκόψουν· επειδή, είμαι πατέρας στον Ισραήλ, και ο Εφραΐμ είναι ο πρωτότοκός μου.

10 Ακούστε, έθνη, τον λόγο τού Κυρίου, και αναγγείλατε στα νησιά που είναι μακριά, και πείτε: Αυτός που διασκόρπισε τον Ισραήλ, θα τον συγκεντρώσει, και θα τον φυλάξει, όπως ο ποιμένας το ποίμνιό του.

11 Επειδή, ο Κύριος εξαγόρασε τον Ιακώβ, και τον λύτρωσε από το χέρι τού δυνατοτέρου του.

12 Και θάρθουν και θα ψάλλουν επάνω στο ύψος τής Σιών, και θα συρρεύσουν στα αγαθά τού Κυρίου, σε σιτάρι, και σε κρασί, και σε λάδι, και στα γεννήματα των προβάτων, και των βοδιών, και η ψυχή τους θα είναι σαν παράδεισος που ολόγυρα ποτίζεται· και πλέον δεν θα λυπηθούν, ολοκληρωτικά.

13 Τότε, θα χαρεί η παρθένα στον χορό, και οι νέοι και οι γέροντες, ταυτόχρονα· και θα μετατρέψω το πένθος τους σε χαρά, και θα τους παρηγορήσω, και θα τους ευφράνω, ύστερα από τη θλίψη τους.

14 Και θα χορτάσω την ψυχή των ιερέων από πάχος, και ο λαός μου θα χορτάσει από τα αγαθά μου, λέει ο Κύριος.

15 Έτσι λέει ο Κύριος: Φωνή ακούστηκε στη Ραμά, θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός· η Ραχήλ, που κλαίει τα παιδιά της, δεν ήθελε να παρηγορηθεί για τα παιδιά της, επειδή δεν υπάρχουν.

16 Έτσι λέει ο Κύριος: Πάψε τη φωνή σου από κλαυθμό, και τα μάτια σου από δάκρυα· επειδή, το έργο σου θα ανταμειφθεί, λέει ο Κύριος· και θα επιστρέψουν από τη γη τού εχθρού.

17 Και υπάρχει ελπίδα στα έσχατά σου, λέει ο Κύριος, και τα παιδιά σου θα επιστρέψουν στα όριά τους.

18 Άκουσα, πραγματικά, τον Εφραΐμ μέσα σε οδυρμούς να λέει: «Με παιδαγωγήσες, και παιδαγωγήθηκα σαν αδάμαστο μοσχάρι· επίστρεψέ με, και θα επιστρέψω· επειδή, εσύ είσαι ο Κύριος ο Θεός μου·

19 βέβαια, αφού επέστρεψα, μετανόησα· και αφού διδάχθηκα, χτύπησα επάνω στον μηρό μου· ντροπιάστηκα, και μάλιστα κοκκίνισα, επειδή βάσταξα το όνειδος της νιότης μου».

20 Ο Εφραΐμ είναι σε μένα γιος αγαπητός; Παιδί φίλτατο; Επειδή, αφούμίλησα εναντίον του, πάντα τον θυμάμαι· γι' αυτό, τα σπλάχνα μου ηχούν γι' αυτόν· σίγουρα θα τον σπλαχνιστώ, λέει ο Κύριος.

21 Στήσε σημάδια τού δρόμου, κάνε στον εαυτό σου ψηλούς σωρούς· προσήλωσε την καρδιά σου στη λεωφόρο, στον δρόμο από τον οποίο πήγες· γύρνα παρθένα τού Ισραήλ, γύρνα σ' αυτές τις πόλεις σου.

22 Μέχρι πότε θα περιφέρεσαι, θυγατέρα αποστάτρια; Επειδή, ο Κύριος έκανε ένα νέο πράγμα στη γη: Γυναίκα θα περικυκλώσει άνδρα.

23 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Ακόμα θα λένε αυτό τον λόγο στη γη τού Ιούδα, και στις πόλεις του, όταν επιστρέψω την αιχμαλωσία τους: Ο Κύριος να σε ευλογήσει, κατοικία δικαιοσύνης, βουνό αγιότητας!

24 Και θα κατοικήσουν μέσα σ' αυτή ο Ιούδας, και όλες οι πόλεις του μαζί, οι γεωργοί, και αυτοί που βγαίνουν με τα κοπάδια·

25 επειδή, χόρτασα την παραλυμένη ψυχή, και γέμισα κάθε θλιμμένη ψυχή.

26 Γι' αυτό, ξύπνησα, και κοίταξα· και ο ύπνος μου στάθηκε σε μένα γλυκός.

27 Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα σπείρω τον οίκο Ισραήλ και τον οίκο Ιούδα με σπέρμα ανθρώπου, και με σπέρμα κτήνους.

28 Και καθώς αγρυπνούσα επάνω τους για να ξεριζώνω, και να κατασκάβω, και να κατεδαφίζω, και να καταστρέφω, και να καταθλίβω, έτσι θα αγρυπνήσω επάνω τους, για να οικοδομώ, και να φυτεύω, λέει ο Κύριος.

29 Κατά τις ημέρες εκείνες δεν θα λένε πλέον: Οι πατέρες έφαγαν αγουρίδα, και τα δόντια των παιδιών μούδιασαν·

30 αλλά, κάθε ένας θα πεθαίνει για την ανομία του· κάθε άνθρωπος, που θα φάει την

αγουρίδα, τα δόντια τού ίδιου θα μουδιάσουν.

31 Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω στον οίκο Ισραήλ, και στον οίκο Ιούδα, μια νέα διαθήκη·

32 όχι σύμφωνα με τη διαθήκη, που έκανα στους πατέρες τους, κατά την ημέρα που τους έπιασα από το χέρι για να τους βγάλω από την Αίγυπτο· επειδή, αυτοί παρέβηκαν τη διαθήκη μου, και εγώ τους αποστράφηκα, λέει ο Κύριος·

33 αλλ' αυτή θα είναι η διαθήκη, που θα κάνω στον οίκο Ισραήλ: Ύστερα από τις ημέρες εκείνες, λέει ο Κύριος, θα βάλω τον νόμο μου στα ενδόμυχά τους, και θα τον γράψω στις καρδιές τους· και θα είμαι Θεός τους, κι αυτοί θα είναι λαός μου.

34 Και δεν θα διδάσκουν πλέον κάθε ένας τον κοντινό του, και κάθε ένας τον αδελφό του, λέγοντας: Γνωρίστε τον Κύριο· επειδή, όλοι αυτοί θα με γνωρίζουν, από τον πιο μικρό ανάμεσά τους μέχρι τον πιο μεγάλο ανάμεσά τους, λέει ο Κύριος· επειδή, θα συγχωρήσω την ανομία τους, και δεν θα θυμάμαι πλέον την αμαρτία τους.

35 Έτσι λέει ο Κύριος, αυτός που έδωσε τον ήλιο για φως τής ημέρας, τις διατάξεις τού φεγγαριού και των άστρων για φως τής νύχτας, αυτός που ταραίζει τη θάλασσα και βοούν τα κύματά της· το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων.

36 Αν αυτές οι διατάξεις εκλείψουν από μπροστά μου, λέει ο Κύριος, τότε και το σπέρμα τού Ισραήλ θα πάψει από το να είναι μπροστά μου έθνος, όλες τις ημέρες.

37 Έτσι λέει ο Κύριος: Αν ο ουρανός επάνω μπορεί να μετρηθεί, και τα θεμέλια της γης κάτω να εξιχνιαστούν, τότε και εγώ θα απορρίψω ολόκληρο το σπέρμα τού Ισραήλ για όλα όσα έπραξαν, λέει ο Κύριος.

38 Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και η πόλη θα οικοδομηθεί στον Κύριο από τον πύργο τού Ανανεήλ μέχρι την πύλη τής γωνίας.

39 Κι ακόμα, θα βγει σχοινί καταμέτρησης απέναντί της επάνω στον λόφο Γαρήβ, και θα περιέλθει μέχρι τη Γοάθ.

40 Και ολόκληρη η κοιλάδα των πτωμάτων και της στάχτης, και όλα τα χωράφια μέχρι τον χείμαρρο των Κέδρων, μέχρι τη γωνία τής πύλης των αλόγων, προς ανατολάς, θα είναι άγιοι στον Κύριο· δεν θα ξεριζωθεί πλέον ούτε θα καταστραφεί στον αιώνα.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 32

Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, στον δέκατο χρόνο τού Σεδεκία, του βασιλιά τού Ιούδα, που ήταν ο 18ος χρόνος τού Ναβουχοδονόσορα.

2 Και, τότε, ο στρατός τού βασιλιά τής Βαβυλώνας πολιορκούσε την Ιερουσαλήμ· και ο Ιερεμίας ο προφήτης ήταν κλεισμένος στην αυλή τής φυλακής, που ήταν στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα.

3 Επειδή, ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, τον είχε κλείσει, λέγοντας: Γιατί εσύ προφητεύεις, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, εγώ θα παραδώσω αυτή την πόλη στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κυριεύσει·

4 και ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, δεν θα ξεφύγει από το χέρι των Χαλδαίων, αλλά, σίγουρα, θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα μιλήσει μαζί του στόμα με στόμα, και τα μάτια του θα δουν τα μάτια του·

5 και θα φέρει τον Σεδεκία στη Βαβυλώνα, και θα είναι εκεί, μέχρις ότου τον επισκεφθώ, λέει ο Κύριος· και αν πολεμήσετε τους Χαλδαίους, δεν θα ευδοκιμήσετε.

6 Και ο Ιερεμίας είπε: Έγινε σε μένα λόγος από τον Κύριο, λέγοντας:

7 Δες, ο Αναμεήλ, ο γιος τού Σαλλούμ, του θείου σου, θάρθει σε σένα, λέγοντας: Αγόρασε για τον εαυτό σου το χωράφι μου, που είναι στην Αναθώθ· επειδή, το δικαίωμα της

εξαγοράς για να το αγοράσεις ανήκει σε σένα.

⁸ Και ο Αναμεήλ, ο γιος τού θείου μου, ήρθε σε μένα, στην αυλή τής φυλακής, σύμφωνα με τον λόγο τού Κυρίου, και μου είπε: Αγόρασε, παρακαλώ, το χωράφι μου, που είναι στην Αναθώθ, αυτό στη γη Βενιαμίν· επειδή, σε σένα ανήκει το δικαίωμα της κληρονομιάς, και σε σένα η εξαγορά· αγόρασέ το για τον εαυτό σου. Τότε, γνώρισα, ότι αυτός ήταν ο λόγος τού Κυρίου.

⁹ Και αγόρασα από τον Αναμεήλ, τον γιο τού θείου μου, το χωράφι που είναι στην Αναθώθ, και του ζύγισα τα χρήματα, 17 σίκλους ασήμι.

¹⁰ Και έγραψα το συμφωνητικό, και το σφράγισα, και έβαλα μάρτυρες, και ζύγισα τα χρήματα στην πλάστιγγα.

¹¹ Και πήρα το συμφωνητικό της αγοράς, το σφραγισμένο, σύμφωνα με τον νόμο και τη συνήθεια, και το ανοιχτό αντίγραφο·

¹² και έδωσα το συμφωνητικό τής αγοράς στον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία, γιου τού Μασασία, μπροστά στον Αναμεήλ, γιο τού θείου μου, και μπροστά στους μάρτυρες, που υπέγραψαν το συμφωνητικό τής αγοράς, μπροστά σε όλους τούς Ιουδαίους που κάθονταν στην αυλή τής φυλακής.

¹³ Και πρόσταξα τον Βαρούχ μπροστά τους, λέγοντας:

¹⁴ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Πάρε αυτά τα συμφωνητικά, αυτό το συμφωνητικό τής αγοράς, και το σφραγισμένο, κι αυτό το συμφωνητικό το ανοιχτό· και να τα βάλεις σε ένα πήλινο σκεύος, για να μένουν για πολλές ημέρες.

¹⁵ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Σπίτια, και χωράφια, και άμπελοι θα αποκτηθούν ξανά σ' αυτή τη γη.

¹⁶ Και αφού έδωσα το συμφωνητικό τής αγοράς στον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία, προσευχήθηκα στον Κύριο, λέγοντας:

¹⁷ Ω! Κύριε, Θεέ! Δες, εσύ έκανες τον ουρανό και τη γη με τη δύναμή σου τη μεγάλη, και με τον βραχίονά σου τον απλωμένο· δεν υπάρχει κανένα πράγμα δύσκολο σε σένα.

¹⁸ Κάνεις έλεος σε χιλιάδες, και ανταποδίδεις την ανομία των πατέρων στον κόρφο των παιδιών τους ύστερα απ' αυτούς· ο Θεός ο μεγάλος, ο ισχυρός, το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων,

¹⁹ μεγάλος σε βουλή, και δυνατός σε έργα· επειδή, τα μάτια σου είναι ανοιγμένα επάνω σε όλους τούς δρόμους των γιων των ανθρώπων, για να δώσεις στον κάθε έναν σύμφωνα με τους δρόμους του, και σύμφωνα με τον καρπό των έργων του·

²⁰ εσύ που έκανες σημεία και τέρατα στη γη τής Αιγύπτου, γνωστά μέχρι αυτή την ημέρα, και μέσα στον Ισραήλ και μέσα στους ανθρώπους· και έκανες για τον εαυτό σου όνομα, μέχρι αυτή την ημέρα·

²¹ και έβγαλες τον λαό σου τον Ισραήλ από τη γη τής Αιγύπτου με σημεία, και με τέρατα, και με ισχυρό χέρι, και με βραχίονα απλωμένον, και με μεγάλον τρόπο·

²² και τους έδωσες αυτή τη γη, που είχες ορκιστεί στους πατέρες τους να τους δώσεις, γη που ρέει γάλα και μέλι·

²³ και μπήκαν, και την κληρονόμησαν· αλλά, δεν υπάκουσαν στη φωνή σου ούτε περπάτησαν στον νόμο σου· δεν έκαναν τίποτε από όλα όσα τούς είχες προστάξει για να κάνουν· γι' αυτό, έφερες επάνω τους όλο αυτό το κακό.

²⁴ Δες, τα χαρακώματα έφτασαν στην πόλη, για να την κυριεύσουν· και η πόλη δόθηκε στο χέρι των Χαλδαιών, αυτών που πολεμούν εναντίον της, εξαιτίας τής μάχαιρας, και της πείνας, και της μεταδοτικής αρρώστιας· και ό,τι μίλησες έγινε· και πρόσεξε, βλέπεις·

²⁵ κι εσύ, Κύριε Θεέ, μου είπες: Αγόρασε με ασήμι το χωράφι για τον εαυτό σου· και βάλε μάρτυρες· ενώ η πόλη δόθηκε στο χέρι των Χαλδαιών.

26 Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:

27 Δες, εγώ είμαι ο Κύριος ο Θεός κάθε σάρκας· υπάρχει κάποιο πράγμα δύσκολο σε μένα;

28 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, θα παραδώσω αυτή την πόλη στο χέρι των Χαλδαιών, και στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κυριεύσει·

29 και οι Χαλδαίοι, που πολεμούν ενάντια σ' αυτή την πόλη, θάρθουν, και θα βάλουν φωτιά σ' αυτή την πόλη, και θα την κατακάψουν, και τα σπίτια, επάνω στις ταρατσες των οποίων θυσίαζαν στον Βάαλ, και έκαναν σπονδές σε άλλους θεούς, για να με παροργίσουν.

30 Επειδή, οι γιοι Ισραήλ και οι γιοι Ιούδα μόνον κακό έπραξαν μπροστά μου από τη νιότη τους· επειδή, οι γιοι Ισραήλ δεν έκαναν τίποτε άλλο, παρά να με παροργίζουν με τα έργα των χεριών τους, λέει ο Κύριος.

31 Επειδή, αυτή η πόλη στάθηκε σε μένα ερεθισμός τής οργής μου και του θυμού μου, από την ημέρα που την οικοδόμησαν, μέχρι αυτή την ημέρα, για να την απορρίψω από μπροστά μου,

32 εξαιτίας όλης τής κακίας των γιων Ισραήλ και των γιων Ιούδα, που έκαναν για να με παροργίσουν, αυτοί, οι βασιλιάδες τους, οι άρχοντές τους, οι ιερείς τους, και οι προφήτες τους, και οι άνδρες τού Ιούδα, και οι κάτοικοι της Ιερουσαλήμ.

33 Και έστρεψαν σε μένα τα νώτα, και όχι το πρόσωπο· και τους δίδασκα σηκώνόμενος το πρωί και διδάσκοντας, όμως δεν άκουσαν, ώστε να πάρουν παιδεία·

34 Και έβαλαν τα βδελύγματά τους στον οίκο, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά μου, για να τον μολύνουν.

35 Και έκτισαν τους ψηλούς τόπους τού Βάαλ, που ήσαν στη φάραγγα του γιου τού Εννόμ, για να περάσουν τους γιους τους και τις θυγατέρες τους μέσα από τη φωτιά στον Μολόχ· πράγμα που δεν τους είχα προστάξει ούτε είχε ανέβει στην καρδιά μου, για να πράξουν αυτό το βδελύγμα, ώστε να κάνουν τον Ιούδα να αμαρτάνει.

36 Και τώρα, γι' αυτά τα πράγματα, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, γι' αυτή την πόλη, για την οποία εσείς λέτε: Θα παραδοθεί στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, με μάχαιρα, και με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια·

37 δέστε, θα τους συγκεντρώσω από όλους τούς τόπους, όπου τους είχα διώξει στην οργή μου, και στον θυμό μου, και στη μεγάλη μου αγανάκτηση· και θα τους ξαναφέρω σ' αυτό τον τόπο, και θα τους κατοικήσω με ασφάλεια·

38 και θα είναι λαός μου, και εγώ θα είμαι Θεός τους·

39 και θα τους δώσω μια καρδιά και έναν δρόμο, για να με φοβούνται όλες τις ημέρες, για το καλό τους, και των παιδιών τους ύστερα απ' αυτούς·

40 και θα τους κάνω μια αιώνια διαθήκη, ότι δεν θα αποστρέψω από πίσω τους, για να τους αγαθοποιώ· και θα δώσω τον φόβο μου στις καρδιές τους, για να μη αποστατήσουν από μένα·

41 και θα ευφραίνομαι σ' αυτούς στο να τους αγαθοποιώ, και θα τους φυτέψω σ' αυτή τη γη με αλήθεια, με όλη μου την καρδιά, και με όλη μου την ψυχή.

42 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Όπως έφερα επάνω σ' αυτό τον λαό όλα αυτά τα μεγάλα κακά, έτσι θα φέρω επάνω τους όλα τα αγαθά, που εγώμίλησα γι' αυτούς.

43 Και θα αποκτηθούν χωράφια σ' αυτή τη γη, για την οποία εσείς λέτε: Είναι έρημη, χωρίς άνθρωπο ή κτήνος· παραδόθηκε στο χέρι των Χαλδαιών.

44 Θα αγοράζουν χωράφια με ασήμι, και θα υπογράφουν συμφωνητικά, και θα τα σφραγίζουν, και θα βάζουν μάρτυρες, στη γη τού Βενιαμίν, και στους τόπους γύρω από

την Ιερουσαλήμ, και στις πόλεις τού Ιούδα, και στις πόλεις τής ορεινής περιοχής, και στις πόλεις τής πεδινής περιοχής, και στις πόλεις τού νότου· επειδή, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τους, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 33

ΚΑΙ έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία για δεύτερη φορά, ενώ αυτός ήταν ακόμα κλεισμένος στην αυλή τής φυλακής, λέγοντας:

² Έτσι λέει ο Κύριος, που έκτισε τη γη, ο Κύριος που την έπλασε για να την στερεώσει· το όνομά του είναι Κύριος·

³ Κράξε σε μένα, και θα σου απαντήσω, και θα σου δείξω μεγάλα και απόκρυφα πράγματα, που δεν γνωρίζεις.

⁴ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος ο Θεός τού Ισραήλ, για τα σπίτια αυτής τής πόλης, και για τα παλάτια των βασιλιάδων τού Ιούδα, που θα καταστραφούν από χαρακώματα και από μάχαιρα,

⁵ αυτών που έρχονται για να πολεμήσουν ενάντια στους Χαλδαίους, και για να τα γεμίσουν με τα πτώματα των ανθρώπων, που εγώ θα πατάξω, στην οργή μου και στον θυμό μου, και για όλες τις κακίες για τις οποίες έκρυψα το πρόσωπό μου απ' αυτή την πόλη·

⁶ δες, εγώ θα φέρω σ' αυτή υγεία και γιατρεία, και θα τους γιατρέψω, και θα τους κάνω να δουν αφθονία ειρήνης και αλήθειας.

⁷ Και θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τού Ιούδα και την αιχμαλωσία τού Ισραήλ, και θα τους οικοδομήσω όπως προηγούμενα·

⁸ και θα τους καθαρίσω από ολόκληρη την ανομία τους, με την οποία αμάρτησαν σε μένα· και θα συγχωρήσω όλες τις ανομίες τους, με τις οποίες αμάρτησαν σε μένα, και με τις οποίες αποστάτησαν από μένα.

⁹ Και η πόλη αυτή θα είναι σε μένα όνομα ευφροσύνης, αίνεση και δόξα, μπροστά σε όλα τα έθνη τής γης, που θα ακούσουν όλα αυτά τα αγαθά, που εγώ κάνω σ' αυτούς· και θα εκπλαγούν και θα τρομάξουν για όλα τα αγαθά, και για όλη την ειρήνη, που θα κάνω σ' αυτή.

¹⁰ Έτσι λέει ο Κύριος: Σ' αυτό τον τόπο, για τον οποίο εσείς λέτε: Είναι έρημος, χωρίς άνθρωπο και χωρίς κτήνος, στις πόλεις τού Ιούδα και στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ, που είναι έρημοι, χωρίς άνθρωπο και χωρίς κάτοικο, και χωρίς κτήνος,

¹¹ θα ακουστεί ξανά η φωνή τής χαράς, και η φωνή τής ευφροσύνης, η φωνή τού νυμφίου, και η φωνή τής νύφης, η φωνή αυτών που λένε: «Αινείτε τον Κύριο των δυνάμεων, επειδή ο Κύριος είναι αγαθός, επειδή το έλεός του παραμένει στον αιώνα»· και εκείνων που προσφέρουν ευχαριστήριες προσφορές στον οίκο τού Κυρίου· επειδή, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τής γης, όπως προηγούμενα, λέει ο Κύριος.

¹² Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Πάλι σ' αυτό τον τόπο, που είναι έρημος, χωρίς άνθρωπο και χωρίς κτήνος, και σε όλες τις πόλεις του, θα υπάρχουν μάντρες ποιμένων για να αναπαύουν τα ποίμνια.

¹³ Στις πόλεις τής ορεινής περιοχής, στις πόλεις της πεδινής περιοχής, και στις πόλεις τού νότου, και στη γη τού Βενιαμίν, και στους τόπους γύρω από την Ιερουσαλήμ, και στις πόλεις τού Ιούδα, θα περάσουν ξανά τα κοπάδια κάτω από το χέρι εκείνου που τα μετράει, λέει ο Κύριος.

¹⁴ Δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα εκτελέσω τον αγαθό εκείνον λόγο, που είχα μιλήσει για τον οίκο Ισραήλ, και για τον οίκο Ιούδα.

¹⁵ Κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, θα κάνω να αναβλαστήσει στον

Δαβίδ βλαστός δικαιοσύνης· και θα εκτελέσει κρίση και δικαιοσύνη στη γη.

¹⁶ Κατά τις ημέρες εκείνες ο Ιούδας θα σωθεί, και η Ιερουσαλήμ θα κατοικήσει με ασφάλεια· κι αυτό είναι το όνομα με το οποίο θα ονομαστεί: Ο ΚΥΡΙΟΣ, Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΑΣ.

¹⁷ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δεν θα λείψει άνθρωπος από τον Δαβίδ, που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού οίκου Ισραήλ·

¹⁸ ούτε από τους ιερείς των Λευιτών θα λείψει άνθρωπος μπροστά μου για να προσφέρει ολοκαυτώματα, και να καίει προσφορές από άλφιτα, και να κάνει θυσίες όλες τις ημέρες.

¹⁹ Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:

²⁰ Έτσι λέει ο Κύριος: Αν είναι δυνατόν να διαλύσετε τη διαθήκη μου της ημέρας και τη διαθήκη μου της νύχτας, ώστε να μη υπάρχει πλέον ημέρα και νύχτα στον καιρό τους,

²¹ τότε θα μπορέσει να διαλυθεί και η διαθήκη μου, που έγινε προς τον Δαβίδ τον δούλο μου, ώστε να μη έχει γιο για να βασιλεύει επάνω στον θρόνο του, κι εκείνη που έγινε στους Λευίτες τους ιερείς, τους λειτουργούς μου.

²² Όπως η στρατιά τού ουρανού δεν μπορεί να απαριθμηθεί ούτε η άμμος τής θάλασσας να μετρηθεί, έτσι θα πληθύνω το σπέρμα τού Δαβίδ τού δούλου μου, και τους Λευίτες που υπηρετούν σε μένα.

²³ Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:

²⁴ Δεν είδες τι μίλησε αυτός ο λαός, λέγοντας: Τις δύο οικογένειες, που ο Κύριος διάλεξε, τις απέρριψε; Έτσι καταφρόνησαν αυτοί τον λαό μου, ώστε δεν λογαριάζεται πλέον σ' αυτούς ως έθνος.

²⁵ Έτσι λέει ο Κύριος: Αν δεν είχα κάνει τη διαθήκη μου της ημέρας και της νύχτας, και αν δεν είχα διατάξει τούς νόμους τού ουρανού και της γης,

²⁶ τότε, θα απορρίψω το σπέρμα τού Ιακώβ, και του Δαβίδ τού δούλου μου, ώστε να μη λάβω από το σπέρμα του κυβερνήτες επάνω στο σπέρμα τού Αβραάμ, του Ισαάκ, και του Ιακώβ· επειδή, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τους, και θα τους λυπηθώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 34

Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, όταν ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, και όλη η δύναμή του, και όλα τα βασίλεια της γης, που ήσαν κάτω από το χέρι του, και όλοι οι λαοί, πολεμούσαν ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και ενάντια σε όλες τις πόλεις της, λέγοντας:

² Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Πήγαινε και μίλησε στον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, και πες του: Έτσι λέει ο Κύριος: Δες, θα παραδώσω αυτή την πόλη στο χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κατακάψει με φωτιά·

³ κι εσύ δεν θα ξεφύγεις από το χέρι του, αλλά θα πιαστείς οπωσδήποτε, και θα παραδοθείς στο χέρι του· και τα μάτια σου θα δουν τα μάτια τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και το στόμα του θα μιλήσει στο στόμα σου, και θα πας στη Βαβυλώνα.

⁴ Όμως, άκουσε τον λόγο τού Κυρίου, Σεδεκία, βασιλιά τού Ιούδα· έτσι λέει ο Κύριος για σένα: Δεν θα πεθάνεις με μάχαιρα·

⁵ με ειρήνη θα πεθάνεις· και σύμφωνα με τις καύσεις, που έγιναν στους πατέρες σου, τους προγενέστερους βασιλιάδες, που υπήρξαν πριν από σένα, έτσι θα κάνουν καύσεις σε σένα· και θα σε κλάψουν, λέγοντας: Αλλοίμονο, κύριε! Επειδή, εγώ μίλησα τον λόγο, λέει ο Κύριος.

⁶ Και ο προφήτης Ιερεμίας μίλησε στον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, όλα αυτά τα λόγια στην Ιερουσαλήμ·

⁷ και ο στρατός τού βασιλιά τής Βαβυλώνας πολεμούσε ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και ενάντια σε όλες τις πόλεις τού Ιούδα, που είχαν εναπομείνει, ενάντια στη Λαχείς, και ενάντια στην Αζηκά· επειδή, αυτές είχαν εναπολειφθεί μεταξύ των πόλεων του Ιούδα, πόλεις οχυρωμένες.

⁸ Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, αφού ο βασιλιάς Σεδεκίας έκανε συνθήκη με ολόκληρο τον λαό που ήταν στην Ιερουσαλήμ, για να κηρύξει άφεση σ' αυτούς·

⁹ ώστε να διώξει ελεύθερους, κάθε ένας τον δούλο του, και κάθε ένας τη δούλη του, Εβραίο ή Εβραία, για να μη έχει κανένας ως δούλο έναν αδελφό του Ιουδαίο·

¹⁰ και το άκουσαν όλοι οι άρχοντες, και ολόκληρος ο λαός, αυτοί που μπήκαν στη συνθήκη, στο να διώξουν ως ελεύθερους, κάθε ένας τον δούλο του, και κάθε ένας τη δούλη του, ώστε να μη τους έχουν πλέον δούλους· υπάκουσαν, λοιπόν, και τους έδιωξαν·

¹¹ ύστερα όμως απ' αυτά, τους δούλους και τις δούλες, που τους είχαν διώξει ελεύθερους, τους έκαναν να επιστρέψουν, και τους καθυπέταξαν να είναι δούλοι και δούλες·

¹² και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, από τον Κύριο, λέγοντας:

¹³ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ: Εγώ έκανα διαθήκη στους πατέρες σας, κατά την ημέρα που τους έβγαλα από τη γη τής Αιγύπτου, από οίκο δουλείας, λέγοντας:

¹⁴ Στο τέλος των επτά χρόνων να διώξετε κάθε ένας τον αδελφό του τον Εβραίο, που πουλήθηκε σε σένα, και σε υπηρέτησε έξι χρόνια· τότε θα τον διώξεις ελεύθερον από σένα· οι πατέρες σου, όμως, δεν με άκουσαν ούτε έστρεψαν το αυτί τους.

¹⁵ Και εσείς τώρα είχατε επιστρέψει και κάνει το ευθύ μπροστά μου, κηρύττοντας κάθε ένας άφεση στον πλησίον του· και είχατε κάνει συνθήκη μπροστά μου, στον οίκο επάνω στον οποίο αποκλήθηκε το όνομά μου·

¹⁶ αλλά, επιστρέψατε, και μολύνατε το όνομά μου, και κάνατε κάθε ένας τον δούλο του, και κάθε ένας τη δούλη του, να επιστρέψουν, τους οποίους είχατε διώξει ως ελεύθερους σύμφωνα με τη θέλησή τους, και τους καθυποτάξατε για να είναι σε σας δούλοι και δούλες.

¹⁷ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Εσείς δεν με ακούσατε, να κηρύξετε άφεση κάθε ένας στον αδελφό του, και κάθε ένας στον πλησίον του· δέστε, λοιπόν, λέει ο Κύριος, εγώ κηρύττω άφεση εναντίον σας στη μάχαιρα, στη μεταδοτική αρρώστια, και στην πείνα· και θα σας παραδώσω σε διασπορά σε όλα τα βασίλεια της γης.

¹⁸ Και θα παραδώσω τούς ανθρώπους, αυτούς που αθέτησαν τη διαθήκη μου, που δεν εκτέλεσαν τα λόγια τής διαθήκης, που είχαν κάνει μπροστά μου, όταν έσχισαν το μοσχάρι στα δύο, και πέρασαν ανάμεσα στα τμήματά του,

¹⁹ τους άρχοντες του Ιούδα, και τους άρχοντες της Ιερουσαλήμ, τους ευνούχους, και τους ιερείς, και ολόκληρο τον λαό τού τόπου, που πέρασαν ανάμεσα από τα τμήματα του μοσχαριού·

²⁰ και θα τους παραδώσω στο χέρι των εχθρών τους, και στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή τους· και τα πτώματά τους θα είναι για τροφή στα πουλιά τού ουρανού, και στα θηρία τής γης.

²¹ Και τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, και τους άρχοντές του, θα τους παραδώσω στο χέρι των εχθρών τους, και στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή τους, και στο χέρι τού στρατού τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, που αναχώρησαν από σας.

²² Δέστε, θα τους προστάξω, λέει ο Κύριος, και θα τους επαναφέρω σ' αυτή την πόλη· και θα πολεμήσουν εναντίον της, και θα την κυριεύσουν και θα την κατακάψουν με φωτιά· και θα κάνω τις πόλεις τού Ιούδα ερήμωση, ώστε να μη υπάρχει εκείνος που κατοικεί.

Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε από τον Κύριο στον Ιερεμία, στις ημέρες του Ιωακείμ, γιου του Ιωσία, του βασιλιά του Ιούδα, λέγοντας:

² Πήγαινε στην οικογένεια των Ρηχαβιτών, και μίλησέ τους, και φέρ' τους στον οίκο του Κυρίου, σε ένα από τα δωμάτια, και πότισέ τους κρασί.

³ Τότε, πήρα τον Ιααζανία, τον γιο του Ιερεμία, γιου του Χαβασινία, και τους αδελφούς του, και όλους τούς γιους του, και ολόκληρη την οικογένεια των Ρηχαβιτών,

⁴ και τους έφερα στον οίκο του Κυρίου, στο δωμάτιο των γιων του Ανάν, γιου του Ιγδαλία, ανθρώπου του Θεού, το οποίο ήταν κοντά στο δωμάτιο των αρχόντων, που ήταν επάνω στο δωμάτιο του Μασσία, γιου του Σαλλούμ, του φύλακα της αυλής.

⁵ και έβαλα μπροστά στους γιους της οικογένειας των Ρηχαβιτών δοχεία γεμάτα κρασί, και ποτήρια, και τους είπα: Πιέστε κρασί.

⁶ Και είπαν: Δεν θα πιούμε κρασί· επειδή, ο Ιωναδάβ, ο γιος του Ρηχάβ, ο πατέρας μας, πρόσταξε σε μας, λέγοντας: Δεν θα πιείτε κρασί, εσείς, και οι γιοι σας στον αιώνα.

⁷ ούτε σπίτι θα χτίσετε ούτε σπόρο θα σπείρετε ούτε αμπελώνα θα φυτέψετε ούτε θα έχετε· αλλά θα κατοικήτε σε σκηνές όλες τις ημέρες σας, για να ζήσετε πολλές ημέρες επάνω στη γη, στην οποία παροικείτε.

⁸ Και υπακούσαμε στη φωνή του Ιωναδάβ, του γιου του Ρηχάβ, του πατέρα μας, σύμφωνα με όλα όσα μας πρόσταξε, να μη πιούμε κρασί όλες τις ημέρες μας, εμείς, οι γυναίκες μας, οι γιοι μας, και οι θυγατέρες μας.

⁹ ούτε να κτίσουμε σπίτια για να κατοικούμε, και δεν είχαμε αμπελώνα ή χωράφι ή σπόρο.

¹⁰ αλλά κατοικήσαμε σε σκηνές, και υπακούσαμε, και πράξαμε σύμφωνα με όλα όσα μάς πρόσταξε ο Ιωναδάβ ο πατέρας μας.

¹¹ όταν, όμως, ανέβηκε στον τόπο ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, είπαμε: Ελάτε, ας πάμε στην Ιερουσαλήμ, εξαιτίας του στρατού των Χαλδαίων, και εξαιτίας του στρατού των Συρίων· και κατοικούμε στην Ιερουσαλήμ.

¹² Και έγινε λόγος του Κυρίου στον Ιερεμία, λέγοντας:

¹³ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Πήγαινε, και πες στους ανθρώπους του Ιούδα, και στους κατοίκους της Ιερουσαλήμ: Δεν θα πάρετε παιδεία για να ακούτε τα λόγια μου; λέει ο Κύριος.

¹⁴ Τα λόγια μεν του Ιωναδάβ, του γιου του Ρηχάβ, που πρόσταξε στους γιους του να μη πίνουν κρασί, εκτελέστηκαν· και μέχρι αυτή την ημέρα δεν πίνουν κρασί, επειδή υπάκουσαν στην προσταγή του πατέρα τους· και εγώ σας μίλησα, σηκωνόμενος το πρωί, και μιλώντας· όμως, δεν με ακούσατε.

¹⁵ Και έστειλα σε σας όλους τούς δούλους μου τους προφήτες, σηκωνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας, λέγοντας: Επιστρέψτε επιτέλους κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και διορθώστε τις πράξεις σας, και μη πάτε πίσω από άλλους θεούς για να τους λατρεύετε, και θα κατοικήσετε στη γη, που έδωσα σε σας και στους πατέρες σας· αλλά δεν στρέψατε το αυτί σας, και δεν με ακούσατε.

¹⁶ Επειδή, οι γιοι του Ιωναδάβ, γιου του Ρηχάβ εκτέλεσαν την προσταγή του πατέρα τους, που πρόσταξε σ' αυτούς, και ο λαός αυτός δεν με άκουσε,

¹⁷ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Δέστε, θα φέρω επάνω στον Ιούδα, κι επάνω σε όλους τούς κατοίκους της Ιερουσαλήμ, όλα τα κακά που μίλησα εναντίον τους· επειδή, τους μίλησα, και δεν άκουσαν· και έκραξα σ' αυτούς, και δεν αποκρίθηκαν.

¹⁸ Και ο Ιερεμίας είπε στην οικογένεια των Ρηχαβιτών: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Επειδή, υπακούσατε στην προσταγή του Ιωναδάβ, του πατέρα σας, και

φυλάξατε όλες τις εντολές του, και κάνατε σύμφωνα με όλα όσα σας είχε προστάξει,

¹⁹ γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ: Δεν θα λείψει άνθρωπος από τον Ιωναδάβ, τον γιο του Ρηχάβ, που να στέκεται μπροστά μου στον αιώνα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 36

ΚΑΙ στον τέταρτο χρόνο τού Ιωακείμ, γιου του Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, έγινε ο λόγος αυτός στον Ιερεμία από τον Κύριο, λέγοντας:

² Πάρε για τον εαυτό σου έναν τόμο βιβλίου, και γράψε μέσα σ' αυτόν όλα τα λόγια που μίλησα σε σένα ενάντια στον Ισραήλ, και ενάντια στον Ιούδα, και ενάντια σε όλα τα έθνη, από την ημέρα που μίλησα σε σένα, από τις ημέρες τού Ιωσία, μέχρι σ' αυτή την ημέρα·

³ ίσως, ο οίκος τού Ιούδα να ακούσει όλα τα κακά, που εγώ σκέφτομαι να κάνω σ' αυτούς, ώστε να επιστρέψουν κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο, και να συγχωρήσω την ανομία τους και την αμαρτία τους.

⁴ Και ο Ιερεμίας κάλεσε τον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία· και ο Βαρούχ έγραψε από το στόμα τού Ιερεμία όλα τα λόγια τού Κυρίου, που του μίλησε, επάνω σε έναν τόμο βιβλίου.

⁵ Και ο Ιερεμίας πρόσταξε τον Βαρούχ, λέγοντας: Εγώ είμαι υπό φύλαξη· δεν μπορώ να μπω μέσα στον οίκο τού Κυρίου·

⁶ γι' αυτό, μπες μέσα εσύ, και διάβασε στον τόμο που έγραψες από το στόμα μου, τα λόγια τού Κυρίου στα αυτιά τού λαού, μέσα στον οίκο τού Κυρίου, σε ημέρα νηστείας· κι ακόμα, θα τα διαβάσεις στα αυτιά ολόκληρου του Ιούδα, όσοι έρχονται από τις πόλεις τους·

⁷ ίσως, η δέησή τους φτάσει μπροστά στον Κύριο, και επιστρέψουν κάθε ένας από τον πονηρό του δρόμο· επειδή, ο θυμός τού Κυρίου είναι μεγάλος και η οργή, που ο Κύριος μίλησε ενάντια σ' αυτό τον λαό.

⁸ Και ο Βαρούχ, ο γιος τού Νηρία, έκανε σύμφωνα με όλα όσα τον πρόσταξε ο προφήτης Ιερεμίας, αφού διάβασε στο βιβλίο τα λόγια τού Κυρίου μέσα στον οίκο τού Κυρίου.

⁹ Και στον πέμπτο χρόνο τού Ιωακείμ, γιου του Ιωσία, βασιλιά τού Ιούδα, στον ένατο μήνα, κήρυξαν νηστεία μπροστά στον Κύριο ολόκληρος ο λαός στην Ιερουσαλήμ, και ολόκληρος ο λαός που ερχόταν από τις πόλεις τού Ιούδα στην Ιερουσαλήμ.

¹⁰ Και ο Βαρούχ διάβασε στο βιβλίο τα λόγια τού Ιερεμία μέσα στον οίκο τού Κυρίου, μέσα στο δωμάτιο του Γεμαρία, του γιου τού Σαφάν, του γραμματέα, στην άνω αυλή, στην είσοδο της νέας πύλης τού οίκου τού Κυρίου, στα αυτιά ολόκληρου του λαού.

¹¹ Και ο Μιχαΐας, ο γιος τού Γεμαρία, γιου τού Σαφάν, άκουσε όλα τα λόγια τού Κυρίου από το βιβλίο,

¹² και κατέβηκε στο παλάτι τού βασιλιά, στο δωμάτιο του γραμματέα· και να, όλοι οι άρχοντες κάθονταν εκεί, ο Ελισαμά, ο γραμματέας, ο Δελαΐας, ο γιος τού Σεμαΐα, και ο Ελναθάν, ο γιος τού Αχβώρ, και ο Γεμαρίας, ο γιος τού Σαφάν, και ο Σεδεκίας, ο γιος τού Ανανία, και όλοι οι άρχοντες.

¹³ Και ο Μιχαΐας τούς ανήγγειλε όλα τα λόγια που άκουσε, όταν ο Βαρούχ διάβασε το βιβλίο στα αυτιά τού λαού.

¹⁴ Και όλοι οι άρχοντες έστειλαν στον Βαρούχ, τον Ιουδεί, τον γιο τού Νεθανία, γιου τού Σελεμιά, γιου τού Χουσει, λέγοντας: Τον τόμο, που διάβασες στα αυτιά τού λαού, πάρ' τον στο χέρι σου, και έλα. Και πήρε ο Βαρούχ, ο γιος τού Νηρία, τον τόμο στο χέρι του, και ήρθε σ' αυτούς.

¹⁵ Και του είπαν: Κάθησε τώρα, και διάβασέ τον στα αυτιά μας· και τον διάβασε ο Βαρούχ στα αυτιά τους.

- 16** Και καθώς άκουσαν όλα τα λόγια, εκπλάγηκαν αναμεταξύ τους, και είπαν στον Βαρούχ: Σίγουρα, θα αναγγείλουμε στον βασιλιά όλα αυτά τα λόγια.
- 17** Και ρώτησαν τον Βαρούχ, λέγοντας: Πώς έγραψες όλα αυτά τα λόγια από το στόμα του;
- 18** Και ο Βαρούχ τούς είπε: Από το στόμα του πρόφερε σε μένα όλα αυτά τα λόγια, και εγώ έγραφα με μελάνη μέσα στο βιβλίο.
- 19** Και οι άρχοντες είπαν στον Βαρούχ: Πήγαινε, κρύψου, εσύ, και ο Ιερεμίας· και άνθρωπος ας μη ξέρει πού είστε.
- 20** Και μπήκαν μέσα στον βασιλιά στην αυλή· άφησαν, όμως, τον τόμο στο δωμάτιο του Ελισαμά, του γραμματέα, και ανήγγειλαν στα αυτιά τού βασιλιά όλα τα λόγια.
- 21** Και έστειλε ο βασιλιάς τον Ιουδεί να πάρει τον τόμο· και τον πήρε από το δωμάτιο του Ελισαμά του γραμματέα. Και τον διάβασε ο Ιουδεί στα αυτιά τού βασιλιά, και στα αυτιά όλων των αρχόντων, που παραστέκονταν στον βασιλιά.
- 22** Και ο βασιλιάς καθόταν στο χειμερινό παλάτι, στον ένατο μήνα, και μπροστά του υπήρχε μια εστία που έκαιγε.
- 23** Και καθώς ο Ιουδεί διάβαζε τρεις και τέσσερις σελίδες, εκείνος το έκοβε με το μαχαίράκι του γραμματέα, και το έρριχνε στη φωτιά που ήταν στην εστία, μέχρις ότου καταναλώθηκε ολόκληρος ο τόμος μέσα στη φωτιά, που ήταν επάνω στην εστία.
- 24** Και δεν τρόμαξαν ούτε έσχισαν τα ιμάτιά τους, ο βασιλιάς και όλοι οι δούλοι του, αυτοί που άκουσαν όλα αυτά τα λόγια.
- 25** Κι ενώ μάλιστα ο Ελναθάν, και ο Δελαΐας, και ο Γεμαρίας, μεσίτευαν στον βασιλιά να μη κάψει τον τόμο, δεν τους άκουσε.
- 26** Και ο βασιλιάς πρόσταξε τον Ιεραμεήλ, τον γιο τού Αμμέλεχ, και τον Σεραΐα, τον γιο τού Αζριήλ, και τον Σελεμιά, τον γιο τού Αβδιήλ, να πιάσουν τον Βαρούχ, τον γραμματέα, και τον προφήτη Ιερεμία· όμως, ο Κύριος τους είχε κρύψει.
- 27** Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, αφού ο βασιλιάς κατέκαψε τον τόμο, και τα λόγια που είχε γράψει ο Βαρούχ από το στόμα τού Ιερεμία, λέγοντας:
- 28** Πάρε πάλι για τον εαυτό σου έναν άλλο τόμο, και γράψε επάνω σ' αυτόν όλα τα προηγούμενα λόγια, που ήσαν μέσα στον πρώτο τόμο, που κατέκαψε ο Ιωακείμ, ο βασιλιάς τού Ιούδα·
- 29** και στον Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα, θα πεις: Έτσι λέει ο Κύριος: Εσύ κατέκαψες αυτό τον τόμο, λέγοντας: Γιατί έγραψες μέσα σ' αυτόν, λέγοντας: Ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας θάρθει οπωσδήποτε, και θα εξολοθρεύσει αυτή τη γη, και θα κάνει να εκλείψει απ' αυτή άνθρωπος και κτήνος;
- 30** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος για τον Ιωακείμ, τον βασιλιά τού Ιούδα: Δεν θα έχει κάποιον που να κάθεται επάνω στον θρόνο τού Δαβίδ· και το πτώμα του θα πεταχτεί την ημέρα στο καύμα, και τη νύχτα στον παγετό·
- 31** και θα τον τιμωρήσω, και το σπέρμα του, και τους δούλους του, λόγω της ανομίας τους· και θα φέρω επάνω τους, και επάνω στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, κι επάνω στους ανθρώπους τού Ιούδα, όλα τα κακά που μίλησα σ' αυτούς, και δεν άκουσαν.
- 32** Και ο Ιερεμίας πήρε έναν άλλο τόμο, και τον έδωσε στον Βαρούχ, τον γιο του Νηρία, τον γραμματέα, και έγραψε μέσα σ' αυτόν, από το στόμα τού Ιερεμία, όλα τα λόγια τού βιβλίου, που ο Ιωακείμ, ο βασιλιάς τού Ιούδα, είχε κατακάψει σε φωτιά· κι ακόμα, προστέθηκαν σ' αυτούς πολλά παρόμοια λόγια.

ΚΑΙ βασίλευσε ο βασιλιάς Σεδεκίας, ο γιος του Ιωσία, αντί του Χονία, γιου του Ιωακείμ, που ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, κατέστησε βασιλιά στη γη του Ιούδα.

² Και δεν άκουσε, αυτός, και οι δούλοι του, και ο λαός του τόπου, τα λόγια του Κυρίου, που είχε μιλήσει διαμέσου του προφήτη Ιερεμία.

³ Και ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε τον Ιεουχάλ, τον γιο του Σελεμία, και τον Σοφονία, τον γιο του Μασσία, τον ιερέα, προς τον προφήτη Ιερεμία, λέγοντας: Δέησου, παρακαλώ, για μας στον Κύριο τον Θεό μας.

⁴ Και ο Ιερεμίας έμπαινε και έβγαινε ανάμεσα στον λαό· και δεν τον είχαν βάλει σε φυλακή.

⁵ Και βγήκε ο στρατός του Φαραώ έξω από την Αίγυπτο· και όταν οι Χαλδαίοι, που πολιορκούσαν την Ιερουσαλήμ, άκουσαν τη φήμη τους, αναχώρησαν από την Ιερουσαλήμ.

⁶ Και έγινε λόγος του Κυρίου στον προφήτη Ιερεμία, λέγοντας:

⁷ Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ: Έτσι θα πείτε στον βασιλιά του Ιούδα, που σας έστειλε σε μένα για να με ρωτήσετε: Δέστε, ο στρατός του Φαραώ, που βγήκε έξω σε βοήθειά σας, θα επιστρέψει στη γη του, την Αίγυπτο·

⁸ και οι Χαλδαίοι θα ξαναγυρίσουν, και θα πολεμήσουν ενάντια σ' αυτή την πόλη, και θα την κυριεύσουν, και θα την κατακάψουν με φωτιά.

⁹ Έτσι λέει ο Κύριος: Μη πλανιέστε, λέγοντας: Οι Χαλδαίοι θα φύγουν από μας οπωσδήποτε· δεδομένου ότι, δεν θα φύγουν.

¹⁰ Επειδή, και αν ακόμα πατάξετε ολόκληρο τον στρατό των Χαλδαίων, που σας πολεμάει, και εναπομείνουν μερικοί πληγωμένοι ανάμεσά τους, αυτοί θα σηκωθούν κάθε ένας από τη σκηνή του, και θα κατακάψει αυτή την πόλη με φωτιά.

¹¹ Και όταν ο στρατός των Χαλδαίων έφυγε από την Ιερουσαλήμ εξαιτίας του φόβου του στρατού του Φαραώ,

¹² τότε ο Ιερεμίας βγήκε έξω από την Ιερουσαλήμ, για να πάει στη γη του Βενιαμίν, ώστε να ξεφύγει από εκεί ανάμεσα στον λαό.

¹³ Και όταν αυτός ήρθε στην πύλη του Βενιαμίν, βρισκόταν εκεί ο αρχηγός της φρουράς, το όνομα του οποίου ήταν Ιρεΐας, γιος του Σελεμία, γιου του Ανανία· και έπιασε τον Ιερεμία τον προφήτη, λέγοντας: Εσύ προσφεύγεις στους Χαλδαίους.

¹⁴ Και ο Ιερεμίας είπε: Ψέμα είναι· εγώ δεν προσφεύγω στους Χαλδαίους. Όμως, δεν τον άκουσε· και ο Ιρεΐας έπιασε τον Ιερεμία, και τον έφερε στους άρχοντες.

¹⁵ Και οι άρχοντες οργίστηκαν ενάντια στον Ιερεμία, και τον χτύπησαν, και τον φυλάκισαν στο σπίτι του Ιωνάθαν, του γραμματέα· επειδή, το είχαν κάνει δεσμοκτήριο.

¹⁶ Όταν δε ο Ιερεμίας μπήκε μέσα στον λάκκο και στις κρύπτες, και ο Ιερεμίας κάθησε εκεί πολλές ημέρες,

¹⁷ τότε, ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε και τον πήρε, και τον ρώτησε κρυφά στο σπίτι του, και είπε: Υπάρχει λόγος από τον Κύριο; Και ο Ιερεμίας είπε: Υπάρχει· και είπε: Θα παραδοθείς στο χέρι του βασιλιά της Βαβυλώνας.

¹⁸ Και ο Ιερεμίας είπε στον βασιλιά Σεδεκία: Τι αμάρτησα σε σένα ή στους δούλους σου ή σε τούτο τον λαό, και με βάλατε στο δεσμοκτήριο;

¹⁹ Και πού είναι οι προφύτες σας, αυτοί που προφήτευσαν σε σας, λέγοντας: Ο βασιλιάς της Βαβυλώνας δεν θάρθει εναντίον σας και ενάντια σ' αυτή τη γη;

²⁰ Γι' αυτό, άκουσε τώρα, παρακαλώ, κύριέ μου, βασιλιά· ας γίνει δεκτή, παρακαλώ, η δέησή μου μπροστά σου· και μη με επαναφέρεις στο σπίτι του Ιωνάθαν, του γραμματέα, για να μη πεθάνω εκεί.

²¹ Τότε, ο βασιλιάς Σεδεκίας πρόσταξε, και φύλαγαν τον Ιερεμία στην αυλή τής φυλακής, και του έδιναν κάθε ημέρα λίγο ψωμί από τα αρτοπωλεία, μέχρις ότου τελείωσε όλο το ψωμί τής πόλης. Και ο Ιερεμίας έμεινε στην αυλή τής φυλακής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 38

ΚΑΙ ο Σεφατίας, ο γιος τού Ματθάν, και ο Γεδαλίας, ο γιος τού Πασχώρ, και ο Ιουχάλ, ο γιος τού Σελεμία, και ο Πασχώρ, ο γιος τού Μαλχία, άκουσαν τα λόγια που ο Ιερεμίας μίλησε σε ολόκληρο τον λαό, λέγοντας:

² Έτσι λέει ο Κύριος: Όποιος κάθεται σ' αυτή την πόλη, θα πεθάνει από μάχαιρα, από πείνα, και από μεταδοτική αρρώστια· όποιος, όμως, βγει έξω προς τους Χαλδαίους, θα ζήσει· και η ζωή του θα είναι σ' αυτόν σαν λάφυρο, και θα ζήσει·

³ έτσι λέει ο Κύριος: Αυτή η πόλη θα παραδοθεί οπωσδήποτε στο χέρι τού στρατού τού βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα την κυριεύσει.

⁴ Και οι άρχοντες είπαν στον βασιλιά: Ας θανατωθεί, παρακαλούμε, αυτός ο άνθρωπος· επειδή, έτσι παραλύει τα χέρια των πολεμιστών ανδρών, που εναπέμειναν σ' αυτή την πόλη, και τα χέρια ολόκληρου του λαού, λέγοντας σ' αυτούς τέτοια λόγια· επειδή, αυτός ο άνθρωπος δεν ζητάει το καλό αυτού τού λαού, αλλά το κακό.

⁵ Και ο βασιλιάς Σεδεκίας είπε: Δέστε, είναι στο χέρι σας· επειδή, ο βασιλιάς δεν μπορεί να κάνει τίποτε εναντίον σας.

⁶ Και πήραν τον Ιερεμία, και τον έρριξαν στον λάκκο τού Μαλχία, γιου τού Αμμέλεχ, που ήταν στην αυλή τής φυλακής· και κατέβασαν τον Ιερεμία με σχοινιά· και μέσα στον λάκκο δεν υπήρχε νερό, αλλά λάσπη, και ο Ιερεμίας χώθηκε μέσα στη λάσπη.

⁷ Και όταν ο Αβδέ-μέλεχ, ο Αιθίοπας, ένας από τους ευνούχους, που ήταν μέσα στο παλάτι τού βασιλιά άκουσε ότι έβαλαν τον Ιερεμία στον λάκκο, ενώ ο βασιλιάς καθόταν στην πύλη τού Βενιαμίν,

⁸ βγήκε ο Αβδέ-μέλεχ από το παλάτι τού βασιλιά, και μίλησε στον βασιλιά, λέγοντας:

⁹ Κύριέ μου, βασιλιά, αυτοί οι άνθρωποι έπραξαν κακά σε όσα έκαναν στον προφήτη Ιερεμία, που τον έρριξαν στον λάκκο· αυτός, όμως, θα πέθαινε από την πείνα στον τόπο όπου είναι· επειδή, δεν υπάρχει πλέον ψωμί στην πόλη.

¹⁰ Και ο βασιλιάς πρόσταξε τον Αβδέ-μέλεχ, τον Αιθίοπα, λέγοντας: Πάρε από εδώ 30 ανθρώπους μαζί σου, και ανέβασε τον προφήτη Ιερεμία από τον λάκκο, πριν πεθάνει.

¹¹ Και ο Αβδέ-μέλεχ πήρε μαζί του τους ανθρώπους, και μπήκε στο παλάτι τού βασιλιά κάτω από το θησαυροφυλάκιο, και από εκεί πήρε παλιά ράκη, και παλιά σάπια αποφόρια, και τα κατέβασε με σχοινιά στον λάκκο, στον Ιερεμία.

¹² Και ο Αβδέ-μέλεχ, ο Αιθίοπας, είπε στον Ιερεμία: Βάλε τώρα τα παλιά ράκη και τα σάπια αποφόρια κάτω από τις μασχάλες σου, κάτω από τα σχοινιά. Και ο Ιερεμίας έκανε έτσι.

¹³ Και έσυραν τον Ιερεμία με τα σχοινιά, και τον ανέβασαν από τον λάκκο· και έμεινε ο Ιερεμίας στην αυλή τής φυλακής.

¹⁴ Και ο βασιλιάς Σεδεκίας έστειλε, και έφερε τον προφήτη Ιερεμία κοντά του, στην τρίτη είσοδο, που είναι στον οίκο τού Κυρίου· και ο βασιλιάς είπε στον Ιερεμία: Θέλω να σε ρωτήσω ένα πράγμα· μη κρύψεις από μένα τίποτε.

¹⁵ Και ο Ιερεμίας είπε στον Σεδεκία: Αν σου το φανερώσω, στ' αλήθεια, δεν θα με θανατώσεις; Και αν σε συμβουλευώ, δεν θα με ακούσεις.

¹⁶ Και ο Σεδεκίας ορκίστηκε στον Ιερεμία κρυφά, λέγοντας: Ζει ο Κύριος, αυτός που έκανε σε μας αυτή την ψυχή, δεν θα σε θανατώσω ούτε θα σε δώσω στο χέρι αυτών των ανθρώπων που ζητούν την ψυχή σου.

- 17** Και ο Ιερεμίας είπε στον Σεδεκία: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Αν πραγματικά βγεις έξω προς τους άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας, τότε η ψυχή σου θα ζήσει, κι αυτή η πόλη δεν θα κατακαεί με φωτιά· και εσύ θα ζήσεις, και η οικογένειά σου·
- 18** αλλά, αν δεν βγεις έξω προς τους άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας, τότε αυτή η πόλη θα παραδοθεί στο χέρι των Χαλδαίων, και θα την κατακάψουν με φωτιά, και εσύ δεν θα ξεφύγεις από το χέρι τους.
- 19** Και ο βασιλιάς Σεδεκίας είπε στον Ιερεμία: Εγώ φοβάμαι τους Ιουδαίους, που κατέφυγαν στους Χαλδαίους, μήπως με παραδώσουν στο χέρι τους, και με εμπαίζουν.
- 20** Και ο Ιερεμίας είπε: Δεν θα σε παραδώσουν. Υπάκουσε, παρακαλώ, στη φωνή τού Κυρίου, που εγώ μιλάω σε σένα· και θα είναι καλό σε σένα, και θα ζήσει η ψυχή σου.
- 21** Αν, όμως, εσύ δεν βγεις έξω, αυτός είναι ο λόγος που μου έδειξε ο Κύριος:
- 22** Και δες, όλες οι γυναίκες που εναπέμειναν στο παλάτι τού βασιλιά τού Ιούδα, θα οδηγηθούν στους άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας, κι αυτές θα λένε: Οι ειρηνικοί σου άνδρες σε δελέασαν, και υπερίσχυσαν εναντίον σου· τα πόδια σου βυθίστηκαν στη λάσπη, και αυτοί σύρθηκαν πίσω·
- 23** και όλες οι γυναίκες σου και τα παιδιά σου θα οδηγηθούν προς τους Χαλδαίους· και εσύ δεν θα ξεφύγεις από το χέρι τους, αλλά θα πιαστείς από το χέρι τού βασιλιά τής Βαβυλώνας· και θα κάνεις αυτή την πόλη να κατακαεί με φωτιά.
- 24** Και ο Σεδεκίας είπε στον Ιερεμία: Ας μη μάθει κανένας γι' αυτά τα λόγια, και δεν θα πεθάνεις.
- 25** Και αν οι άρχοντες ακούσουν ότι μίλησα μαζί σου, και έρθουν σε σένα, και σου πουν: Ανάγγειλε σε μας τώρα τι μίλησες στον βασιλιά, μη το κρύψεις από μας, και δεν θα σε θανατώσουμε· και τι μίλησε σε σένα ο βασιλιάς·
- 26** τότε, θα τους πεις: Εγώ υπέβαλα την παράκλησή μου μπροστά στον βασιλιά, για να μη με ξαναγυρίσει στο σπίτι τού Ιωνάθαν, ώστε να πεθάνω εκεί.
- 27** Και ήρθαν όλοι οι άρχοντες στον Ιερεμία, και τον ρώτησαν· και τους ανήγγειλε σύμφωνα με όλα τα λόγια εκείνα που τον είχε προστάξει ο βασιλιάς. Κι αυτοί σταμάτησαν να μιλούν μαζί του, επειδή το πράγμα δεν είχε ακουστεί.
- 28** Και ο Ιερεμίας έμεινε στην αυλή τής φυλακής, μέχρι την ημέρα κατά την οποία η Ιερουσαλήμ κυριεύτηκε· και ήταν εκεί, όταν η Ιερουσαλήμ κυριεύτηκε.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 39

ΚΑΤΑ τον ένατο χρόνο τού Σεδεκία, του βασιλιά τού Ιούδα, τον δέκατο μήνα, ήρθε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, και ολόκληρος ο στρατός του, ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και την πολιορκούσαν.

2 Και κατά τον 11ο χρόνο τού Σεδεκία, τον τέταρτο μήνα, την ένατη ημέρα τού μήνα, η πόλη κυριεύτηκε.

3 Και όλοι οι άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας μπήκαν μέσα, και κάθησαν στη μεσαία πύλη, ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Σαμγάρ-νεβώ, ο Σαρσεχείμ, ο Ραβ-σαρείς, ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Ραβ-μάγ, και όλοι οι υπόλοιποι άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας.

4 Και καθώς τους είδε ο Σεδεκίας, ο βασιλιάς τού Ιούδα, και όλοι οι άνδρες τού πολέμου, έφυγαν, και βγήκαν τη νύχτα από την πόλη, μέσα από τον δρόμο τού κήπου τού βασιλιά, μέσα από την πύλη των δύο τειχών· και βγήκε από τον δρόμο τής πεδιάδας.

5 Και ο στρατός των Χαλδαίων καταδίωξε από πίσω τους, και έφτασαν τον Σεδεκία στις πεδιάδες τής Ιεριχώ· και τον συνέλαβαν, και τον έφεραν στον Ναβουχοδονόσορα, τον

βασιλιά τής Βαβυλώνας, στη Ριβλά, στη γη τής Αιμάθ, και πρόφερε εναντίον του καταδίκη.

⁶ Και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έσφαξε μπροστά του τους γιους τού Σεδεκία στη Ριβλά· και όλους τούς άρχοντες του Ιούδα έσφαξε ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας.

⁷ Και τύφλωσε τα δύο μάτια τού Σεδεκία, και τον έδεσε με δύο χάλκινες αλυσίδες, για να τον φέρει στη Βαβυλώνα.

⁸ Και οι Χαλδαίοι κατέκαψαν με φωτιά το παλάτι τού βασιλιά, και τα σπίτια τού λαού, και κατεδάφισαν τα τείχη τής Ιερουσαλήμ.

⁹ Και το υπόλοιπο του λαού, αυτό που εναπέμεινε στην πόλη, και εκείνους που έφυγαν και προσέφυγαν σ' αυτόν, και το υπόλοιπο του λαού, που είχε εναπομείνει, το έφερε αιχμάλωτο στη Βαβυλώνα ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας.

¹⁰ Και από τον λαό, τους φτωχούς, που δεν είχαν τίποτε, ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν άφησε στη γη τού Ιούδα, και τους έδωσε αμπελώνες και χωράφια κατά τον καιρό εκείνο.

¹¹ Και ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, έδωσε διαταγή στον Νεβουζαραδάν, τον αρχισωματοφύλακα, για τον Ιερεμία, λέγοντας:

¹² Να τον πάρεις, και να τον επιμεληθείς, και μη του κάνεις κακό· αλλ' όπως σου μιλήσει, έτσι να κάνεις σ' αυτόν.

¹³ Και ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν έστειλε, και ο Νεβουσαζβάν, ο Ραβ-σαρείς, και ο Νεργάλ-σαρεσέρ, ο Ραβ-μάγ, και όλοι οι άρχοντες του βασιλιά τής Βαβυλώνας,

¹⁴ έστειλαν και πήραν τον Ιερεμία από την αυλή τής φυλακής, και τον παρέδωσαν στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, για να τον φέρει στο σπίτι του· και κατοίκησε ανάμεσα στον λαό.

¹⁵ Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία, ενώ ήταν κλεισμένος στην αυλή τής φυλακής, λέγοντας:

¹⁶ Πήγαινε και μίλησε στον Αβδέ-μέλεχ, τον Αιθίοπα, λέγοντας: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δες, εγώ θα φέρω τα λόγια μου ενάντια σ' αυτή την πόλη για κακό, και όχι για καλό· και θα εκτελεστούν μπροστά σου εκείνη την ημέρα.

¹⁷ Όμως, θα σε σώσω κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος· και δεν θα παραδοθείς στο χέρι των ανθρώπων, των οποίων το πρόσωπο εσύ φοβάσαι·

¹⁸ επειδή, θα σε σώσω οπωσδήποτε, και δεν θα πέσεις με μάχαιρα, αλλ' η ζωή σου θα είναι σε σένα σαν λάφυρο, επειδή στηρίχθηκες με εμπιστοσύνη σε μένα, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 40

Ο ΛΟΓΟΣ που έγινε στον Ιερεμία από τον Κύριο, αφού ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, τον έστειλε από τη Ραμά, όταν τον είχε πάρει δεμένον με χειρόδεσμα ανάμεσα σε όλους εκείνους που μετοικίστηκαν από την Ιερουσαλήμ και τον Ιούδα, που φέρνονταν αιχμάλωτοι στη Βαβυλώνα.

² Και ο αρχισωματοφύλακας έπιασε τον Ιερεμία, και του είπε: Ο Κύριος ο Θεός σου μίλησε αυτά τα κακά γι' αυτό τον τόπο.

³ Και ο Κύριος τα επέφερε, και έκανε όπως είχε πει· επειδή, αμαρτήσατε στον Κύριο, και δεν υπακούσατε στη φωνή του, γι' αυτό έγινε σε σας αυτό το πράγμα.

⁴ Και τώρα, δες, σε έλυσα σήμερα από τα χειρόδεσμα, αυτά που ήσαν επάνω στα χέρια σου· αν σου φαίνεται καλό νάρθεις μαζί μου στη Βαβυλώνα, έλα· και εγώ θα σε περιποιηθώ· αλλά, αν σου φαίνεται κακό νάρθεις μαζί μου στη Βαβυλώνα, μείνε εδώ· δες, ολόκληρος ο τόπος είναι μπροστά σου· όπου σου φαίνεται καλό και αρεστό να πας, εκεί πήγαινε.

- ⁵ Και επειδή δεν στρεφόταν, του είπε: Γύρνα, λοιπόν, στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, που ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έβαλε κυβερνήτη επάνω στις πόλεις τού Ιούδα, και κατοίκησε μαζί του ανάμεσα στον λαό· ή, πήγαινε όπου σου φαίνεται αρεστό να πας. Και ο αρχισωματοφύλακας του έδωσε ζωτροφές και δώρα, και τον εξαπέστειλε.
- ⁶ Και ο Ιερεμίας πήγε στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, στη Μισπά, και κατοίκησε μαζί του, ανάμεσα στον λαό που είχε εναπομείνει στη γη.
- ⁷ Και όταν όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, που ήσαν στο χωράφι, αυτοί και οι άνδρες τους, άκουσαν ότι ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έκανε κυβερνήτη επάνω στη γη τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, και ότι του εμπιστεύθηκε άνδρες, και γυναίκες, και παιδιά, και από τους φτωχούς τής γης, απ' αυτούς που δεν είχαν μετοικιστεί στη Βαβυλώνα,
- ⁸ ήρθαν στον Γεδαλία στη Μισπά, και ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, και ο Ιωανάν και ο Ιωνάθαν, οι γιοι τού Καρηά, και ο Σεραΐας, ο γιος τού Τανουμέθ, και οι γιοι τού Ιωφή, του Νετωφαθίτη, και ο Ιεζανίας, ο γιος κάποιου Μααχαθίτη, αυτοί και οι άνδρες τους.
- ⁹ Και ο Γεδαλιάς, ο γιος τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, ορκίστηκε σ' αυτούς, και στους άνδρες τους, λέγοντας: Μη φοβάστε να είστε δούλοι των Χαλδαίων· κατοικήστε στη γη, και δουλεύετε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και θα είναι σε σας καλό.
- ¹⁰ Και εγώ, δέστε, θα κατοικήσω στη Μισπά, για να παρίσταμαι μπροστά στους Χαλδαίους, που θάρθουν σε μας· κι εσείς συγκεντρώστε κρασί, και οπωρικά, και λάδι, και βάλετε τα στα δοχεία σας, και κατοικήστε στις πόλεις σας, τις οποίες κρατάτε.
- ¹¹ Το ίδιο όλοι οι Ιουδαίοι, που βρίσκονται στον Μωάβ, κι αυτοί που είναι ανάμεσα στους γιους τού Αμμών, και εκείνοι στον Εδώμ, και εκείνοι που βρίσκονται σε όλους τούς τόπους, όταν άκουσαν ότι ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας άφησε υπόλοιπο στον Ιούδα, και ότι έβαλε κυβερνήτη τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν,
- ¹² τότε, επέστρεψαν όλοι οι Ιουδαίοι από όλους τούς τόπους όπου ήσαν διασπαρμένοι, και ήρθαν στη γη τού Ιούδα, στον Γεδαλία στη Μισπά, και συγκέντρωσαν κρασί και οπωρικά υπερβολικά πολλά.
- ¹³ Και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων που ήσαν στο χωράφι, ήρθαν στον Γεδαλία στη Μισπά.
- ¹⁴ Και του είπαν: Στ' αλήθεια, ξέρεις ότι ο Βααλείς, ο βασιλιάς των γιων Αμμών έστειλε τον Ισμαήλ, τον γιο τού Νεθανία, για να σε φονεύσει; Αλλ' ο Γεδαλιάς, ο γιος τού Αχικάμ, δεν τους πίστεψε.
- ¹⁵ Τότε, ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, μίλησε κρυφά στον Γεδαλία στη Μισπά, λέγοντας: Ας πάω τώρα, και ας πατάξω τον Ισμαήλ, τον γιο τού Νεθανία, και δεν θα το μάθει κανένας· γιατί να σε φονεύσει, και έτσι όλοι οι Ιουδαίοι, που είναι συγκεντρωμένοι γύρω σου, να διασκορπιστούν, και να χαθεί το υπόλοιπο του Ιούδα;
- ¹⁶ Ο Γεδαλιάς, όμως, ο γιος τού Αχικάμ, είπε στον Ιωανάν, τον γιο τού Καρηά: Μη κάνεις αυτό το πράγμα· επειδή, λες αναληθή λόγια για τον Ισμαήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 41

ΚΑΙ κατά τον έβδομο μήνα, ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, γιου τού Ελισαμά, από το βασιλικό σπέρμα, και από τους άρχοντες του βασιλιά, και μαζί του δέκα άνδρες, ήρθαν στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, στη Μισπά· και εκεί έφαγαν μαζί ψωμί στη Μισπά.

² Και σηκώθηκε ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, και οι δέκα άνδρες που ήσαν μαζί του, και χτύπησαν με ρομφαία τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, και τον θανάτωσαν, αυτόν που ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας είχε κάνει κυβερνήτη επάνω στη γη.

³ Και όλους τούς Ιουδαίους, που ήσαν μαζί του, μαζί με τον Γεδαλία στη Μισπά, και τους

Χαλδαίους, που βρέθηκαν εκεί, άνδρες πολεμιστές, ο Ισμαήλ τούς πάταξε.

⁴ Και τη δεύτερη ημέρα, αφού θανάτωσε τον Γεδαλία, και δεν το είχε μάθει κανένας,

⁵ τότε, μερικοί από τη Συχέμ, από τη Σηλώ, και από τη Σαμάρεια, 80 άνδρες, με ξυρισμένα τα πηγούνια τους, και σχισμένα τα ιμάτια, και με εντομές στο σώμα, έρχονταν μαζί με προσφορά και λιβάνι στο χέρι τους, για να φέρουν στον οίκο τού Κυρίου.

⁶ Και ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, βγήκε έξω από τη Μισπά, σε συνάντησή τους, κλαίγοντας καθώς πορευόταν· και όταν τους συνάντησε, τους είπε: Μπείτε μέσα στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ.

⁷ Και όταν ήρθαν στο μέσον τής πόλης, ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, τους έσφαξε, και τους έρριξε στο μέσον τού λάκκου, αυτός και οι άνδρες που ήσαν μαζί του.

⁸ Βρέθηκαν, όμως, δέκα άνδρες ανάμεσά τους, και είπαν στον Ισμαήλ: Να μη μας θανατώσεις· επειδή, έχουμε στο χωράφι θησαυρούς, σιτάρι, και κριθάρι, και λάδι, και μέλι. Έτσι, συγκρατήθηκε, και δεν τους θανάτωσε ανάμεσα στους αδελφούς τους.

⁹ Και ο λάκκος, στον οποίο ο Ισμαήλ έρριξε όλα τα πτώματα των ανδρών, που είχε πατάξει εξαιτίας τού Γεδαλία, ήταν εκείνος που είχε κάνει ο βασιλιάς Ασά, από τον φόβο του Βασά, του βασιλιά του Ισραήλ· αυτόν, ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, τον γέμισε με τους θανατωθέντες.

¹⁰ Και ο Ισμαήλ αιχμαλώτισε ολόκληρο το υπόλοιπο του λαού, που ήταν στη Μισπά, τις θυγατέρες τού βασιλιά, και ολόκληρο τον λαό που εναπέμεινε στη Μισπά, που ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, είχε εμπιστευθεί στον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ· και ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, τα αιχμαλώτισε, και αναχώρησε για να περάσει στους γιους Αμμών.

¹¹ Και όταν άκουσε ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, που ήσαν μαζί του, όλα τα κακά που έκανε ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία,

¹² πήραν όλους τούς άνδρες, και πήγαν να πολεμήσουν με τον Ισμαήλ, τον γιο τού Νεθανία, και τον βρήκαν κοντά στα πολλά νερά, που είναι στη Γαβαών.

¹³ Και καθώς ολόκληρος ο λαός, που ήταν μαζί με τον Ισμαήλ, είδε τον Ιωανάν, τον γιο τού Καρηά, και όλους τούς αρχηγούς των στρατευμάτων, που ήσαν μαζί του, χάρηκαν.

¹⁴ Και στράφηκαν ολόκληρος ο λαός, που ο Ισμαήλ είχε αιχμαλωτίσει από τη Μισπά, και γύρισαν και πήγαν μαζί με τον Ιωανάν, τον γιο τού Καρηά.

¹⁵ Αλλά, ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, ξέφυγε από τον Ιωανάν μαζί με οκτώ άνδρες, και πήγε στους γιους Αμμών.

¹⁶ Και πήρε ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων που ήσαν μαζί του, ολόκληρο το υπόλοιπο του λαού, που ελευθέρωσε από τον Ισμαήλ, τον γιο τού Νεθανία, από τη Μισπά, αφού είχε πατάξει τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, τους δυνατούς άνδρες τού πολέμου, και τις γυναίκες, και τα παιδιά, και τους ευνούχους, που αιχμαλώτισε από τη Γαβαών,

¹⁷ και πήγαν και κατοίκησαν στην κατοικία τού Χιμάμ, που είναι κοντά στη Βηθλεέμ, για να πάνε να μπουν μέσα στην Αίγυπτο,

¹⁸ εξαιτίας των Χαλδαίων· επειδή, φοβήθηκαν απ' αυτούς, για τον λόγο ότι ο Ισμαήλ, ο γιος τού Νεθανία, είχε πατάξει τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, που ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας είχε κάνει κυβερνήτη επάνω στη γη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 42

Και ήρθαν όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και ο Ιεζανίας, ο γιος τού Ωσαΐα, και ολόκληρος ο λαός, από μικρόν μέχρι μεγάλον,

² και είπαν στον προφήτη Ιερεμία: Ας γίνει, παρακαλούμε, δεκτή η δέησή μας μπροστά σου, και δέησου για μας στον Κύριο τον Θεό σου, για όλους αυτούς που εναπέμειναν· επειδή, μείναμε λίγοι από πολλούς, όπως μας βλέπουν τα μάτια σου·

³ για να μας φανερώσει ο Κύριος ο Θεός σου τον δρόμο στον οποίο πρέπει να περπατήσουμε, και το πράγμα που πρέπει να κάνουμε.

⁴ Και ο προφήτης Ιερεμίας είπε σ' αυτούς: Άκουσα· δέστε, θα δεηθώ στον Κύριο τον Θεό μας, σύμφωνα με τα λόγια σας· και οποιονδήποτε λόγο απαντήσει για σας ο Κύριος, θα σας τον αναγγείλω· δεν θα κρύψω τίποτε.

⁵ Κι αυτοί είπαν στον Ιερεμία: Ο Κύριος ας είναι αληθινός και πιστός μάρτυρας ανάμεσά μας, ότι σίγουρα θα κάνουμε σύμφωνα με όλα τα λόγια, με τα οποία ο Κύριος ο Θεός σου θα σε αποστείλει σε μας·

⁶ είτε καλό και είτε κακό, θα υπακούσουμε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μας, στον οποίο εμείς σε στέλνουμε, για να μας γίνει καλό, όταν υπακούσουμε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μας.

⁷ Ύστερα από δέκα ημέρες, έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία.

⁸ Και κάλεσε τον Ιωανάν, τον γιο τού Καρηά, και όλους τους αρχηγούς των στρατευμάτων, που ήσαν μαζί του, και ολόκληρο τον λαό, από μικρόν μέχρι μεγάλον,

⁹ και τους είπε: Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός τού Ισραήλ, προς τον οποίο με στείλατε, για να υποβάλω τη δέησή σας μπροστά του·

¹⁰ αν εξακολουθείτε να κατοικείτε σ' αυτή τη γη, τότε θα σας οικοδομήσω, και δεν θα σας καταγκρεμίσω, και θα σας φυτέψω, και δεν θα σας ξεριζώσω· επειδή, μετανόησα για το κακό που έκανα σε σας.

¹¹ Μη φοβηθείτε από τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, από τον οποίο τώρα φοβάστε· μη φοβηθείτε απ' αυτόν, λέει ο Κύριος· επειδή, εγώ είμαι μαζί σας, για να σας σώσω, και να σας ελευθερώσω από το χέρι του.

¹² Και θα σας δώσω οικτιρμούς, για να σας λυπηθεί, και να σας επαναφέρει στη γη σας.

¹³ Αλλ' αν εσείς λέτε: Δεν θα κατοικήσουμε σ' αυτή τη γη, μη υπακούοντας στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού μας,

¹⁴ λέγοντας: Όχι· αλλά, θα μπορούμε μέσα στη γη τής Αιγύπτου, όπου δεν θα βλέπουμε πόλεμο, και δεν θα ακούμε ήχο σάλπιγγας, και δεν θα πεινάσουμε από ψωμί, και θα κατοικήσουμε εκεί·

¹⁵ γι' αυτό, ακούστε τώρα τον λόγο τού Κυρίου, εσείς οι υπόλοιποι του Ιούδα: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Αν εσείς προσηλώσετε το πρόσωπό σας, στο να μπείτε μέσα στην Αίγυπτο, και πάτε να παροικήσετε εκεί,

¹⁶ τότε, η μάχαιρα, που εσείς φοβάστε, θα σας φτάσει εκεί στη γη τής Αιγύπτου· και η πείνα, από την οποία εσείς τρομάζετε θα είναι προσκολλημένη πίσω σας εκεί στην Αίγυπτο, εκεί θα πεθάνετε·

¹⁷ και όλοι οι άνδρες, που είχαν προσηλώσει το πρόσωπό τους να πάνε στην Αίγυπτο για να παροικήσουν εκεί, θα πεθάνουν από μάχαιρα, από πείνα, και από μεταδοτική αρρώστια· και κανένας απ' αυτούς δεν θα μείνει ή θα ξεφύγει από το κακό, που εγώ θα φέρω επάνω τους.

¹⁸ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Όπως ο θυμός μου και η οργή μου ξεχύθηκαν επάνω στους κατοίκους τής Ιερουσαλήμ, έτσι η οργή μου θα ξεχυθεί επάνω σας, όταν μπείτε μέσα στην Αίγυπτο· και θα είστε για βδέλυγμα, και για θάμβος, και για κατάρα, και για όνειδος· και δεν θα δείτε πλέον αυτό τον τόπο.

- ¹⁹ Ο Κύριος είπε για σας: Ω, υπόλοιποι του Ιούδα, μη πάτε στην Αίγυπτο· γνωρίστε καλά ότι σήμερα διαμαρτυρήθηκα εναντίον σας.
- ²⁰ Επειδή, εσείς εργαστήκατε με δόλο στις ψυχές σας, όταν με στείλατε προς τον Κύριο τον Θεό σας, λέγοντας: Δείσου για μας στον Κύριο τον Θεό μας· και σύμφωνα με όλα όσα μιλήσει ο Κύριος ο Θεός μας, έτσι να αναγγείλεις σε μας, και θα το κάνουμε.
- ²¹ Και σας το ανήγγειλα σήμερα· και δεν υπακούσατε στη φωνή τού Κυρίου τού Θεού σας ούτε σε όλα για τα οποία με έστειλε σε σας.
- ²² Τώρα, λοιπόν, να ξέρετε σίγουρα, ότι θα πεθάνετε από μάχαιρα, από πείνα, και από μεταδοτική αρρώστια, στον τόπο όπου επιθυμείτε να πάτε για να παροικήσετε εκεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 43

Και όταν ο Ιερεμίας σταμάτησε να μιλάει προς ολόκληρο τον λαό όλα τα λόγια τού Κυρίου τού Θεού τους, για τους οποίους ο Κύριος ο Θεός τους τον έστειλε σ' αυτούς, όλα αυτά τα λόγια,

- ² τότε, μίλησε ο Αζαρίας, ο γιος τού Ωσαΐα, και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι υπερήφανοι άνδρες, λέγοντας στον Ιερεμία: Λες ψέματα· ο Κύριος ο Θεός μας δεν σε έστειλε να πεις: Μη πάτε στην Αίγυπτο για να παροικήσετε εκεί·
- ³ αλλά, σε διεγείρει ο Βαρούχ, ο γιος τού Νηρία, εναντίον μας, για να μας παραδώσεις στο χέρι των Χαλδαιών, να μας θανατώσουν, και να μας φέρουν αιχμαλώτους στη Βαβυλώνα.
- ⁴ Και ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, και ολόκληρος ο λαός, δεν υπάκουσαν στη φωνή τού Κυρίου, για να κατοικήσουν στη γη τού Ιούδα·
- ⁵ αλλά, ο Ιωανάν, ο γιος τού Καρηά, και όλοι οι αρχηγοί των στρατευμάτων, πήραν όλους τους υπόλοιπους του Ιούδα, που είχαν επιστρέψει από όλα τα έθνη, όπου είχαν διασπαρεί, για να κατοικήσουν στη γη του Ιούδα,
- ⁶ τους άνδρες, και τις γυναίκες, και τα παιδιά, και τις θυγατέρες τού βασιλιά, και κάθε άνθρωπο, που ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν είχε αφήσει μαζί με τον Γεδαλία, τον γιο τού Αχικάμ, γιου τού Σαφάν, και τον προφήτη Ιερεμία, και τον Βαρούχ, τον γιο τού Νηρία·
- ⁷ και μπήκαν μέσα στη γη τής Αιγύπτου· επειδή, δεν υπάκουσαν στη φωνή τού Κυρίου· και ήρθαν μέχρι την Τάφνης.
- ⁸ Και έγινε λόγος τού Κυρίου στον Ιερεμία στην Τάφνης, λέγοντας:
- ⁹ Πάρε στο χέρι σου μεγάλες πέτρες, και να τις κρύψεις, μπροστά στα μάτια των ανδρών των Ιουδαίων, μέσα σε άργιλο, στο καμίνι από κεραμίδια, που είναι στην είσοδο του παλατιού τού Φαραώ στην Τάφνης·
- ¹⁰ και πες τους: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός του Ισραήλ· δέστε, θα στείλω και θα πάρω τον Ναβουχοδονόσορα, τον βασιλιά της Βαβυλώνας, τον δούλο μου, και θα βάλω τον θρόνο του επάνω από τις πέτρες αυτές, που έκρυψα· και θα απλώσει τη βασιλική του σκηνή επάνω τους.
- ¹¹ Και θάρθει και θα πατάξει τη γη τής Αιγύπτου, και θα παραδώσει τους μεν για θάνατο, σε θάνατο· τους δε άλλους για αιχμαλωσία, σε αιχμαλωσία, αυτούς δε που είναι για ρομφαία, σε ρομφαία.
- ¹² Και θα ανάψω φωτιά στους οίκους των θεών τής Αιγύπτου· και θα κατακάψει τους μεν, ενώ τους άλλους θα τους φέρει σε αιχμαλωσία· και θα ντυθεί τη γη τής Αιγύπτου, όπως ο

ποιμένας ντύνεται το ιμάτιό του· και θα βγει από εκεί έξω με ειρήνη.

13 Και θα συντρίψει τα είδωλα του οίκου τού ήλιου, που είναι στην Αίγυπτο· και θα κατακάψω με φωτιά τους οίκους των θεών των Αιγυπτίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 44

Ο ΛΟΓΟΣ, που έγινε στον Ιερεμία, για όλους τούς Ιουδαίους, που κατοικούσαν στη γη τής Αιγύπτου, αυτών που κατοικούσαν στη Μιγδώλ, και στην Τάφνης, και στη Νωφ, και στη γη Παθρώς, λέγοντας:

2 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Εσείς είδατε όλα τα κακά, που έφερα επάνω στην Ιερουσαλήμ, και επάνω σε όλες τις πόλεις τού Ιούδα· και δέστε, αυτές είναι σήμερα έρημες, και δεν υπάρχει κάποιος να κατοικεί σ' αυτές,

3 εξαιτίας τής κακίας τους, που έπραξαν για να με παροργίσουν, πηγαίνοντας να θυμιάζουν, και να λατρεύουν άλλους θεούς, που αυτοί δεν είχαν γνωρίσει ούτε εσείς ούτε οι πατέρες σας.

4 Και έστειλα σε σας όλους τούς δούλους μου τους προφήτες, σηκωνόμενος το πρωί και αποστέλλοντας, λέγοντας: Μη πράττετε αυτό το βδελυρό πράγμα, που εγώ μισώ.

5 Αλλά, δεν άκουσαν ούτε έστρεψαν το αυτί τους για να επιστρέψουν από την κακία τους, ώστε να μη θυμιάζουν σε άλλους θεούς.

6 Γι' αυτό, ξεχύθηκε η οργή μου και ο θυμός μου, και άναψε στις πόλεις τού Ιούδα, και στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ· και έγιναν έρημες, άβατες, μέχρι αυτή την ημέρα.

7 Και τώρα, έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Γιατί εσείς πράττετε το μεγάλο αυτό κακό ενάντια στις ψυχές σας, ώστε να αφανίσετε από σας, άνδρα και γυναίκα, νήπιο και θηλάζον, ανάμεσα από τον Ιούδα, για να μη μείνει σε σας υπόλοιπο·

8 παροργίζοντας εμένα με τα έργα των χεριών σας, θυμιάζοντας σε άλλους θεούς στη γη τής Αιγύπτου, όπου ήρθατε να παροικήσετε εκεί, ώστε να αφανίσετε τον εαυτό σας, και να γίνετε κατάρα και όνειδος ανάμεσα σε όλα τα έθνη τής γης;

9 Μήπως λησμονήσατε τις κακίες των πατέρων σας, και τις κακίες των βασιλιάδων τού Ιούδα, και τις κακίες αυτών των γυναικών, και τις κακίες σας, και τις κακίες των γυναικών σας, που έπραξαν στη γη τού Ιούδα, και στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ;

10 Δεν ταπεινώθηκαν μέχρι αυτή την ημέρα ούτε φοβήθηκαν ούτε περπάτησαν στον νόμο μου, και στα διατάγματά μου, που είχα βάλει μπροστά σας, και μπροστά στους πατέρες σας.

11 Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, εγώ θα στήσω το πρόσωπό μου εναντίον σας για κακό, και για να εξολοθρεύσω ολόκληρο τον Ιούδα.

12 Και θα πάρω τους υπόλοιπους του Ιούδα, που έστησαν το πρόσωπό τους για να πάνε στη γη τής Αιγύπτου, ώστε να παροικήσουν εκεί, και όλοι θα καταναλωθούν μέσα στη γη τής Αιγύπτου· θα πέσουν από μάχαιρα, θα καταναλωθούν από πείνα, από μικρόν μέχρι μεγάλον, θα πεθάνουν από μάχαιρα και από πείνα· και θα είναι για βδέλυγμα, για θάμβος, και για κατάρα, και για όνειδος.

13 Επειδή, θα επισκεφθώ αυτούς που κατοικούν επάνω στη γη τής Αιγύπτου, όπως επισκέφθηκα την Ιερουσαλήμ, με μάχαιρα, με πείνα, και με μεταδοτική αρρώστια.

14 Και κανένας από τους υπόλοιπους του Ιούδα, που απήλθαν στη γη τής Αιγύπτου για να παροικήσουν εκεί, θα ξεφύγει ή θα διασωθεί, για να επιστρέψει στη γη τού Ιούδα, στην οποία αυτοί έχουν προσηλωμένη την ψυχή τους, για να επιστρέψουν να κατοικήσουν εκεί· επειδή, δεν θα επιστρέψουν, παρά μόνον οι διασωσμένοι.

- 15** Και όλοι οι άνδρες, αυτοί που γνωρίζουν ότι οι γυναίκες τους θυμιάζαν σε άλλους θεούς, όλες οι γυναίκες που παραστέκονταν, μια μεγάλη συγκέντρωση, και ολόκληρος ο λαός, αυτοί που κατοικούσαν στη γη τής Αιγύπτου, στην Παθρώς, απάντησαν προς τον Ιερεμία, λέγοντας:
- 16** Για τον λόγο, που μας μίλησες στο όνομα του Κυρίου, δεν θα σε ακούσουμε·
- 17** αλλά, θα κάνουμε οπωσδήποτε κάθε πράγμα που βγαίνει από το στόμα μας, για να θυμιάζουμε στη βασίλισσα του ουρανού, και να κάνουμε σ' αυτήν σπονδές, όπως κάναμε εμείς και οι πατέρες μας, οι βασιλιάδες μας, και οι άρχοντές μας, μέσα στις πόλεις τού Ιούδα, και μέσα στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ· και χορταίναμε ψωμί, και περνούσαμε καλά, και κακό δεν βλέπαμε.
- 18** Αλλά, από τότε που σταματήσαμε να θυμιάζουμε στη βασίλισσα του ουρανού, και να κάνουμε σ' αυτήν σπονδές, στερηθήκαμε τα πάντα, και καταναλωθήκαμε με μάχαιρα και με πείνα.
- 19** Και όταν εμείς θυμιάζαμε στη βασίλισσα του ουρανού, και κάναμε σ' αυτήν σπονδές, μήπως χωρίς τους άνδρες μας κάναμε εμείς σ' αυτήν γλυκίσματα για να την προσκυνάμε, και κάναμε σ' αυτήν σπονδές;
- 20** Και ο Ιερεμίας είπε σε ολόκληρο τον λαό, στους άνδρες και στις γυναίκες, και σε ολόκληρο τον λαό, που του απάντησαν μ' αυτό τον τρόπο, λέγοντας:
- 21** Μήπως το θυμίαμα που θυμιάζατε στις πόλεις τού Ιούδα, και στις πλατείες τής Ιερουσαλήμ, εσείς και οι πατέρες σας, οι βασιλιάδες σας και οι άρχοντές σας, και ο λαός τού τόπου, δεν το θυμήθηκε ο Κύριος και δεν ανέβηκε στην καρδιά του;
- 22** Ωστε, ο Κύριος δεν μπόρεσε πλέον να υποφέρει, εξαιτίας τής κακίας των έργων σας, εξαιτίας των βδελυγμάτων, που κάνατε· γι' αυτό, η γη σας έγινε ερήμωση, και θάμβος, και κατάρα, χωρίς κάτοικο, μέχρι αυτή την ημέρα.
- 23** Επειδή, θυμιάζατε, και επειδή αμαρτάνατε στον Κύριο, και δεν υπακούσατε στη φωνή τού Κυρίου ούτε περπατήσατε στον νόμο του, και στα διατάγματά του, και στα μαρτύριά του, γι' αυτό συνέβηκε σε σας αυτό το κακό, μέχρι αυτή την ημέρα.
- 24** Και ο Ιερεμίας είπε σε ολόκληρο τον λαό, και σε όλες τις γυναίκες: Ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, ολόκληρος ο Ιούδας, που βρίσκεται στη γη τής Αιγύπτου·
- 25** έτσι μίλησε ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, λέγοντας: Εσείς και οι γυναίκες σας, και μιλήσατε με το στόμα σας, και εκτελέσατε με τα χέρια σας, λέγοντας: Θα εκπληρώσουμε οπωσδήποτε τις ευχές μας, που ευχηθήκαμε, να θυμιάζουμε στη βασίλισσα του ουρανού, και να κάνουμε σ' αυτή σπονδές· οπωσδήποτε, λοιπόν, θα εκπληρώσετε τις ευχές σας, και εξάπαντος θα εκτελέσετε τις ευχές σας.
- 26** Γι' αυτό, ακούστε τον λόγο τού Κυρίου, ολόκληρος ο Ιούδας, που κατοικείτε στη γη τής Αιγύπτου· δέστε, ορκίστηκα στο μεγάλο μου όνομα, λέει ο Κύριος, ότι το όνομά μου δεν θα ονομαστεί πλέον στο στόμα κανενός άνδρα τού Ιούδα, σε ολόκληρη τη γη τής Αιγύπτου, ώστε να λέει: Ζει ο Κύριος ο Θεός.
- 27** Δέστε, θα αγρυπνώ επάνω τους για κακό, και όχι για καλό· και όλοι οι άνδρες τού Ιούδα, που είναι στη γη τής Αιγύπτου, θα καταναλωθούν από μάχαιρα, και από πείνα, μέχρις ότου εκλείψουν.
- 28** Ενώ, οι διασωσμένοι από τη μάχαιρα, λίγοι σε αριθμό, θα επιστρέψουν από την Αίγυπτο στη γη τού Ιούδα· και όλοι οι υπόλοιποι του Ιούδα, που είχαν φύγει στη γη τής Αιγύπτου για να παροικήσουν εκεί, θα γνωρίσουν τίνος ο λόγος θα εκπληρωθεί, ο δικός μου ή ο δικός τους.
- 29** Και τούτο θα είναι το σημάδι σε σας, λέει ο Κύριος, ότι εγώ θα σας τιμωρήσω σ' αυτό τον τόπο, για να γνωρίσετε ότι τα λόγια μου θα εκπληρωθούν εναντίον σας για κακό, οπωσδήποτε·

³⁰ έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, εγώ θα παραδώσω τον Φαραώ-ουαφρή, τον βασιλιά της Αιγύπτου, στο χέρι των εχθρών του, και στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή του, όπως παρέδωσα τον Σεδεκία, τον βασιλιά του Ιούδα, στο χέρι του Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά της Βαβυλώνας, του εχθρού του, και ο οποίος ζητούσε την ψυχή του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 45

Ο ΛΟΓΟΣ που μίλησε ο προφήτης Ιερεμίας προς τον Βαρούχ, τον γιο του Νηρία, όταν έγραψε αυτά τα λόγια σε βιβλίο από το στόμα του Ιερεμιά, στον τέταρτο χρόνο του Ιωακείμ, γιου του Ιωσία, βασιλιά του Ιούδα, λέγοντας:

² Έτσι λέει ο Κύριος, ο Θεός του Ισραήλ, για σένα, Βαρούχ:

³ Είπες: Αλλοίμονο, τώρα, σε μένα! Επειδή, ο Κύριος πρόσθεσε πόνο στη θλίψη μου· απέκαμα στον στεναγμό μου, και δεν βρίσκω ανάπαυση.

⁴ Θα του πεις ως εξής: Έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εκείνο που οικοδόμησα, εγώ θα το κατεδαφίσω· και εκείνο που φύτεψα, εγώ θα το εκριζώσω, και ολόκληρη αυτή τη γη.

⁵ Κι εσύ ζητάς μεγάλα για τον εαυτό σου; Μη ζητάς· επειδή, δες, εγώ θα φέρω κακά επάνω σε κάθε σάρκα, λέει ο Κύριος, αλλά τη ζωή σου θα τη δώσω σε σένα σαν λάφυρο, σε όλους τούς τόπους όπου πηγαίνεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 46

Ο ΛΟΓΟΣ του Κυρίου, που έγινε στον προφήτη Ιερεμία, ενάντια στα έθνη.

² ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ, ενάντια στη δύναμη του Φαραώ-νεχαώ, βασιλιά της Αιγύπτου, που ήταν κοντά στον ποταμό Ευφράτη, στη Χαρκεμής, που την πάταξε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς της Βαβυλώνας, στον τέταρτο χρόνο του Ιωακείμ, γιου του Ιωσία, του βασιλιά του Ιούδα.

³ Αναλάβετε ασπίδα και επιμήκη ασπίδα, και ελάτε σε πόλεμο.

⁴ Ζέψτε τα άλογα και ανεβείτε, καβαλάρηδες, και παρασταθείτε με περικεφαλαίες· γυαλίστε τις λόγχες, ντυθείτε τους θώρακες.

⁵ Γιατί τους είδα φοβισμένους, να τρέπονται προς τα πίσω; Ενώ οι ισχυροί τους συντρίφτηκαν, και έφυγαν με βιασύνη, χωρίς να βλέπουν προς τα πίσω· τρόμος από παντού, λέει ο Κύριος.

⁶ Ο γρήγορος ας μη ξεφύγει, και ο ισχυρός ας μη διασωθεί· θα προσκόψουν, και θα πέσουν προς τον βορρά, κοντά στον ποταμό Ευφράτη.

⁷ Ποιος είναι αυτός, που ανεβαίνει σαν πλημμύρα, που τα νερά του περιστρέφονται σαν ποτάμια;

⁸ Ανεβαίνει η Αίγυπτος σαν πλημμύρα, και τα νερά της περιστρέφονται σαν ποτάμια· και λέει: Θα ανέβω· και θα σκεπάσω τη γη· θα αφανίσω την πόλη, κι αυτούς που κατοικούν μέσα σ' αυτή.

⁹ Ανεβαίνετε, άλογα, και να είστε μανιώδεις, άμαξες· και ας βγουν οι ισχυροί, οι Αιθίοπες, και οι Λίβυοι, που κρατούν την ασπίδα, και οι Λυδοί, που κρατούν και τεντώνουν τόξο.

¹⁰ Επειδή, αυτή η ημέρα είναι στον Κύριο τον Θεό των δυνάμεων, ημέρα εκδίκησης, για να εκδικηθεί τους εχθρούς του· και η μάχαιρα θα τους καταφάει, και θα χορτάσει και θα μεθύσει από το αίμα τους· επειδή, ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων έχει θυσία στη γη του βορρά, κοντά στον ποταμό Ευφράτη.

¹¹ Ανέβα στη Γαλαάδ, και πάρε βάλσαμο, παρθένα, θυγατέρα της Αιγύπτου· μάταια θα

πληθαίνεις τα γιατρικά· θεραπεία δεν υπάρχει για σένα.

12 Τα έθνη άκουσαν τη ντροπή σου, και η κραυγή σου γέμισε τη γη· επειδή, ο ισχυρός προσέκρουσε ενάντια στον ισχυρό, και οι δύο έπεσαν εκεί μαζί.

13 Ο λόγος που μίλησε ο Κύριος στον προφήτη Ιερεμία, για την έλευση του Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, για να πατάξει τη γη τής Αιγύπτου.

14 Αναγγείλατε στην Αίγυπτο, και κηρύξτε στη Μιγδώλ, και κηρύξτε στη Νωφ και στην Τάφνης· πείτε: Παραστάσου, και ετοιμάσου· επειδή, η μάχαιρα κατέφαγε αυτούς που είναι γύρω σου.

15 Γιατί οι ανδρείοι σου στρώθηκαν καταγής; Δεν στέκονται, επειδή ο Κύριος τους απέσπρωξε.

16 Πλήθυνε αυτούς που προσκρούουν, μάλιστα ο ένας έπεφτε επάνω στον άλλον· και έλεγαν: Σήκω, και ας επιστρέψουμε στον λαό μας, και στη γη τής γέννησής μας, μπροστά από την εξολοθρευτική μάχαιρα.

17 Εκεί βόησαν, ο Φαραώ, ο βασιλιάς τής Αιγύπτου, χάθηκε, πέρασε τον διορισμένο καιρό.

18 Ζω εγώ, λέει ο Βασιλιάς, του οποίου το όνομα είναι ο Κύριος των δυνάμεων· Όπως το Θαβώρ είναι ανάμεσα στα βουνά, και όπως ο Κάρμηλος κοντά στη θάλασσα, έτσι θάρθει εκείνος, οπωσδήποτε.

19 Θυγατέρα, που κατοικείς στην Αίγυπτο, προετοιμάσου για αιχμαλωσία· επειδή, η Νωφ θα αφανιστεί και θα ερημωθεί, ώστε να μη υπάρχει εκείνος που κατοικεί.

20 Η Αίγυπτος είναι σαν ωραιότατο δαμάλι, όμως έρχεται ο όλεθρος· έρχεται από τον βορρά.

21 Και αυτοί οι μισθωτοί της είναι στο μέσον της, σαν παχιά βόδια· επειδή, και αυτοί στράφηκαν, έφυγαν μαζί· δεν στάθηκαν, για τον λόγο ότι, η ημέρα τής συμφοράς τους ήρθε επάνω τους, ο καιρός τής επίσκεψής τους.

22 Η φωνή της θα βγει σαν του φιδιού· επειδή, θα κινηθούν με δύναμη, και θάρθουν επάνω της με πελέκεις, σαν ξυλοκόποι.

23 Θα κατακόψουν το δάσος της, λέει ο Κύριος, αν και είναι αμέτρητο· επειδή, κατά το πλήθος, είναι περισσότεροι από την ακρίδα, και αναρίθμητοι.

24 Η θυγατέρα τής Αιγύπτου θα καταντροπιαστεί· θα παραδοθεί στο χέρι τού λαού τού βορρά.

25 Ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ, λέει: Δέστε, θα τιμωρήσω το πλήθος τής Νω, και τον Φαραώ, και την Αίγυπτο, και τους θεούς της, και τους βασιλιάδες της, τον Φαραώ τον ίδιο, κι αυτούς που έχουν το θάρρος τους επάνω σ' αυτόν·

26 και θα τους παραδώσω στο χέρι εκείνων που ζητούν την ψυχή τους, και στο χέρι τού Ναβουχοδονόσορα, του βασιλιά τής Βαβυλώνας, και στο χέρι των δούλων του· και ύστερα απ' αυτά, θα κατοικηθεί, όπως στις προγενέστερες ημέρες, λέει ο Κύριος.

27 Εσύ, όμως, δούλε μου Ιακώβ, μη φοβηθείς ούτε να δειλιάσεις, Ισραήλ· επειδή, δες, θα σε σώσω από τον μακρινό τόπο, και το σπέρμα σου από τη γη τής αιχμαλωσίας τους· και ο Ιακώβ θα επιστρέψει, και θα ησυχάσει και θα αναπαυθεί, και δεν θα υπάρχει εκείνος που εκφοβίζει.

28 Μη φοβηθείς εσύ, δούλε μου Ιακώβ, λέει ο Κύριος· επειδή, εγώ είμαι μαζί σου· επειδή, και αν ακόμα κάνω συντέλεια όλων των εθνών όπου σε έχω εξώσει, σε σένα, όμως, δεν θα κάνω συντέλεια, αλλά θα σε παιδαγωγήσω με κρίση, και δεν θα σε αθώσω ολοκληρωτικά.

Ο ΛΟΓΟΣ τού Κυρίου, που έγινε στον προφήτη Ιερεμία, ενάντια ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΙΣΤΑΙΟΥΣ, πριν ο Φαραώ πατάξει τη Γάζα.

² Έτσι λέει ο Κύριος: Δέστε, νερά ανεβαίνουν από τον βορρά, και θα είναι χείμαρρος που πλημμυρίζει, και θα πλημμυρίσουν τη γη, και το πλήρωμά της, την πόλη κι αυτούς που κατοικούν μέσα σ' αυτή· τότε, οι άνθρωποι θα αναβοήσουν, και όλοι οι κάτοικοι της γης θα ολολύξουν.

³ Από τον κρότο των πατημάτων των όπλων των ρωμαλαίων του αλόγων, από τον σεισμό των αμαξών του, από τον ήχο των τροχών του, οι πατέρες δεν θα στραφούν προς τα παιδιά, εξαιτίας τής ατονίας των χεριών,

⁴ εξαιτίας τής επερχόμενης ημέρας για να αφανίσει όλους τούς Φιλισταίους, και να αποκόψει από την Τύρο και από τη Σιδώνα κάθε βοηθό που εναπέμεινε· επειδή, ο Κύριος θα αφανίσει τούς Φιλισταίους, το υπόλοιπο του νησιού Καφθόρ.

⁵ Φαλάκρωμα ήρθε επάνω στη Γάζα· η Ασκάλωνα χάθηκε μαζί με το υπόλοιπο της κοιλάδας τους. Μέχρι πότε θα κάνεις εντομές στον εαυτό σου;

⁶ Ω, μάχαιρα του Κυρίου, μέχρι πότε δεν θα ησυχάσεις; Μπες μέσα στη θήκη σου, αναπαύσου, και ησύχασε.

⁷ Πώς να ησυχάσεις; Επειδή, ο Κύριος της έδωσε παραγγελία ενάντια στην Ασκάλωνα, και ενάντια στην παραθαλάσσια περιοχή· εκεί τη διόρισε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 48

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΜΩΑΒ. Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Αλλοίμονο στη Νεβώ! Επειδή, χάθηκε· η Κιριαθαΐμ καταντροπιάστηκε, κυριεύθηκε· η Μισγάβ καταντροπιάστηκε, και τρόμαξε.

² Δεν θα υπάρχει πλέον καύχημα στον Μωάβ· στην Εσεβών βουλευέθηκαν εναντίον της κακό· ελάτε, και ας την εξαλείψουμε από το να είναι έθνος· κι εσύ, Μαδμέν, θα κατεδαφιστείς· μάχαιρα θα σε καταδιώξει.

³ Φωνή κραυγής από το Οροναΐμ, λεηλασία και μεγάλο σύντριμμα.

⁴ Ο Μωάβ συντρίφτηκε· τα παιδιά του έβγαλαν κραυγή.

⁵ Επειδή, στην ανάβαση της Λουειθ θα υψωθεί κλάμα επάνω στο κλάμα, για τον λόγο ότι στην κατάβαση του Οροναΐμ οι εχθροί άκουσαν κραυγή συντρίμματος.

⁶ Φύγετε, σώστε τη ζωή σας, και γίνεστε σαν αγριομυρική στην έρημο.

⁷ Επειδή, μια που έλπισες επάνω στα οχυρώματά σου και επάνω στους θησαυρούς σου, θα πιαστείς κι εσύ ο ίδιος· και ο Χεμώς θα βγει σε αιχμαλωσία, οι ιερείς του, και οι άρχοντές του μαζί.

⁸ Και ο εξολοθρευτής θάρθει σε κάθε πόλη, και δεν θα ξεφύγει καμιά πόλη· ακόμα και η κοιλάδα θα χαθεί, και η πεδινή περιοχή θα αφανιστεί, όπως είπε ο Κύριος.

⁹ Δώστε φτερούγες στον Μωάβ, για να πετάξει και να ξεφύγει· επειδή, οι πόλεις του θα ερημωθούν, χωρίς να υπάρχει μέσα σ' αυτές εκείνος που κατοικεί.

¹⁰ Επικατάρατος αυτός που πράττει το έργο τού Κυρίου με τρόπο αμελή· επικατάρατος κι αυτός που αποσύρει τη μάχαιρά του από αίμα.

¹¹ Ο Μωάβ στάθηκε ατάραχος από τη νιότη του, και αναπαυόταν επάνω στον τρυγητό του, και δεν άδειασε από δοχείο σε δοχείο ούτε πήγε σε αιχμαλωσία· γι' αυτό, η γεύση του έμεινε σ' αυτόν, και η μυρουδιά του δεν άλλαξε.

¹² Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα στείλω εναντίον του μετατοπιστές, και θα τον μετατοπίσουν· και θα αδειάσουν τα δοχεία του, και θα συντρίψουν τα πιθάρια

του.

13 Και ο Μωάβ θα ντροπιαστεί για τον Χεμώς, όπως ο οίκος Ισραήλ ντροπιάστηκε για τη Βαιθήλ, την ελπίδα τους.

14 Πώς λέτε: Εμείς είμαστε ισχυροί, και άνδρες δυνατοί για πόλεμο;

15 Ο Μωάβ λεηλατήθηκε, και οι πόλεις του πυρπολήθηκαν, και οι εκλεκτοί νέοι του κατέβηκαν σε σφαγή, λέει ο Βασιλιάς, που το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων.

16 Η συμφορά του Μωάβ πλησιάζει νάρθει, και η θλίψη του σπεύδει υπερβολικά.

17 Όλοι όσοι είστε ολόγουρά του, θρηνήστε τον· και όλοι όσοι γνωρίζετε το όνομά του, πείτε: Πώς συντρίφτηκε η δυνατή ράβδος, η ένδοξη βακτηρία!

18 Θυγατέρα, εσύ που κατοικείς στη Δαιβών, κατέβα από τη δόξα, και κάθισε σε άλυδη γη· επειδή, ο λεηλάτης του Μωάβ ανεβαίνει εναντίον σου, και θα αφανίσει τα οχυρώματά σου.

19 Εσύ που κατοικείς στην Αροήρ, στάσου κοντά στον δρόμο, και παρατήρησε· ρώτησε αυτόν που φεύγει, κι αυτήν που διασώζεται, και πες: Τι έγινε;

20 Ο Μωάβ καταντροπιάστηκε· επειδή, συντρίφτηκε· ολόλυξε και βόησε· αναγγείλατε στην Αρνών, ότι ο Μωάβ λεηλατήθηκε,

21 και η κρίση ήρθε επάνω στην πεδινή γη, επάνω στην Ωλών, και επάνω στην Ιασά, και επάνω στη Μηφαάθ,

22 και επάνω στη Δαιβών, και επάνω στη Νεβώ, και επάνω στη Βαιθ-δεβλαθαΐμ,

23 και επάνω στην Κιριαθαΐμ, και επάνω στη Βαιθ-γαμούλ, και επάνω στη Βαιθ-μεών,

24 και επάνω στην Κεριώθ, και επάνω στη Βοσόρρα, και επάνω σε όλες τις πόλεις τής γης του Μωάβ, αυτές που είναι μακριά κι αυτές που είναι κοντά.

25 Το κέρας του Μωάβ κομματιάστηκε μαζί, και ο βραχίονάς του συντρίφτηκε, λέει ο Κύριος.

26 Μεθύστε τον· επειδή, μεγαλύνθηκε ενάντια στον Κύριο· και ο Μωάβ θα κυλιστεί στον εμετό του, και θα είναι κι αυτός για γέλιο.

27 Επειδή, μήπως ο Ισραήλ δεν στάθηκε για γέλιο σε σένα; Μήπως βρέθηκε ανάμεσα σε κλέφτες; Επειδή, όσες φορές μιλάς γι' αυτόν, σκιρτάς από χαρά.

28 Κάτοικοι του Μωάβ, εγκαταλείψτε τις πόλεις, και κατοικήστε σε πέτρινους τόπους, και γίνεστε σαν περιστέρι που φωλιάζει στα πλάγια του στόματος του σπηλαίου.

29 Ακούσαμε την υπερηφάνεια του Μωάβ, του υπερβολικά υπερήφανου· την υψηλοφροσύνη του, και την αλαζονεία του, και την υπερηφάνειά του, και την έπαρση της καρδιάς του.

30 Εγώ γνωρίζω τη μανία του, λέει ο Κύριος· όμως, όχι έτσι· τα ψέματά του δεν θα τελεσφορήσουν.

31 Γι' αυτό, θα ολολύξω για τον Μωάβ, και θα αναβοήσω για ολόκληρο τον Μωάβ· θα θρηνολογήσουν για τους άνδρες τής Κιρ-έρες.

32 Άμπελε της Σιβμά, θα κλάψω για σένα περισσότερο από τον κλαυθμό τής Ιαζήρ· τα κλήματά σου διαπέρασαν τη θάλασσα, έφτασαν μέχρι τη θάλασσα της Ιαζήρ· ο λεηλάτης επέπεσε επάνω στον θερισμό σου, και επάνω στον τρυγητό σου.

33 Και χαρά και αγαλλίαση εξαλείφθηκε από την καρποφόρο πεδιάδα, και από τη γη του Μωάβ· και αφαίρεσα το κρασί από τους ληνούς· κανένας δεν θα ληνοπατήσει αλαλάζοντας· αλαλαγμός δεν θα ακουστεί.

34 Εξαιτίας της κραυγής τής Εσεβών, που έφτασε μέχρι την Ελεαλή και μέχρι την Ιαάς, αυτοί έδωσαν τη φωνή τους από τη Σηγώρ μέχρι το Οροναΐμ, σαν τριετές δαμάλι· επειδή, και τα νερά του Νιμρείμ θα εκλείψουν.

- ³⁵ Και θα παύσω στον Μωάβ, λέει ο Κύριος, εκείνον που προσφέρει ολοκαύτωμα επάνω στους ψηλούς τόπους, κι αυτόν που θυμιάζει στους θεούς του.
- ³⁶ Γι' αυτό, η καρδιά μου θα βογγήξει με θρήνο για τον Μωάβ σαν αυλός, και η καρδιά μου θα βογγήξει με θρήνο σαν αυλός για τους άνδρες της Κιρ-έρες· επειδή, τα αγαθά, που αποκτήθηκαν σ' αυτή, χάθηκαν.
- ³⁷ Επειδή, κάθε κεφάλι θα είναι φαλακρό, και κάθε πηγούνι ξυρισμένο· επάνω σε όλα τα χέρια θα υπάρχουν εντομές, κι επάνω στην οσφύ, σάκος.
- ³⁸ Επάνω σε όλες τις ταρατσες τού Μωάβ, κι επάνω σε όλες τις πλατείες του θα υπάρχει θρήνος· επειδή, σύντριψα τον Μωάβ σαν σκεύος, στο οποίο δεν υπάρχει χάρη, λέει ο Κύριος.
- ³⁹ Ολολύξτε, λέγοντας: Πώς συντρίφτηκε! Πώς ο Μωάβ έστρεψε τα νώτα του με καταισχύνη! Έτσι ο Μωάβ θα είναι περιέγελος και φρίκη σε όλους όσους είναι ολόγουρά του.
- ⁴⁰ Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος· Δέστε, θα πετάξει, σαν αετός, και θα απλώσει τις φτερούγες του, επάνω στον Μωάβ.
- ⁴¹ Η Κεριώθ κυριεύθηκε, και τα οχυρώματα πιάστηκαν, και οι καρδιές των ισχυρών τού Μωάβ, κατά την ημέρα εκείνη, θα είναι σαν την καρδιά γυναίκας που κοιλοπονάει.
- ⁴² Και ο Μωάβ θα εξαλειφθεί από το να είναι λαός, επειδή μεγάλυνθηκε ενάντια στον Κύριο.
- ⁴³ Φόβος, και λάκκος, και παγίδα θα είναι επάνω σου, κάτοικε του Μωάβ, λέει ο Κύριος.
- ⁴⁴ Εκείνος που ξέφυγε από τον φόβο, θα πέσει στον λάκκο· κι εκείνος που ανέβηκε από τον λάκκο, θα πιαστεί στην παγίδα· επειδή, θα φέρω ενάντια σ' αυτόν, ενάντια στον Μωάβ, τον χρόνο τής επίσκεψής τους, λέει ο Κύριος.
- ⁴⁵ Αυτοί που έφυγαν, στάθηκαν εξασθενημένοι κάτω από τη σκιά τής Εσεβών· όμως, θα βγει φωτιά από την Εσεβών, και φλόγα μέσα από τη Σηών, και θα καταφάει το όριο του Μωάβ, και την ακρόπολη αυτών των πολεμιστών που θορυβούν.
- ⁴⁶ Αλλοίμονο σε σένα, Μωάβ! Ο λαός τού Χεμώς χάθηκε· επειδή, οι γιοι σου πιάστηκαν αιχμάλωτοι, και οι θυγατέρες σου αιχμάλωτοι.
- ⁴⁷ Εγώ, όμως, στις έσχατες ημέρες, θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τού Μωάβ, λέει ο Κύριος. Μέχρις εδώ η κρίση τού Μωάβ.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 49

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΟΥΣ ΑΜΜΩΝ. Έτσι λέει ο Κύριος: Μήπως δεν έχει γιους ο Ισραήλ; Δεν έχει κληρονόμο; Γιατί ο Μαλχόμ κληρονόμησε τη Γαδ, και ο λαός του κατοικεί στις πόλεις εκείνου;

² Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω να ακουστεί στη Ραββά των γιων Αμμών θόρυβος πολέμου· και θα είναι σωρός ερειπίων, και οι κωμοπόλεις τους θα κατακαούν με φωτιά· τότε, ο Ισραήλ θα κληρονομήσει αυτούς που τον κληρονόμησαν, λέει ο Κύριος.

³ Ολόλυξε, Εσεβών, επειδή η Γαι λεηλατήθηκε· βοήστε, οι κωμοπόλεις τής Ραββά, περιζωστείτε σάκους· θρηνήστε και τρέξτε ολόγουρα μέσα από τους φραγμούς· επειδή, ο Μαλχόμ θα πάει σε αιχμαλωσία, οι ιερείς του και οι άρχοντές του μαζί.

⁴ Γιατί καυχάσαι στις κοιλάδες; Η κοιλάδα σου διέρρευσε, θυγατέρα αποστάτρια, που έλπιζες στους θησαυρούς σου, λέγοντας: Ποιος θάρθει εναντίον μου;

⁵ Δες, εγώ φέρνω φόβο εναντίον σου, λέει ο Κύριος των δυνάμεων, από όλους τούς περιοίκους σου· και θα διασκορπιστείτε κάθε ένας κατευθείαν μπροστά του· και δεν θα υπάρχει εκείνος που θα συνάξει αυτόν που πλανιέται.

- ⁶ Και ύστερα απ' αυτά θα επιστρέψω την αιχμαλωσία των γιων Αμμών, λέει ο Κύριος.
- ⁷ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΔΩΜ. Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δεν υπάρχει πλέον σοφία στη Θαιμάν; Χάθηκε η βουλή από τους συνετούς; Έφυγε η σοφία τους;
- ⁸ Φύγετε, στραφείτε, κάντε βαθείς τόπους για κατοικία, κάτοικοι της Δαιδάν· επειδή, θα φέρω επάνω του τον όλεθρο του Ησαύ, τον καιρό τής επίσκεψής του.
- ⁹ Αν έρχονταν σε σένα τρυγητές, δεν θα άφηναν επανωστάφυλα; Αν έρχονταν κλέφτες κατά τη νύχτα, θα άρπαζαν εκείνο που τους αρκούσε.
- ¹⁰ Εγώ, όμως, γύμνωσα τον Ησαύ, αποκάλυψα τους κρυψώνες του, και δεν θα μπορέσει να κρυφτεί· λεηλατήθηκε το σπέρμα του, και οι αδελφοί του, και οι γείτονές του· κι αυτός δεν υπάρχει.
- ¹¹ Άφησε τα ορφανά σου· εγώ θα τα ζωογονήσω· και οι χήρες σου ας ελπίζουν σε μένα.
- ¹² Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εκείνοι στους οποίους δεν ταίριαζε να πιουν από το ποτήρι, πραγματικά ήπιαν· και εσύ θα μείνεις ολοκληρωτικά ατιμώρητος; Δεν θα μείνεις ατιμώρητος, αλλά θα πιεις, οπωσδήποτε.
- ¹³ Επειδή, ορκίστηκα στον εαυτό μου, λέει ο Κύριος, ότι η Βοσόρρα θα είναι σε θάμβος, σε όνειδος, σε ερήμωση, και σε κατάρρα· και όλες οι πόλεις της θα είναι έρημες στον αιώνα.
- ¹⁴ Άκουσα αγγελία από τον Κύριο, και μηνυτής στάλθηκε στα έθνη, λέγοντας: Συγκεντρωθείτε, και ελάτε εναντίον της, και σηκωθείτε σε πόλεμο.
- ¹⁵ Επειδή, δες, θα σε κάνω μικρόν ανάμεσα στα έθνη, ευκαταφρόνητον ανάμεσα στους ανθρώπους.
- ¹⁶ Η τρομερότητά σου σε απάτησε, και η υπερηφάνεια της καρδιάς σου, εσύ που κατοικείς στα κοιλάματα των γκρεμών, εσύ που κατέχεις το ύψος των βουνών· και αν υψώσεις τη φωλιά σου σαν τον αετό, και από εκεί θα σε κατεβάσω, λέει ο Κύριος.
- ¹⁷ Και ο Εδώμ θα είναι θάμβος· καθένας που διαβαίνει μέσα απ' αυτόν θα μείνει έκθαμβος, και θα συρίζει, για όλες τις πληγές του.
- ¹⁸ Όπως καταστράφηκαν τα Σόδομα και τα Γόμορρα και τα πλησιόχωρά τους, λέει ο Κύριος, έτσι δεν θα κατοικήσει εκεί άνθρωπος ούτε γιος ανθρώπου θα παροικήσει εκεί.
- ¹⁹ Δέστε, θα ανέβει σαν λιοντάρι από το φρύαγμα του Ιορδάνη ενάντια στην κατοικία τού δυνατού· εγώ, όμως, θα τον διώξω απ' αυτή γρήγορα· και όποιος είναι ο εκλεκτός μου, αυτόν θα τοποθετήσω επάνω σ' αυτή· επειδή, ποιος είναι όμοιος με μένα; Και ποιος θα αντισταθεί σε μένα; Και ποιος είναι ο ποιμένας εκείνος, που θα σταθεί ενάντια στο πρόσωπό μου;
- ²⁰ Γι' αυτό, ακούστε τη βουλή τού Κυρίου, που βουλευθήκε ενάντια στον Εδώμ, και τους λογισμούς του, που έκανε ενάντια στους κατοίκους της Θαιμάν: Τα ελάχιστα του ποιμνίου θα τους παρασύρουν, οπωσδήποτε· η κατοικία τους θα ερημωθεί μαζί τους, εξάπαντος.
- ²¹ Από τον ήχο τής άλωσής τους σείστηκε η γη· ο ήχος τής φωνής της ακούστηκε στην Ερυθρά Θάλασσα.
- ²² Δέστε, θα ανέβει και θα πετάξει σαν αετός, και θα απλώσει τις φτερούγες του ενάντια στη Βοσόρρα· και κατά την ημέρα εκείνη, η καρδιά των ισχυρών τού Εδώμ θα είναι σαν την καρδιά μιας γυναίκας που κοιλοπονάει.
- ²³ ΓΙΑ ΤΗ ΔΑΜΑΣΚΟ. Καταντροπιάστηκε η Αιμάθ και η Αρφάδ· επειδή, άκουσαν κακή αγγελία· η καρδιά τους διαλύθηκε· στη θάλασσα υπάρχει ταραχή· δεν μπορεί να ησυχάσει.
- ²⁴ Η Δαμασκός παρέλυσσε, στράφηκε σε φυγή, και την κατέλαβε τρόμος· αγωνία και πόνοι την κυρίευσαν, σαν εκείνη που γεννάει.
- ²⁵ Πώς δεν εναπέμεινε η ένδοξη πόλη, η πόλη τής ευφροσύνης μου!
- ²⁶ Γι' αυτό, οι νέοι της θα πέσουν στις πλατείες της, και όλοι οι πολεμιστές άνδρες θα απολεστούν κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος των δυνάμεων.

- ²⁷ Και θα ανάψω φωτιά στα τείχη τής Δαμασκού, και θα καταφάει τα παλάτια τού Βεν-αδάδ.
- ²⁸ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΗΔΑΡ, και για τα βασίλεια της Ασώρ, που πάταξε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας. Έτσι λέει ο Κύριος: Σηκωθείτε, ανεβείτε στην Κηδάρ, και λεηλατήστε τούς γιους τής Ανατολής.
- ²⁹ Θα κυριεύσουν τις σκηνές τους, και τα κοπάδια τους· θα πάρουν για τον εαυτό τους τα παραπετάσματά τους, και ολόκληρη την αποσκευή τους, και τις καμήλες τους· και θα βοηθούν προς αυτούς: Τρόμος από παντού.
- ³⁰ Φύγετε, πηγαίνετε μακριά, να κάνετε βαθείς τόπους για κατοικία, κάτοικοι της Ασώρ, λέει ο Κύριος· επειδή, ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, βουλευθήκε εναντίον σας βουλή, και συλλογίστηκε εναντίον σας λογισμούς.
- ³¹ Σηκωθείτε, ανεβείτε στο ήσυχο έθνος, που κατοικεί με ασφάλεια, λέει ο Κύριος· αυτοί δεν έχουν πύλες ούτε μοχλούς, αλλά κατοικούν μόνοι·
- ³² και οι καμήλες τους θα είναι λεηλασία, και το πλήθος των κτηνών τους λάφυρο· και θα τους διασκορπίσω σε όλους τούς ανέμους, προς εκείνους που κατοικούν στα απώτατα μέρη· και θα φέρω επάνω τους τον όλεθρό τους από όλα τα πέρατά τους, λέει ο Κύριος.
- ³³ Και η Ασώρ θα είναι κατοικία τσακαλιών, έρημη παντοτινά· εκεί δεν θα κατοικεί άνθρωπος, και γιος ανθρώπου δεν θα παρκοικεί σ' αυτή.
- ³⁴ Ο λόγος τού Κυρίου, που έγινε στον προφήτη Ιερεμία ενάντια ΣΤΗΝ ΕΛΑΜ, στην αρχή τής βασιλείας τού Σεδεκία, του βασιλιά τού Ιούδα, λέγοντας:
- ³⁵ Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Δέστε, θα συντρίψω το τόξο τής Ελάμ, την αρχή τής δύναμής τους.
- ³⁶ Και θα φέρω ενάντια στην Ελάμ τούς τέσσερις ανέμους από τα τέσσερα άκρα τού ουρανού, και θα τους διασκορπίσω σε όλους αυτούς τους ανέμους· και δεν θα υπάρχει έθνος, όπου δεν θάρθουν οι διωγμένοι τής Ελάμ.
- ³⁷ Επειδή, θα κατατρομάξω την Ελάμ μπροστά στους εχθρούς τους, και μπροστά σ' εκείνους που ζητούν την ψυχή τους· και θα επιφέρω επάνω τους κακό, τον θυμό τής οργής μου, λέει ο Κύριος· και θα στείλω πίσω τους τη μάχαιρα, μέχρις ότου τους αναλώσω.
- ³⁸ Και θα στήσω τον θρόνο μου στην Ελάμ, και από εκεί θα εξολοθρεύσω βασιλιά και μεγιστάνες, λέει ο Κύριος.
- ³⁹ Όμως, στις έσχατες ημέρες θα επιστρέψω την αιχμαλωσία τής Ελάμ, λέει ο Κύριος.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 50

Ο ΛΟΓΟΣ που μίλησε ο Κύριος ενάντια ΣΤΗ ΒΑΒΥΛΩΝΑ, ενάντια στη γη των Χαλδαίων, διαμέσου τού προφήτη Ιερεμία.

- ² Αναγγείλατε στα έθνη, και κηρύξτε, και υψώστε σημαία· κηρύξτε, μη κρύψετε· πείτε: Κυριεύθηκε η Βαβυλώνα, καταντροπιιάστηκε ο Βηλ, συντρίφθηκε ο Μερωδάχ· καταντροπιιάστηκαν τα είδωλά της, συντρίφθηκαν τα βδελύγματά της.
- ³ Επειδή, από βορρά ανεβαίνει έθνος εναντίον της, που θα κάνει τη γη της έρημη, και δεν θα υπάρχει εκείνος που κατοικεί σ' αυτή· από άνθρωπο μέχρι κτήνος θα μετατοπιστούν, θα φύγουν.
- ⁴ Κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, λέει ο Κύριος, θάρθουν οι γιοι Ισραήλ, αυτοί και οι γιοι τού Ιούδα μαζί, βαδίζοντας και κλαίγοντας· θα πάνε και θα ζητήσουν τον Κύριο τον Θεό τους.
- ⁵ Θα ρωτήσουν για τον δρόμο τής Σιών με τα πρόσωπά τους προς τα εκεί, λέγοντας:

Ελάτε, και ας ενωθούμε με τον Κύριο, σε αιώνια διαθήκη, που δεν θα λησμονηθεί.

⁶ Ο λαός μου έγινε πρόβατα χαμένα· οι ποιμένες τους τούς έστρεψαν αλλού, τους περιπλάνησαν στα βουνά· πήγαν από βουνό σε λόφο, λησμόνησαν τις μάντρες τους.

⁷ Όλοι αυτοί που τους έβρισκαν, τους κατέτρωγαν· και οι εχθροί τους είπαν: Δεν φταίμε, επειδή αμάρτησαν στον Κύριο, την κατοικία τής δικαιοσύνης· ναι, στον Κύριο, την ελπίδα των πατέρων τους.

⁸ Φύγετε μέσα από τη Βαβυλώνα, και βγείτε έξω από τη γη των Χαλδαίων, και γίνετε σαν κριάρια μπροστά στα κοπάδια.

⁹ Επειδή, δέστε, εγώ θα σηκώσω, και θα ανεβάσω ενάντια στη Βαβυλώνα σύναξη μεγάλων εθνών από τη γη τού βορρά, και θα παραταχθούν εναντίον της· από εκεί θα αλωθεί· τα βέλη τους θα είναι σαν έμπειρου, ισχυρού άνδρα· δεν θα επιστρέψουν αδειανά.

¹⁰ Και η Χαλδαία θα είναι λάφυρο· όλοι αυτοί που τη λεηλατούν, θα χορτάσουν, λέει ο Κύριος.

¹¹ Επειδή, ευφραινόσασταν και καυχιόσασταν, φθορείς τής κληρονομιάς μου, επειδή, σκιρτούσατε σαν δαμάλι επάνω σε χορτάρι, και χρεμετίζατε σαν ρωμαλαία άλογα,

¹² η μητέρα σας καταντροπιάστηκε υπερβολικά· εκείνη που σας γέννησε, ντράπηκε· δέστε, αυτή θα είναι η τελευταία των εθνών, έρημη, ξερή γη και άβατη.

¹³ Εξαιτίας τής οργής τού Κυρίου δεν θα κατοικηθεί, αλλά θα ερημωθεί ολόκληρη· καθένας που διαβαίνει διαμέσου τής Βαβυλώνας, θα γίνει έκθαμβος, και θα συρίξει για όλες τις πληγές της.

¹⁴ Παραταχθείτε ενάντια στη Βαβυλώνα, ολόγυρα· όλοι όσοι τεντώνετε τόξο, να τοξεύσετε εναντίον της, μη λυπάστε τα βέλη· επειδή, αμάρτησε στον Κύριο.

¹⁵ Αλαλάξτε εναντίον της, ολόγυρα· παρέδωσε τον εαυτό της· έπεσαν τα θεμέλιά της, κατεδαφίστηκαν τα τείχη της· επειδή, αυτό είναι η εκδίκηση του Κυρίου· εκδικηθείτε την· όπως αυτή έκανε, να κάνετε σ' αυτή.

¹⁶ Αποκόψτε από τη Βαβυλώνα αυτόν που σπέρνει, κι αυτόν που κρατάει δρεπάνι στην εποχή τού θερισμού· μπροστά από την εξολοθρευτική μάχαιρα θα επιστρέψουν κάθε ένας στον λαό του, και θα φύγει κάθε ένας στη γη του.

¹⁷ Ο Ισραήλ είναι ένα πρόβατο, που πλανιέται· λιοντάρια το κυνήγησαν· πρώτος τον κατέφαγε ο βασιλιάς τής Ασσυρίας· και ύστερα αυτός ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, κατασύντριψε τα κόκαλά του.

¹⁸ Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Δέστε, εγώ θα τιμωρήσω τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και τη γη του, όπως τιμώρησα τον βασιλιά τής Ασσυρίας.

¹⁹ Και θα αποκαταστήσω τον Ισραήλ στην κατοικία του, και θα έχει για βοσκή τον Κάρμηλο και τη Βασάν, και η ψυχή του θα χορτάσει επάνω στο βουνό Εφραΐμ και Γαλαάδ.

²⁰ Κατά τις ημέρες εκείνες, και κατά τον καιρό εκείνο, λέει ο Κύριος, θα ζητηθεί η ανομία τού Ισραήλ, και δεν θα υπάρχει· και οι αμαρτίες τού Ιούδα, και δεν θα βρεθούν· επειδή, θα συγχωρήσω όσους αφήσω υπόλοιπο.

²¹ Ανέβα ενάντια στη γη των καταδυναστών, ενάντια σ αυτή, κι ενάντια στους κατοίκους τής Φεκώδ· αφάνισε και εξολόθρευσε πίσω απ' αυτούς, λέει ο Κύριος, και κάνε σύμφωνα με όλα όσα σε πρόσταξα.

²² Φωνή πολέμου στη γη, και μεγάλο σύντριμμα.

²³ Πώς συνθλάστηκε και συντρίφτηκε το σφυρί ολόκληρης της γης! Πώς η Βαβυλώνα έγινε σε θάμβος ανάμεσα στα έθνη!

²⁴ Έστησα παγίδα για σένα, μάλιστα, και πιάστηκες, Βαβυλώνα, κι εσύ δεν γνώρισες· βρέθηκες, μάλιστα και σε συνέλαβαν, επειδή αντιστάθηκες στον Κύριο.

²⁵ Ο Κύριος άνοιξε την οπλοθήκη του, και έβγαλε τα όπλα τής οργής του· επειδή, αυτό το

έργο έχει ο Κύριος, ο Θεός των δυνάμεων μέσα στη γη των Χαλδαιών.

26 Ελάτε εναντίον της από τα πέρατα της γης· ανοίξτε τις αποθήκες της· να την κάνετε σαν σωρούς, και εξολοθρεύστε την· ας μη μείνει υπόλοιπο απ' αυτή.

27 Σφάζτε όλα τα μοσχάρια της· ας κατέβουν σε σφαγή· αλλοίμονο σ' αυτούς! Επειδή, ήρθε η ημέρα τους, ο καιρός τής επίσκεψής τους.

28 Φωνή εκείνων που φεύγουν και διασώζονται από τη γη τής Βαβυλώνας, για να αναγγείλει στη Σιών την εκδίκηση του Κυρίου τού Θεού μας, την εκδίκηση του ναού του.

29 Συγκαλέστε τους τοξότες ενάντια στη Βαβυλώνα· όλοι όσοι τεντώνετε τόξο, στρατοπεδεύστε εναντίον της, ολόγυρα· ας μη διασωθεί απ' αυτή κανένας· ανταποδώστε της σύμφωνα με το έργο της· κάντε σ' αυτή, σύμφωνα με όσα έκανε· επειδή, υπερηφανεύθηκε ενάντια στον Κύριο, ενάντια στον Άγιο του Ισραήλ.

30 Γι' αυτό, οι νέοι της θα πέσουν στις πλατείες της, και όλοι οι πολεμιστές άνδρες της θα απολεστούν κατά την ημέρα εκείνη, λέει ο Κύριος.

31 Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, ω υπερήφανη, λέει ο Κύριος ο Θεός των δυνάμεων· επειδή, ήρθε η ημέρα σου, ο καιρός τής επίσκεψής σου.

32 Και ο υπερήφανος θα προσκόψει και θα πέσει, και δεν θα υπάρχει αυτός που θα τον σηκώσει· και θα ανάψω φωτιά στις πόλεις του, και θα καταφάει όλα όσα είναι ολόγυρά του.

33 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Οι γιοι Ισραήλ και οι γιοι Ιούδα καταδυναστεύθηκαν μαζί· και όλοι εκείνοι που τους αιχμαλώτισαν, τους κατακράτησαν· αρνήθηκαν να τους αφήσουν ελεύθερους.

34 Όμως, ο Λυτρωτής τους είναι ισχυρός· Κύριος των δυνάμεων είναι το όνομά του· θα δικάσει τη δίκη τους οπωσδήποτε, για να αναπαύσει τη γη, και να ταραξεί τούς κατοίκους τής Βαβυλώνας.

35 Μάχαιρα ενάντια στους Χαλδαίους, λέει ο Κύριος, και ενάντια στους κατοίκους τής Βαβυλώνας, και ενάντια στους μεγιστάνες της, και ενάντια στους σοφούς της.

36 Μάχαιρα ενάντια στους ψευδοπροφήτες, και θα παραφρονήσουν· μάχαιρα ενάντια στους ισχυρούς της, και θα τρομάξουν.

37 Μάχαιρα ενάντια στα άλογά τους, και ενάντια στις άμαξές τους, και ενάντια σε ολόκληρο τον σύμμικτο λαό, που είναι ανάμεσά της, και θα είναι σαν γυναίκες· μάχαιρα ενάντια στους θησαυρούς της, και θα διαρπαχθούν.

38 Ξηρασία επάνω στα νερά της, και θα ξεραθούν· επειδή, είναι η γη των γλυπτών, και μωράθηκαν στα είδωλά τους.

39 Γι' αυτό, θηρία και τσακάλια θα κατοικήσουν εκεί, και στρουθοκάμηλοι θα κατοικήσουν μέσα σ' αυτή· και δεν θα κατοικηθεί πλέον στον αιώνα· και κανένας δεν θα κατασκηνώσει σ' αυτή, σε γενεά και γενεά.

40 Και καθώς ο Θεός κατέστρεψε τα Σόδομα και τα Γόμορρα, και τα πλησιόχωρά τους, λέει ο Κύριος, έτσι δεν θα κατοικήσει εκεί άνθρωπος ούτε γιος ανθρώπου θα παροικήσει σ' αυτή.

41 Δέστε, λαός θάρθει από τον βορρά, και έθνος μεγάλο· και θα σηκωθούν πολλοί βασιλιάδες από τα έσχατα της γης.

42 Θα κρατούν τόξο και λόγχη· είναι σκληροί και άσπλαχνοι· η φωνή τους ηχεί σαν θάλασσα, και είναι καβάλα σε άλογα, παραταγμένοι σαν άνδρες σε πόλεμο, εναντίον σου, θυγατέρα τής Βαβυλώνας.

43 Ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας άκουσε τη φήμη τους, και τα χέρια του παρέλυσαν· στενοχώρια τον έπιασε, ωδίνες σαν εκείνη που γεννάει.

44 Δέστε, θα ανέβει σαν λιοντάρι από το φρύαγμα του Ιορδάνη ενάντια στην κατοικία τού δυνατού· εγώ, όμως, θα τους διώξω γρήγορα απ' αυτή· και όποιος είναι ο εκλεκτός μου,

αυτόν θα τοποθετήσω επάνω σ' αυτή· επειδή, ποιος είναι όμοιος με μένα; Και ποιος θα αντισταθεί σε μένα; Και ποιος είναι ο ποιμένας εκείνος, που θα σταθεί μπροστά στο πρόσωπό μου;

⁴⁵ Γι' αυτό, ακούστε τη βουλή τού Κυρίου, που βουλεύθηκε ενάντια στη Βαβυλώνα, και τους λογισμούς του, που έκανε ενάντια στη γη των Χαλδαίων· τα ελάχιστα του κοπαδιού θα τους παρασύρουν, οπωσδήποτε· η κατοικία τους θα ερημωθεί μαζί τους, οπωσδήποτε.

⁴⁶ Από τον ήχο τής άλωσης της Βαβυλώνας σείστηκε η γη, και η κραυγή ακούστηκε μέσα στα έθνη.

ΚΕΦΆΛΑΙΟ 51

Ετσι λέει ο Κύριος: Δέστε, εγώ σηκώνω άνεμο φθοροποιόν ενάντια στη Βαβυλώνα, και ενάντια στους κατοίκους της, που ύψωσαν την καρδιά τους εναντίον μου.

² Και θα στείλω λιχνιστές ενάντια στη Βαβυλώνα, και θα τη λιχνίσουν, και θα αδειάσουν τη γη της· επειδή, κατά την ημέρα τής συμφοράς, από ολόγυρα, θα είναι εναντίον της.

³ Τοξότης ενάντια σε τοξότη ας τεντώσει το τόξο του, και σ' εκείνον που έχει πεποιθήση στον θώρακά του· και μη λυπάστε τους νέους της· εξολοθρεύστε ολόκληρο το στράτευμά της.

⁴ Και οι τραυματίες θα πέσουν στη γη των Χαλδαίων, και οι κατακεντημένοι από τόξα στους δρόμους της.

⁵ Επειδή, ο Ισραήλ δεν εγκαταλείφθηκε ούτε ο Ιούδας, από τον Θεό του, από τον Κύριο των δυνάμεων, αν και η γη τους γέμισε από ανομία ενάντια στον Άγιο του Ισραήλ.

⁶ Φύγετε από μέσα από τη Βαβυλώνα, και κάθε ένας διασώστε την ψυχή του· μη απολεστείτε μέσα στην ανομία της· επειδή, είναι καιρός εκδίκησης του Κυρίου, αυτός ανταποδίδει σ' αυτήν ανταπόδομα.

⁷ Η Βαβυλώνα στάθηκε χρυσό ποτήρι στο χέρι τού Κυρίου, που μεθούσε ολόκληρη τη γη· από το κρασί της ήπιαν τα έθνη· γι' αυτό, τα έθνη παραφρόνησαν.

⁸ Η Βαβυλώνα έπεσε ξαφνικά, και συντρίφτηκε· ολολύζετε γι' αυτή· πάρτε βάλσαμο για τον πόνο της, ίσως γιατρευτεί.

⁹ Μεταχειριστήκαμε γιατρικά για τη Βαβυλώνα, αλλά δεν γιατρεύτηκε· εγκαταλείψτε την, και ας φύγουμε κάθε ένας στη γη του· επειδή, η κρίση της έφτασε στον ουρανό, και υψώθηκε μέχρι το στερέωμα.

¹⁰ Ο Κύριος φανέρωσε τη δικαιοσύνη μας· ελάτε, και ας διηγηθούμε στη Σιών το έργο τού Κυρίου τού Θεού μας.

¹¹ Στιλβώστε τα βέλη· πυκνώστε τις ασπίδες· ο Κύριος σήκωσε το πνεύμα των βασιλιάδων των Μήδων· επειδή, ο σκοπός του είναι ενάντια στη Βαβυλώνα για να την εξολοθρεύσει· επειδή, η εκδίκηση του Κυρίου είναι εκδίκηση του ναού του.

¹² Υψώστε μια σημαία επάνω στα τείχη τής Βαβυλώνας, ενδυναμώστε τη φρουρά, στήστε βάρδιες φύλαξης, ετοιμάστε ενέδρες· επειδή, ο Κύριος και βουλεύθηκε και θα εκτελέσει εκείνο που μίλησε ενάντια στους κατοίκους τής Βαβυλώνας.

¹³ Ω, εσύ που κατοικείς επάνω σε πολλά νερά, που είσαι γεμάτη από θησαυρούς, ήρθε το τέλος σου, το τέρμα τής πλεονεξίας σου.

¹⁴ Ο Κύριος των δυνάμεων ορκίστηκε στον εαυτό του, λέγοντας: Θα σε γεμίσω από ανθρώπους, οπωσδήποτε, σαν από ακρίδες· και θα εκπέμψουν εναντίον σου αλαλαγμό.

¹⁵ Αυτός δημιούργησε τη γη με τη δύναμή του, στερέωσε την οικουμένη με τη σοφία του, και άπλωσε τους ουρανούς με τη σύνεσή του.

¹⁶ Όταν εκπέμπει τη φωνή του, πλήθος από νερά συγκεντρώνεται στον ουρανό, και φέρνει

σύννεφα από τα άκρα τής γης· κάνει αστραπές για βροχή, και βγάζει άνεμο από τους θησαυρούς του.

17 Κάθε άνθρωπος μωράθηκε από τη γνώση του· κάθε χωνευτής καταντροπιιάστηκε από τα γλυπτά· επειδή, το χωνευτό του είναι ψέμα, και δεν υπάρχει μέσα του πνοή.

18 Αυτά είναι ματαιότητα, έργο πλάνης· κατά τον καιρό τής επίσκεψής τους θα απολεστούν.

19 Η μερίδα τού Ιακώβ δεν είναι όπως αυτά· επειδή, αυτός είναι που έπλασε τα πάντα· και ο Ισραήλ είναι η ράβδος τής κληρονομιάς του· Κύριος των δυνάμεων είναι το όνομά του.

20 Εσύ ήσουν ο πέλεκυς μου, όπλα τού πολέμου· και με σένα σύντριψα έθνη, και με σένα εξολόθρευσα βασιλεία·

21 και με σένα σύντριψα το άλογο και τον καβαλάρη του· και με σένα σύντριψα την άμαξα και τον καβαλάρη της·

22 και με σένα σύντριψα άνδρα και γυναίκα· και με σένα σύντριψα γέροντα και νέο· και με σένα σύντριψα νεανίσκο και παρθένα·

23 και με σένα σύντριψα τον ποιμένα και το ποίμνιό του· και με σένα σύντριψα τον γεωργό και το ζευγάρι του· και με σένα σύντριψα στρατηγούς και άρχοντες.

24 Και θα ανταποδώσω επάνω στη Βαβυλώνα κι επάνω στους κατοίκους της Χαλδαίας, όλη την κακία τους, που έπραξαν στη Σιών, μπροστά σας, λέει ο Κύριος.

25 Δες, εγώ είμαι εναντίον σου, φθοροποιό βουνό, λέει ο Κύριος, που φθείρεις ολόκληρη τη γη· και θα απλώσω το χέρι μου επάνω σου, και θα σε κατακυλίσω από τους βράχους, και θα σε κάνω βουνό καμένο από φωτιά.

26 Και δεν θα πάρουν από σένα πέτρα για γωνία ούτε πέτρα για θεμέλια· αλλά, θα είσαι αιώνια ερήμωση, λέει ο Κύριος.

27 Υψώστε μια σημαία επάνω στη γη, σαλπίστε σάλπιγγα μέσα στα έθνη, ετοιμάστε έθνη εναντίον της, παραγγείλατε εναντίον της, στα βασίλεια του Αραράτ, του Μιννί, και του Ασχενάζ· βάλτε αρχηγούς επάνω της· ανεβάστε άλογα σαν ορθότριχες ακρίδες.

28 Ετοιμάστε εναντίον της έθνη, τους βασιλιάδες των Μήδων, τους στρατηγούς της, και όλους τους άρχοντές της, και ολόκληρη τη γη τής επικράτειάς της.

29 Και η γη θα σειστεί και θα στενάξει· επειδή, η βουλή τού Κυρίου θα εκτελεστεί ενάντια στη Βαβυλώνα, για να κάνει τη γη τής Βαβυλώνας έρημη, χωρίς κάτοικο.

30 Οι ισχυροί τής Βαβυλώνας σταμάτησαν να πολεμούν, έμειναν στα οχυρώματα· η δύναμή τους ατόνησε· έγιναν σαν γυναίκες· έκαψαν τις κατοικίες της· συντρίφτηκαν οι μοχλοί της.

31 Ταχυδρόμος θα τρέξει σε συνάντηση άλλου ταχυδρόμου, και μηνυτής σε συνάντηση άλλου μηνυτή, για να αναγγείλουν προς τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, ότι η πόλη του αλώθηκε από τις άκρες της·

32 και ότι πιάστηκαν οι διαβάσεις, και κατέκαψαν με φωτιά τούς καλαμώνες, και οι άνδρες τού πολέμου κατατρόμαξαν.

33 Επειδή, έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων, ο Θεός τού Ισραήλ: Η θυγατέρα τής Βαβυλώνας είναι σαν αλώνι, είναι καιρός να καταπατηθεί· ακόμα λίγο, και θάρθει ο καιρός τού θερισμού της.

34 «Ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, με κατέφαγε, με σύντριψε, με έκανε ένα άχρηστο αγγείο, με κατάπτε σαν δράκος, γέμισε την κοιλιά του από τις λιχουδιές μου, με έξωσε.

35 Η αδικία προς εμένα και τη σάρκα μου ας έρθει επάνω στη Βαβυλώνα», θα πει αυτή που κατοικεί στη Σιών· «και το αίμα μου, επάνω στους κατοίκους τής Χαλδαίας», θα πει η Ιερουσαλήμ.

- 36** Γι' αυτό, έτσι λέει ο Κύριος: Δες, εγώ θα δικάσω τη δίκη σου, και θα εκδικήσω την εκδίκησή σου· και θα κάνω τη θάλασσά της ξηρά, και θα ξεράνω την πηγή της.
- 37** Και η Βαβυλώνα θα είναι σε σωρούς, κατοικητήριο από τσακάλια, θάμβος και συριγμός, χωρίς κάτοικο.
- 38** Θα βρυχάζουν μαζί σαν λιοντάρια· θα ωρύονται σαν σκύμνοι λιονταριών.
- 39** Θα τους κάνω να θερμανθούν στα συμπτώσιά τους, και θα τους μεθύσω, για να ευθυμήσουν, και να κοιμηθούν αιώνιον ύπνο, και να μη ξυπνήσουν, λέει ο Κύριος.
- 40** Και θα τους κατεβάσω σαν αρνιά σε σφαγή, σαν κριάρια μαζί με τράγους.
- 41** Πώς αλώθηκε η Σησάχ! Και θηρεύτηκε το καύχημα ολόκληρης της γης! Πώς η Βαβυλώνα έγινε θάμβος μέσα στα έθνη!
- 42** Η θάλασσα ανέβηκε ενάντια στη Βαβυλώνα· κατασκεπάστηκε από το πλήθος των κυμάτων της.
- 43** Οι πόλεις της έγιναν θάμβος, άνυδρη γη, και άβατη γη, μέσα στην οποία δεν κατοικεί κανένας άνθρωπος ούτε γιος ανθρώπου περνάει από μέσα της.
- 44** Και θα τιμωρήσω τον Βηλ στη Βαβυλώνα, και θα βγάλω από το στόμα του όσα έχει καταπιεί· και τα έθνη δεν θα συγκεντρωθούν πλέον σ' αυτόν, και αυτό το τείχος της Βαβυλώνας θα πέσει.
- 45** Λαέ μου, από το μέσον της βγείτε έξω, και σώστε κάθε ένας την ψυχή του από την οργή τού θυμού τού Κυρίου·
- 46** μήπως και χαλαρωθεί η καρδιά σας, και φοβηθείτε από την αγγελία, που θα ακουστεί στη γη· θάρθει μάλιστα η αγγελία τη μια χρονιά, και ύστερα απ' αυτό η αγγελία την άλλη χρονιά, και καταδυναστεία στη γη, εξουσιαστής ενάντια σε εξουσιαστή.
- 47** Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, και θα κάνω εκδίκηση ενάντια στα γλυπτά της Βαβυλώνας· και ολόκληρη η γη της θα καταντροπιαστεί, και όλοι οι τραυματισμένοι της θα πέσουν στο μέσον της.
- 48** Τότε, οι ουρανοί και η γη, και όλα όσα βρίσκονται σ' αυτά, θα αλαλάζουν ενάντια στη Βαβυλώνα· επειδή, οι εξολοθρευτές θάρθουν εναντίον της από βορρά, λέει ο Κύριος.
- 49** Όπως η Βαβυλώνα έκανε τους τραυματισμένους τού Ισραήλ να πέσουν, έτσι θα πέσουν και οι τραυματισμένοι ολόκληρης της γης στη Βαβυλώνα.
- 50** Εσείς που διαφύγατε τη μάχαιρα, πηγαίνετε, μη στέκεστε· θυμηθείτε από μακριά τον Κύριο, και η Ιερουσαλήμ ας ανέβει επάνω στην καρδιά σας.
- 51** Καταντροπιαστήκαμε, επειδή ακούσαμε ονειδισμό· ντροπή κατασκέπασε το πρόσωπό μας· επειδή, ξένοι μπήκαν στο αγιαστήριο του οίκου τού Κυρίου.
- 52** Γι' αυτό, δέστε, έρχονται ημέρες, λέει ο Κύριος, και θα κάνω εκδίκηση επάνω στα γλυπτά της· και σε ολόκληρη τη γη της, οι τραυματισμένοι θα οδύρονται.
- 53** Και αν η Βαβυλώνα ανέβει μέχρι τον ουρανό, και αν οχυρώσει το ύψος της δύναμής της, θάρθουν από μένα εξολοθρευτές εναντίον της, λέει ο Κύριος.
- 54** Φωνή κραυγής έρχεται από τη Βαβυλώνα, και μεγάλος συντριμμός από τη γη των Χαλδαίων·
- 55** επειδή, ο Κύριος εξολόθρεψε τη Βαβυλώνα, και αφάνισε απ' αυτή τη μεγάλη φωνή· ενώ τα κύματα εκείνων ηχούν· ο θόρυβος της φωνής τους ακούγεται σαν μέσα από πολλά νερά·
- 56** επειδή, ο εξολοθρευτής ήρθε εναντίον της, ενάντια στη Βαβυλώνα, και οι δυνατοί της πιάστηκαν, τα τόξα τους συντρίφτηκαν· επειδή, ο Κύριος ο Θεός των ανταποδόσεων θα κάνει ανταπόδοση, οπωσδήποτε.
- 57** Και θα μεθύσω τους ηγεμόνες της, και τους σοφούς της, τους στρατηγούς της, και τους

άρχοντές της, και τους δυνατούς της· και θα κοιμηθούν αιώνιον ύπνο, και δεν θα ξυπνήσουν, λέει ο Βασιλιάς, που το όνομά του είναι ο Κύριος των δυνάμεων.

58 Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Τα πλατιά τείχη τής Βαβυλώνας θα κατασκαφτούν ολοκληρωτικά, και οι ψηλές πύλες της θα κατακαούν με φωτιά· και όσα κοπίασαν οι λαοί, θα είναι εις μάτην, και όσα μόχθησαν τα έθνη, θα είναι για τη φωτιά.

59 Ο ΛΟΓΟΣ, που ο προφήτης Ιερεμίας πρόσταξε στον Σεραΐα, τον γιο τού Νηρία, γιου τού Μασσία, όταν πορευόταν στη Βαβυλώνα μαζί με τον Σεδεκία, τον βασιλιά τού Ιούδα, κατά τον τέταρτο χρόνο τής βασιλείας του· και ο Σεραΐας ήταν αρχηγός των κοιτώνων.

60 Και ο Ιερεμίας έγραψε μέσα σε βιβλίο όλα τα κακά, που επρόκειτο νάρθουν επάνω στη Βαβυλώνα, όλα αυτά τα γραμμένα λόγια ενάντια στη Βαβυλώνα.

61 Και ο Ιερεμίας είπε στον Σεραΐα: Όταν έρθεις στη Βαβυλώνα, και δεις, και διαβάσεις όλα αυτά τα λόγια,

62 τότε θα πεις: Κύριε, εσύ μίλησες ενάντια σ' αυτό τον τόπο, για να τον εξολοθρεύσεις, ώστε να μη υπάρχει εκείνος που κατοικεί σ' αυτόν, από άνθρωπον μέχρι κτήνος, αλλά να είναι αιώνια ερήμωση.

63 Και αφού τελειώσεις διαβάζοντας αυτό το βιβλίο, θα δέσεις επάνω σ' αυτό μια πέτρα, και θα το ρίξεις στο μέσον τού Ευφράτη·

64 και θα πεις: Έτσι θα βυθιστεί η Βαβυλώνα, και δεν θα σηκωθεί από τα κακά, που εγώ θα φέρω επάνω της· και οι Βαβυλώνιοι θα εξασθενήσουν. Μέχρις εδώ είναι τα λόγια τού Ιερεμία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 52

Ο ΣΕΔΕΚΙΑΣ, όταν βασίλευσε, ήταν ηλικίας 21 χρόνων, και βασίλευσε 11 χρόνια στην Ιερουσαλήμ· και το όνομα της μητέρας του ήταν Αμουτάλ, θυγατέρα τού Ιερεμία από τη Λιβνά.

2 Και έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, σύμφωνα με όλα όσα είχε πράξει ο Ιωακείμ.

3 Επειδή, από τον θυμό τού Κυρίου, που έγινε ενάντια στην Ιερουσαλήμ και τον Ιούδα, μέχρις ότου τους απέρριψε από μπροστά του, ο Σεδεκίας αποστάτησε ενάντια στον βασιλιά τής Βαβυλώνας.

4 Και κατά τον ένατο χρόνο τής βασιλείας του, τον δέκατο μήνα, τη δέκατη ημέρα τού μήνα, ήρθε ο Ναβουχοδονόσορας, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, αυτός και ολόκληρος ο στρατός του, ενάντια στην Ιερουσαλήμ, και στρατοπέδευσαν εναντίον της, και οικοδόμησαν περιτείχισμα εναντίον της, ολόγυρα.

5 Και η πόλη ήταν σε πολιορκία μέχρι τον 11ο χρόνο τού βασιλιά Σεδεκία.

6 Κατά τον τέταρτο μήνα, την ένατη ημέρα τού μήνα, η πείνα δυνάμωσε στην πόλη, και δεν υπήρχε ψωμί για τον λαό τού τόπου.

7 Και κυριεύθηκε η πόλη, και έφυγαν όλοι οι άνδρες τού πολέμου, και βγήκαν από την πόλη τη νύχτα, διαμέσου τού δρόμου τής πύλης, που ήταν ανάμεσα στα δύο τείχη, η οποία βρισκόταν κοντά στον βασιλικό κήπο· και οι Χαλδαίοι ήσαν κοντά στην πόλη, ολόγυρα· και πήγαν προς τον δρόμο τής πεδιάδας.

8 Και ο στρατός των Χαλδαίων καταδίωξε πίσω από τον βασιλιά, και έφτασαν τον Σεδεκία στις πεδιάδες τής Ιεριχώ· και ολόκληρος ο στρατός του διασκορπίστηκε από κοντά του.

9 Και συνέλαβαν τον βασιλιά, και τον ανέβασαν προς τον βασιλιά τής Βαβυλώνας στη Ριβλά, στη γη τής Αιμάθ, και πρόφερε εναντίον του καταδίκη.

10 Και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας έσφαξε τους γιους τού Σεδεκία μπροστά στα μάτια του· έσφαξε ακόμα και όλους τους άρχοντες του Ιούδα στη Ριβλά.

11 Και τύφλωσε τα μάτια τού Σεδεκία, και τον έδεσε με δύο χάλκινες αλυσίδες· και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας τον έφερε στη Βαβυλώνα, και τον έβαλε στον οίκο τής φυλακής μέχρι την ημέρα τού θανάτου του.

12 Και κατά τον πέμπτο μήνα, τη δέκατη ημέρα τού μήνα, του 19ου χρόνου τού Ναβουχοδονόσορα, βασιλιά τής Βαβυλώνας, ήρθε στην Ιερουσαλήμ ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, που παραστεκόταν μπροστά στον βασιλιά τής Βαβυλώνας,

13 και κατέκαψε τον οίκο τού Κυρίου, και το παλάτι τού βασιλιά, και όλα τα σπίτια τής Ιερουσαλήμ, και κάθε μεγάλη κατοικία κατέκαψε με φωτιά.

14 Και ολόκληρος ο στρατός των Χαλδαίων, που ήταν μαζί με τον αρχισωματοφύλακα, καταγκρέμισαν όλα τα τείχη τής Ιερουσαλήμ, ολόγυρα.

15 Και από τους φτωχούς τού λαού, και το υπόλοιπο του λαού, που είχε εναπομένει στην πόλη, και εκείνους που είχαν φύγει και είχαν προσφύγει στον βασιλιά τής Βαβυλώνας, και εκείνοι που είχαν εναπομένει από το πλήθος, ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν τους μετοίκισε.

16 Από τους φτωχούς τής γης, όμως, ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν άφησε για αμπελουργούς και για γεωργούς.

17 Και τους χάλκινους στύλους, που ήσαν στον οίκο τού Κυρίου, και τις βάσεις, και τη χάλκινη θάλασσα, που ήταν στον οίκο τού Κυρίου, οι Χαλδαίοι κατέκοψαν, και μετακόμισαν ολόκληρο τον χαλκό τους στη Βαβυλώνα.

18 Πήραν μάλιστα και τους λέβητες, και τα φτυάρια, και τα λυχνοψάλιδα, και τις λεκάνες, και τα θυμιατήρια, και όλα τα χάλκινα σκεύη, με τα οποία έκαναν υπηρεσία.

19 Ακόμα, ο αρχισωματοφύλακας πήρε και τους κρατήρες, και τα πυροδοχεία, και τις λεκάνες, και τους λέβητες, και τις λυχνίες, και τα θυμιατήρια, και τις φιάλες· όσα ήσαν χρυσά, και όσα ασημένια·

20 τους δύο στύλους, τη μία θάλασσα, και τα 12 χάλκινα μοσχάρια, που ήσαν αντί για βάσεις, που είχε κάνει ο βασιλιάς Σολομώντας για τον οίκο τού Κυρίου· ο χαλκός όλων αυτών των σκευών ήταν αζύγιστος.

21 Για τους στύλους, όμως, το ύψος τού ενός στύλου ήταν 18 πήχες, και μία ζώνη από 12 πήχες τον περικύκλωνε· και το πάχος του από τέσσερα δάχτυλα· ήταν κούφιος.

22 Και το κιονόκρανο, που ήταν επάνω του ήταν χάλκινο· και το ύψος τού ενός κιονόκρανου ήταν πέντε πήχες, και το διχτυωτό, και τα ρόδια επάνω στο κιονόκρανο ολόγυρα, όλα ήσαν χάλκινα· τα ίδια είχε και ο δεύτερος στύλος μαζί με τα ρόδια.

23 Και ήσαν 96 ρόδια που κρέμονταν· όλα τα ρόδια, που ήσαν επάνω στο διχτυωτό, ολόγυρα, ήσαν 100.

24 Και ο αρχισωματοφύλακας πήρε τον Σεραΐα, τον πρώτο ιερέα, και τον Σοφονία, τον δεύτερο ιερέα, και τους τρεις θυρωρούς·

25 και από την πόλη πήρε έναν ευνούχο, που ήταν επιστάτης επάνω στους άνδρες των πολεμιστών· και επτά άνδρες απ' αυτούς που παραστέκονταν μπροστά στον βασιλιά, αυτούς που βρέθηκαν στην πόλη· και τον γραμματέα, τον άρχοντα των στρατευμάτων, που έκανε τη στρατολογία τού λαού τής γης· και 60 άνδρες από τον λαό τής γης, που βρέθηκαν μέσα στην πόλη.

26 Και ο αρχισωματοφύλακας Νεβουζαραδάν, αφού τους πήρε, τους έφερε στον βασιλιά τής Βαβυλώνας στη Ριβλά.

27 Και ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας τούς πάταξε, και τους θανάτωσε στη Ριβλά, στη γη τής Αιμάθ. Έτσι μετοικίστηκε ο Ιούδας από τη γη του.

28 Αυτός είναι ο λαός, τον οποίο ο Ναβουχοδονόσορας μετοίκισε· στον έβδομο χρόνο, 3.023 Ιουδαίους·

²⁹ και στον 18ο χρόνο του Ναβουχοδονόσορα, αυτός μετοίκησε από την Ιερουσαλήμ 832 ψυχές·

³⁰ στον 23ο χρόνο τού Ναβουχοδονόσορα, ο Νεβουζαραδάν, ο αρχισωματοφύλακας, μετοίκησε από τους Ιουδαίους 745 ψυχές· όλες οι ψυχές ήσαν: 4.600.

³¹ ΚΑΙ στον 37ο χρόνο τής μετοικεσίας τού Ιωακείμ, του βασιλιά τού Ιούδα, τον 12ο μήνα, την 25η ημέρα του μήνα, ο Ευείλ-μερωδάχ, ο βασιλιάς τής Βαβυλώνας, κατά τον χρόνο που βασίλευσε, ανύψωσε το κεφάλι τού Ιωακείμ, του βασιλιά τού Ιούδα, και τον έβγαλε από τον οίκο τής φυλακής,

³² και μίλησε μαζί του με ευμένεια, και έβαλε τον θρόνο του επάνω από τον θρόνο των βασιλιάδων, που ήσαν μαζί του στη Βαβυλώνα.

³³ Και άλλαξε τα ιμάτια της φυλακής του· και έτρωγε ψωμί πάντοτε μαζί του, όλες τις ημέρες τής ζωής του.

³⁴ Και το σιτηρέσιό του ήταν παντοτινό σιτηρέσιο, που δινόταν σ' αυτόν από τον βασιλιά τής Βαβυλώνας, ημερήσια χορηγία μέχρι την ημέρα τού θανάτου του, όλες τις ημέρες τής ζωής του.

For other languages please go to www.wordproject.org